

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

12. heinäkuuta 2014

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ **Ilmoitus Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkamisen voimaantulosta** 1
2014/451/EU:
- ★ **Neuvoston päätös, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Sveitsin valaliiton osallistumista Euroopan unionin yhdenmennyyn rajavalvonnan avustusoperaatioon Libyassa (EUBAM Libya) koskevan Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton välisen osallistumissopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä** 2
- Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton välinen osallistumissopimus Sveitsin valaliiton osallistumisesta Euroopan unionin yhdenmennyyn rajavalvonnan avustusoperaatioon Libyassa (EUBAM Libya)** 3

ASETUKSET

- ★ **Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 753/2014, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2014, Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 269/2014 täytäntöönpanosta** 7
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 754/2014, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2014, mikro-organismeja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) rehun lisäaineina koskevan hyväksynnän epämisestä⁽¹⁾** 10
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 755/2014, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2013, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi** 12

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

- ★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 756/2014, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014, rahalaitosten soveltamia korkoja koskevista tilastoista annetun asetuksen (EU) N:o 1072/2013 (EKP/2013/34) muuttamisesta (EKP/2014/30) 14

PÄÄTÖKSET

2014/452/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014, ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta yhteistyöstä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla tehdyn ETA-sopimuksen pöytäkirjan 31 muuttamiseen 15

2014/453/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014, ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta yhteistyöstä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla tehdyn ETA-sopimuksen pöytäkirjan 31 muuttamiseen 18

2014/454/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014, ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta ETA-sopimuksen liitteen XX (Ympäristö) muuttamiseen 20

- ★ Neuvoston päätös 2014/455/YUTP, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta annetun päätöksen 2014/145/YUTP muuttamisesta 22

2014/456/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, sähkötariffeista Espanjassa: sähkökäyttäjät, valtioneuvoston SA.21817 (C 3/07) (ex NN 66/06), jonka Espanja on pannut täytäntöön (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 7741)⁽¹⁾ 25

2014/457/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, sähkötariffeista Espanjassa: sähkönjakeelijat, valtioneuvoston SA.36559 (C3/07) (ex NN 66/06), jonka Espanja on pannut täytäntöön (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 7743)⁽¹⁾ 45

2014/458/EU:

- ★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 4479) 62

2014/459/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2014, kuparia sisältävien biosidivalmisteiden markkinoille saattamisesta välttämättömiin käyttötarkoituksiin (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 4611) 76

Oikaisuja

- ★ Oikaisu neuvoston päätökseen 1999/70/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, Euroopan keskuspankkien tilintarkastajien hyväksymisestä (EYVL L 22, 29.1.1999) 79
- ★ Oikaisu neuvoston päätökseen 2005/266/EY, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Banco de Portugalin ulkopuolisen tilintarkastajan osalta (EUVL L 82, 31.3.2005) 79

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

- ★ Oikaisu neuvoston päätökseen 2005/377/EY, tehty 10 päivänä toukokuuta 2005, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta National Bank van België/Banque Nationale de Belgique ja Kreikan keskuspankin ulkopuolisten tilintarkastajien osalta (EUVL L 125, 18.5.2005) 80
- ★ Oikaisu neuvoston päätökseen 2007/97/EY, tehty 12 päivänä helmikuuta 2007, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Banco de España ulkopuolisen tilintarkastajan osalta (EUVL L 42, 14.2.2007) 80

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

Ilmoitus Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkamisen voimaantulosta

Joulukuun 5 päivänä 1997 allekirjoitetun ⁽¹⁾ ja vuosina 2004 ⁽²⁾, 2009 ⁽³⁾ ja 2014 ⁽⁴⁾ uusitun Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkaminen tuli sopimuksen 12 artiklan a kohdan mukaisesti voimaan 13. kesäkuuta 2014. Sopimuksen uusimista viideksi vuodeksi sen 12 artiklan b kohdan mukaisesti aletaan soveltaa 14. lokakuuta 2013 alkaen.

⁽¹⁾ EYVL L 284, 22.10.1998, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 335, 11.11.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUVL L 90, 2.4.2009, s. 20.

⁽⁴⁾ EUVL L 128, 30.4.2014, s. 43.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,**annettu 26 päivänä toukokuuta 2014,****Sveitsin valaliiton osallistumista Euroopan unionin yhdenmääntyneen rajavalvonnan avustusoperaatioon Libyassa (EUBAM Libya) koskevan Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton välisen osallistumissopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä**

(2014/451/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 5 ja 6 kohdan kanssa,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin yhdenmääntä rajavalvonnan avustusoperaatiosta Libyassa (EUBAM Libya) 22 päivänä toukokuuta 2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/233/YUTP⁽¹⁾ 10 artiklan 4 kohdassa säädetään, että kolmansien valtioiden osallistumista EUBAM Libyaan koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt vahvistetaan sopimuksissa, jotka tehdään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 37 artiklan nojalla, ja niiden lisäksi tehdään tarvittaessa teknisiä järjestelyjä.
- (2) Neuvoston hyväksyttyä 17 päivänä maaliskuuta 2014 päätöksen neuvottelujen aloittamisesta unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja neuvotteli Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton välisen osallistumissopimuksen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Euroopan unionin yhdenmääntyneen rajavalvonnan avustusoperaatioon Libyassa (EUBAM Libya), jäljempänä 'osallistumissopimus'.
- (3) Osallistumissopimus olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton välinen osallistumissopimus Sveitsin valaliiton osallistumisesta Euroopan unionin yhdenmääntyneen rajavalvonnan avustusoperaatioon Libyassa (EUBAM Libya) Euroopan unionin puolesta.

Osallistumissopimuksen teksti on liitetty tähän päätökseen.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on oikeus allekirjoittaa osallistumissopimus unionia sitovasti.

3 artikla

Neuvoston puheenjohtaja antaa unionin puolesta osallistumissopimuksen 9 artiklan 1 kohdassa määrätyn ilmoituksen.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2014.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
Ch. VASILAKOS

⁽¹⁾ EUVL L 138, 24.5.2013, s. 15.

KÄÄNNÖS

Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton välinen**OSALLISTUMISSOPIMUS****Sveitsin valaliiton osallistumisesta Euroopan unionin yhdenmennyksen rajavalvonnan avustusoperaatioon Libyassa (EUBAM Libya)**

EUROOPAN UNIONI, jäljempänä 'EU' tai 'unioni',

sekä

SVEITSIN VALALIITTO,

jäljempänä yhdessä 'osapuolet',

JOTKA OTTAVAT HUOMIOON

Euroopan unionin yhdenmennyksen rajavalvonnan avustusoperaatiosta Libyassa (EUBAM Libya) 22 päivänä toukokuuta 2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/233/YUTP ⁽¹⁾,

Ulkoasiainministeriön päällikön 6 päivänä marraskuuta 2013 päivätyn kirjeen, jolla Sveitsi tarjoutuu osallistumaan EUBAM Libya -operaatioon,

14 päivänä tammikuuta 2014 annetun poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätöksen EUBAM Libya/2/2014 ⁽²⁾, jolla hyväksytään Sveitsin valaliiton osallistuminen Euroopan unionin operaatioon Libyassa,

14 päivänä tammikuuta 2014 annetun poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätöksen EUBAM Libya/1/2014 osallistujien komitean perustamisesta Euroopan unionin Libyassa toteutettavaa yhdenmennyksen rajavalvonnan avustusoperaatiota (EUBAM Libya) varten ⁽³⁾,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

*1 artikla***Operaatioon osallistuminen**

1. Sveitsin valaliitto liittyy tämän sopimuksen määräysten ja tarvittavien täytäntöönpanojärjestelyjen mukaisesti neuvoston päätökseen 2013/233/YUTP sekä muihin päätöksiin, joilla Euroopan unionin neuvosto päättää EUBAM Libyan jatkamisesta.
2. Sveitsin valaliiton osallistuminen EUBAM Libyaan ei vaikuta unionin itsenäiseen päätöksentekoon.
3. Sveitsin valaliitto varmistaa, että sen EUBAM Libyaan osallistuva sveitsiläinen henkilöstö noudattaa tehtävänsä suorittaessaan
 - neuvoston päätöstä 2013/233/YUTP ja siihen mahdollisesti myöhemmin tehtäviä muutoksia;
 - operaatiosuunnitelmaa;
 - täytäntöönpanotoimenpiteitä.
4. Sveitsin valaliiton operaatioon lähettämä henkilöstö suorittaa tehtävänsä ja toimii yksinomaan EUBAM Libyan etujen mukaisesti.
5. Sveitsin valaliitto antaa operaation johtajalle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ajoissa tiedon kaikista muutoksista, jotka koskevat sen osallistumista operaatioon.

⁽¹⁾ EUVL L 138, 24.5.2013, s. 15.

⁽²⁾ EUVL L 14, 18.1.2014, s. 15.

⁽³⁾ EUVL L 14, 18.1.2014, s. 13.

*2 artikla***Henkilöstön asema**

1. Sveitsin valaliiton EUBAM Libyaan lähettämän henkilöstön asemaan sovelletaan Euroopan unionin ja Libyan sopimusta EUBAM Libyan asemasta Libyassa.
2. Sveitsin valaliitto käyttää lainkäyttövaltaansa EUBAM Libyaan osallistuvaan henkilöstönsä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdassa tarkoitetun, operaation asemaa koskevan sopimuksen soveltamista.
3. Sveitsin valaliitto vastaa henkilöstönsä EUBAM Libyaan Libyassa osallistumiseen liittyviin, sen esittämiin tai sitä koskeviin vaatimuksiin vastaamisesta. Sveitsin valaliitto huolehtii lakiensa ja määräystensä mukaisesti mahdollisten, erityisesti oikeudellisten tai kurinpidollisten menettelyjen vireillepanosta henkilöstönsä kuuluvia vastaan.
4. Osapuolet sopivat luopuvansa sopimusperusteisia vaatimuksia lukuun ottamatta kaikista vaatimuksista toisiaan kohtaan sellaisen omaisuuden vahingoittumisen, menetyksen tai tuhoutumisen vuoksi, jonka jompikumpi osapuoli omistaa tai jota jompikumpi osapuoli käyttää, ja joka on aiheutunut niiden suorittaessa tämän sopimuksen mukaisiin toimiin liittyviä tehtäviään, paitsi jos on kyse törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta laiminlyönnistä.
5. Sveitsin valaliitto sitoutuu antamaan tämän sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä julistuksen, joka koskee luopumista korvausten vaatimisesta EUBAM Libyaan osallistuvilta valtioilta.
6. Unioni sitoutuu varmistamaan, että EU:n jäsenvaltiot antavat tämän sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä julistuksen, joka koskee luopumista korvausten vaatimisesta Sveitsin valaliiton EUBAM Libyaan osallistumisen osalta.

*3 artikla***Turvallisuusluokitellut tiedot**

Sveitsin valaliiton ja Euroopan unionin Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 2008 tekemää sopimusta turvaluokiteltujen tietojen vaihtoon sovellettavista turvallisuusmenettelyistä ⁽¹⁾ sovelletaan EUBAM Libyan yhteydessä.

*4 artikla***Komentoketju**

1. EUBAM Libyaan osallistuva sveitsiläinen henkilöstö toimii kansallisten viranomaistensa alaisena.
2. Kansalliset viranomaiset siirtävät henkilöstönsä operatiivisen valvonnan unionin siviilioperaatiokomentajalle.
3. Siviilioperaatiokomentaja vastaa EUBAM Libyasta ja sen johtamisjärjestelystä strategisella tasolla.
4. Operaation johtaja vastaa EUBAM Libyasta ja sen johtamisjärjestelystä.
5. Operaation johtaja johtaa EUBAM Libya ja huolehtii sen päivittäisestä hallinnosta.
6. Sveitsin valaliitolla on operaation päivittäisessä toteuttamisessa samat oikeudet ja velvoitteet kuin operaatioon osallistuvilla EU:n jäsenvaltioilla.
7. Operaation johtaja vastaa EUBAM Libyan henkilöstön kurinpidollisesta valvonnasta. Sveitsin kansalliset viranomaiset vastaavat tarvittaessa kurinpitotoimista.
8. Sveitsin valaliitto nimeää yhteyshenkilön edustamaan kansallista osastoaan EUBAM Libyassa. Yhteyshenkilö raportoi operaation johtajalle kansallisista asioista ja vastaa osastonsa päivittäisestä kurinpidosta.
9. Päätöksen operaation lopettamisesta tekee unioni, joka kuulee Sveitsin valaliittoa ennen päätöksen tekemistä, jos Sveitsin valaliitto osallistuu yhä EUBAM Libyaan sen lopettamispäivänä.

⁽¹⁾ EUVL L 181, 10.7.2008, s. 58.

*5 artikla***Rahoitusnäkökohdat**

1. Sveitsin valaliitto vastaa kaikista EUBAM Libyaan osallistumisensa liittyvistä kustannuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.
2. Jos operaation toteuttamisvaltiosta tai -valtioista oleville luonnollisille tai oikeushenkilöille aiheutuu kuolema, loukkaantuminen, vahinko taikka menetys, Sveitsin valaliitto suorittaa korvauksen, jos sen on todettu olevan korvausvastuussa, 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa henkilöstön asemaa koskevissa säännöksissä, jos sellaiset ovat olemassa, vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
3. Unioni vapauttaa Sveitsin valaliiton EUBAM Libyan yhteisiä kustannuksia koskevan rahoitusosuuden suorittamisesta.

*6 artikla***Sopimuksen täytäntöönpanojärjestelyt**

Tämän sopimuksen täytäntöönpanon edellyttämistä teknisistä ja hallinnollisista järjestelyistä sovitaan unionin asiaankuuluvien viranomaisten ja Sveitsin valaliiton asiaankuuluvien viranomaisten välillä.

*7 artikla***Noudattamatta jättäminen**

Mikäli osapuoli ei noudata tässä sopimuksessa määrättyjä velvoitteitaan, toisella osapuolella on oikeus saattaa tämä sopimus päättymään ilmoitettuaan tästä yhtä kuukautta aikaisemmin.

*8 artikla***Riitojen ratkaiseminen**

Tämän sopimuksen tulkintaan tai soveltamiseen liittyvät riidat ratkaistaan osapuolten välillä diplomaattisin keinoin.

*9 artikla***Voimaantulo ja päättyminen**

1. Tämä sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka ensimmäisenä seuraa osapuolten toisilleen antamaa ilmoitusta siitä, että ne ovat saattaneet päätökseen tätä varten tarvittavat sisäiset menettelyt.
2. Tätä sopimusta sovelletaan väliaikaisesti allekirjoittamispäivästä alkaen.
3. Tämä sopimus on voimassa Sveitsin valaliiton operaatioon osallistumisen ajan.
4. Kumpi tahansa osapuoli voi päättää tämän sopimuksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti toiselle osapuolelle. Päättymisen tulee voimaan kolme kuukautta tällaisen ilmoituksen antamisesta.

Tehty Brysselissä neljäntenä päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattaneljätoista englannin kielellä kahtena kappaleena.

Euroopan unionin puolesta

Sveitsin valaliiton puolesta

—

EU:n jäsenvaltioiden julistus

”Euroopan unionin yhdenmisyttä rajavalvonnan avustusoperaatiosta Libyassa (EUBAM Libya) 22 päivänä toukokuuta 2013 annettua neuvoston päätöstä 2013/233/YUTP soveltavat EU:n jäsenvaltiot pyrkivät omien oikeusjärjestelmiensä mukaisissa rajoissa mahdollisuuksien mukaan luopumaan Sveitsin valaliitolle esitettävistä korvausvaatimuksista, jotka perustuvat niiden henkilöstöön kuuluvan loukkaantumiseen tai kuolemaan taikka sellaisen omaisuuden vahingoittumiseen tai menetykseen, jonka ne omistavat ja jota EUBAM Libya käyttää,

- jos loukkaantumisen, kuoleman, vahingon tai menetyksen on aiheuttanut Sveitsin valaliiton henkilöstöön kuuluva suorittaessaan tehtäviään EUBAM Libyan yhteydessä, paitsi jos on kyse törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta laiminlyönnistä, tai
- jos loukkaantuminen, kuolema, vahinko tai menetys on aiheutunut Sveitsin valaliiton omistaman omaisuuden käyttämisestä edellyttäen, että sitä on käytetty operaation yhteydessä, ja lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse kyseistä omaisuutta käyttävän Sveitsin valaliitosta olevan EU:n operaation henkilöstön jäsenen törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta laiminlyönnistä.”

Sveitsin valaliiton julistus:

”Euroopan unionin yhdenmisyttä rajavalvonnan avustusoperaatiosta Libyassa (EUBAM Libya) 22 päivänä toukokuuta 2013 annettua neuvoston päätöstä 2013/233/YUTP soveltava Sveitsin valaliitto pyrkii oman oikeusjärjestelmänsä mukaisissa rajoissa mahdollisuuksien mukaan luopumaan muille EUBAM Libyaan osallistuville valtioille esitettävistä korvausvaatimuksista, jotka perustuvat sen henkilöstön jäsenen loukkaantumiseen tai kuolemaan taikka sellaisen omaisuuden vahingoittumiseen tai menetykseen, jonka se omistaa ja jota EU:n operaatio käyttää,

- jos loukkaantumisen, kuoleman, vahingon tai menetyksen on aiheuttanut henkilöstöön kuuluva suorittaessaan tehtäviään EUBAM Libyan yhteydessä, paitsi jos on kyse törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta laiminlyönnistä; tai
 - jos loukkaantuminen, kuolema, vahinko tai menetys on aiheutunut EU:n operaatioon osallistuvien valtioiden omistaman omaisuuden käyttämisestä edellyttäen, että sitä on käytetty operaation yhteydessä, ja lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse kyseistä omaisuutta käyttävän EU:n operaation henkilöstön jäsenen törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta laiminlyönnistä.”
-

ASETUKSET

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 753/2014,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2014,

Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 269/2014 täytäntöönpanosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 17 päivänä maaliskuuta 2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 17 päivänä maaliskuuta 2014 asetuksen (EU) N:o 269/2014.
- (2) Ukrainan tilanteen vakavuus huomioon ottaen neuvosto katsoo, että uusia henkilöitä olisi lisättävä asetuksen (EU) N:o 269/2014 liitteessä I olevaan luetteloon luonnollisista henkilöistä, oikeushenkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 269/2014 liite I olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään tämän asetuksen liitteessä luetellut henkilöt asetuksen (EU) N:o 269/2014 liitteessä I olevaan luetteloon.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
S. GOZI

⁽¹⁾ EUVL L 78, 17.3.2014, s. 6.

LIITE

LUETTELO 1 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA HENKILÖISTÄ

	Nimi	Tunnistustiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemisen päivämäärä
1.	Aleksandr Yurevich BORODAI (Александр Юрьевич Бородай)	Synt.aika: 25.7.1972, Moskova	Niin kutsuttu "Donetskin kansantasavallan pääministeri". Vastuussa niin kutsutun "Donetskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista" (esim. totesi 8.7., että "joukkomme toteuttavat Ukrainan" fasistien "vastaista erityisoperaatiota"), "Novorossiyan liittoa" koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittaja	12.7.2014
2.	Alexander KHODAKOVSKY (Александр Сергеевич Ходаковский)		Niin kutsuttu "Donetskin kansantasavallan turvallisuusministeri". Vastuussa niin kutsutun "Donetskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista turvallisuustoiminnoista	12.7.2014
3.	Alexandr Aleksandrovich KALYUSSKY, (Александр Александрович Калусский)		Niin kutsuttu "Donetskin kansantasavallan sosiaalisioista vastaava de facto -varapääministeri". Vastuussa niin kutsutun "Donetskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista"	12.7.2014
4.	Alexander KHRYAKOV		Niin kutsuttu "Donetskin kansantasavallan tiedotus- ja viestintäministeri". Vastuussa niin kutsutun "Donetskin kansantasavallan hallituksen" separatistimyönteisistä propagandatoiminnoista	12.7.2014
5.	Marat BASHIROV		Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan ministerineuvoston pääministeri, vahvistettu 8.7". Vastuussa niin kutsutun "Luhanskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista"	12.7.2014
6.	Vasyl NIKITIN		Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan ministerineuvoston varapääministeri", (ent. niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan ministerineuvoston pääministeri" ja "Kaakkaisen armeijan" entinen tiedottaja). Vastuussa niin kutsutun "Luhanskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista". Vastuussa Kaakkaisen armeijan ilmoituksesta, jonka mukaan Ukrainan presidentinvaaleja ei voida toteuttaa Luhanskin kansantasavallassa johtuen alueen "uudesta" asemasta.	12.7.2014

	Nimi	Tunnistustiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemisen päivämäärä
7.	Aleksey KARYAKIN (Алексей Карякин)	1979	Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan korkeimman neuvoston puheenjohtaja". Vastuussa "korkeimman neuvoston" separatistisista "hallitustoiminnoista", vastuussa Venäjän federaatiolle esitetystä pyynnöstä tunnustaa "Luhanskin kansantasavallan" itsenäisyys. "Novorossiya liittoa" koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittaja	12.7.2014
8.	Yurij IVAKIN (Юрий Ивакин)		Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan sisäasiainministeri". Vastuussa niin kutsutun "Luhanskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista"	12.7.2014
9.	Igor PLOTNITSKY		Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan puolustusministeri". Vastuussa niin kutsutun "Luhanskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista"	12.7.2014
10.	Nikolay KOZITSYN	20.6.1956, Donetskin alue	Kasakkajoukkojen komentaja. Vastuussa Ukrainan hallituksen joukkoja vastaan Itä-Ukrainassa taistelivien separatistien johtamisesta	12.7.2014
11.	Oleksiy MOZGOVY (Олексій Мозговий)		Yksi Itä-Ukrainan aseellisten ryhmien johtajista. Vastuussa Ukrainan hallituksen joukkoja vastaan taistelivien separatistien koulutuksesta	12.7.2014

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 754/2014,**annettu 11 päivänä heinäkuuta 2014,****mikro-organismeja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) rehun lisäaineina koskevan hyväksynnän epäämisestä****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 säädetään eläinten ruokinnassa käytettävien lisäaineiden hyväksymisestä ja vahvistetaan perustelut ja menettelyt hyväksynnän myöntämiselle tai epäämiselle. Asetuksen (EY) N:o 1831/2003 10 artiklan 7 kohdassa sekä sen 10 artiklan 1–4 kohdassa vahvistetaan erityissäännökset sellaisten tuotteiden arviointia varten, joita käytettiin unionissa säilörehun lisäaineina asetuksen soveltamisen alkamisajankohtana.
- (2) *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044), aiemmin *Lactococcus lactis* (NCIMB 30044), kirjattiin rehujen lisäaineita koskevaan rekisteriin säilörehun lisäaineina kaikkien eläinlajien osalta asetuksen (EY) N:o 1831/2003 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
- (3) Mikro-organismien *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) hyväksyntää kaikkien eläinlajien rehun lisäaineina koskevat hakemukset, joissa pyydettiin, että kyseiset lisäaineet luokiteltaisiin luokkaan ”teknologiset lisäaineet” ja funktionaaliseen ryhmään ”säilörehun lisäaineet”, toimitettiin asetuksen (EY) N:o 1831/2003 10 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan mukaisesti. Hakemusten mukana toimitettiin asetuksen (EY) N:o 1831/2003 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot ja asiakirjat.
- (4) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä ’elintarviketurvallisuusviranomaisen’, totesi 6 päivänä maaliskuuta 2014 antamissaan lausunnoissa ⁽²⁾, että *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) ovat resistenttejä tetrasykliinille, joka on ihmisillä ja eläimillä käytetty antibiootti.
- (5) Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida sulkea pois riskiä, että mikro-organismien *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) resistenssi kyseiselle antibiootille voi levitä muihin mikro-organismeihin. Näin ollen ei ole näytetty toteen, että mikro-organismeilla *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) ei ole haitallisia vaikutuksia eläinten terveyteen, ihmisten terveyteen tai ympäristöön, kun niitä käytetään rehun lisäaineina ehdotettujen käyttöedellytysten mukaisesti.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1831/2003 5 artiklassa säädettyt hyväksynnän edellytykset eivät näin ollen täyty. Mikro-organismien *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) hyväksyntä rehun lisäaineina olisi näin ollen evättävä.
- (7) Koska mikro-organismien *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) käytön jatkaminen rehun lisäaineena voi aiheuttaa riskin ihmisten ja eläinten terveydelle, kyseiset rehun lisäaineet olisi vedettävä markkinoilta mahdollisimman pian. Käytännön syistä on kuitenkin tarpeen antaa asianomaisille tahoille aikaa käyttää käyttöä loppuun varastoissa tällä hetkellä oleva säilörehu, jonka valmistuksessa on käytetty kyseisiä rehun lisäaineita.
- (8) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2014; 12(3):3609 ja EFSA Journal 2014; 12(3):3610.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksynnän epääminen

Evätään mikro-organismien *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) hyväksyntä eläinten ruokinnassa käytettävänä lisäaineina.

2 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Olemassa olevat mikro-organismien *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) ja niitä sisältävien esiseosten varastot on vedettävä markkinoilta mahdollisimman pian ja viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014.
2. Säilörehua, jonka valmistuksessa on käytetty mikro-organismeja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) ja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044), tai niitä sisältäviä esiseoksia, jotka on tuotettu ennen 1 päivää elokuuta 2014, saa käyttää varastojen loppumiseen asti.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 755/2014,
annettu 11 päivänä heinäkuuta 2013,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo	
0702 00 00	AL	53,5	
	MK	97,3	
	TR	53,3	
	XS	47,9	
	ZZ	63,0	
0707 00 05	AL	74,4	
	MK	27,7	
	TR	76,0	
	ZZ	59,4	
0709 93 10	TR	97,2	
	ZZ	97,2	
0805 50 10	AR	92,8	
	TR	148,4	
	UY	122,9	
	ZA	112,0	
	ZZ	119,0	
0808 10 80	AR	106,9	
	BR	111,7	
	CL	103,6	
	NZ	132,2	
	ZA	120,0	
	ZZ	114,9	
	0808 30 90	AR	76,3
		CL	99,3
NZ		184,8	
ZA		98,2	
ZZ		114,7	
0809 10 00	BA	82,8	
	MK	85,8	
	TR	242,4	
	XS	59,5	
	ZZ	117,6	
0809 29 00	TR	236,1	
	ZZ	236,1	
0809 30	MK	60,6	
	TR	138,6	
	ZZ	99,6	
0809 40 05	BA	70,3	
	ZZ	70,3	

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 756/2014,**annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014,****rahalaitosten soveltamia korkoja koskevista tilastoista annetun asetuksen (EU) N:o 1072/2013
(EKP/2013/34) muuttamisesta
(EKP/2014/30)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/1998 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1072/2013 (EKP/2013/34) ⁽²⁾ tuli voimaan 27 päivänä marraskuuta 2013 ja sitä sovelletaan rahalaitosten korkotietojen raportointiin 1 päivästä tammikuuta 2015.
- (2) Asetuksessa (EU) N:o 1072/2013 (EKP/2013/34) vaaditaan uudistettuja lainoja koskevan uuden liiketoiminnan erillistä raportointia ja samalla suuntaviivojen EKP/2014/15 ⁽³⁾ liitteessä II olevan 13 osan 4 kohdassa vaaditaan uudistettuihin lainoihin sovellettavien korkojen raportointia.
- (3) On tarpeen saattaa asetuksessa (EU) N:o 1072/2013 (EKP/2013/34) tarkoitettujen uudistettujen lainojen ulottuvuus linjaan suuntaviivojen EKP/2014/15 kanssa sen varmistamiseksi, että lainojen uudistukset, jotka tapahtuvat sen raportointijakson aikana, jona laina on myönnetty otetaan asianmukaisesti huomioon sekä että uudistettujen lainoja koskeva uusi liiketoiminta raportoidaan asianmukaisesti tapauksissa, jossa laina nostetaan erissä eikä lainaa ole vielä kokonaan nostettu,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla***Muutos**

Korvataan asetuksen (EU) N:o 1072/2013 (EKP/2013/34) liitteessä I olevan 2 osan VI jakson 22 kohta seuraavasti:

”22. Kotitalouksille ja yrityksille myönnettyjä uudistettuja lainoja koskevan uuden liiketoiminnan erillistä raportointia varten rahalaitosten korkotilastoissa uudistetuilla lainoilla tarkoitetaan kaikkia muita uuteen liiketoimintaan kuuluvia luottoja kuin luottokorttiluottoja, valmiusluottolimiittejä ja sekkiluottoja, jotka on myönnetty mutta ei vielä maksettu takaisin uudistamishetkellä.”

*2 artikla***Loppusäännökset**Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 8 päivänä heinäkuuta 2014.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.⁽²⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1072/2013, annettu 24 päivänä syyskuuta 2013, rahalaitosten soveltamia korkoja koskevista tilastoista (EKP/2013/34) (EUVL L 297, 7.11.2013, s. 51).⁽³⁾ Suuntaviivat EKP/2014/15, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2014, raha- ja rahalaitostilastoista (hyväksytty 4 päivänä huhtikuuta 2014 ja saatavilla EKP:n verkkosivuilla www.ecb.europa.eu). Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014,

ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta yhteistyöstä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla tehdyn ETA-sopimuksen pöytäkirjan 31 muuttamiseen

(2014/452/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 19 artiklan 2 kohdan, 21 artiklan 2 kohdan, 114 artiklan, 168 artiklan, 169 artiklan ja 197 artiklan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2894/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sopimus Euroopan talousalueesta ⁽²⁾, jäljempänä 'ETA-sopimus', tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.
- (2) ETA-sopimuksen 98 artiklan mukaan ETA:n sekakomitea voi päättää muuttaa muun muassa ETA-sopimuksen pöytäkirjaa 31.
- (3) Pöytäkirja 31 sisältää määräyksiä ja järjestelyjä, jotka koskevat yhteistyötä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla.
- (4) On aiheellista laajentaa ETA-sopimuksen sopimuspuolten yhteistyö koskemaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta N:o (EU) 1381/2013 ⁽³⁾.
- (5) Sen vuoksi ETA-sopimuksen pöytäkirja 31 olisi muutettava tämän mukaisesti, jotta tätä laajennettua yhteistyötä voitaisiin toteuttaa 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.
- (6) ETA:n sekakomiteassa esitettävän unionin kannan olisi sen vuoksi perustuttava tähän päätökseen liitettyyn päätösluonnokseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävä kanta yhteistyötä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla koskevan ETA-sopimuksen pöytäkirjan 31 ehdotettuun muuttamiseen perustuu tähän päätökseen liitettyyn luonnokseen ETA:n sekakomitean päätökseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 305, 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1381/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelman perustamisesta kaudelle 2014–2020 (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 62).

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. C. PADOAN

LUONNOS

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o .../2014,

annettu ...,

yhteistyötä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla koskevan ETA-sopimuksen pöytäkirjan 31 muuttamisesta

ETA:n SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'ETA-sopimus', ja erityisesti sen 86 ja 98 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On aiheellista laajentaa ETA-sopimuksen sopimuspuolten yhteistyö kattamaan perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelman perustamisesta kaudelle 2014–2020 17 päivänä joulukuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1381/2013 ⁽¹⁾.
- (2) Tämän vuoksi olisi ETA-sopimuksen pöytäkirja 31 olisi muutettava, jotta tätä laajennettua yhteistyötä voitaisiin toteuttaa 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan pöytäkirjassa 31 oleva 5 artikla seuraavasti:

1. Lisätään 5 kohdassa ilmaisun "kolmannessatoista luettelakohdassa tarkoitettuun ohjelmaan 1 päivästä tammikuuta 2012" jälkeen ilmaisu "neljännessätoista luettelakohdassa tarkoitettuun ohjelmaan 1 päivästä tammikuuta 2014".
2. Lisätään 8 kohtaan luettelakohta seuraavasti:

— **32013 R 1381**: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1381/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelman perustamisesta kaudelle 2014–2020 (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 62).

Liechtenstein osallistuu ainoastaan niihin ohjelman toimiin, jotka rahoitetaan budjettikohdista 33 01 04 01 (Perusoikeus- ja kansalaisuusohjelman tukimenot) ja 33 02 02 (Syrjinnän torjunnan ja tasa-arvon edistäminen).

Norja vapautetaan tähän ohjelmaan osallistumisesta ja sen rahoittamisesta."

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona viimeinen ETA-sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus on tehty (*).

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä

ETA:n sekakomitean puolesta
Puheenjohtaja

ETA:n sekakomitean
sihteerit

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 62.

(*) [Valtiosäännön asettamista vaatimuksista ei ole ilmoitettu.] [Valtiosäännön asettamista vaatimuksista on ilmoitettu.]

NEUVOSTON PÄÄTÖS,**annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014,****ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta yhteistyöstä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla tehdyn ETA-sopimuksen pöytäkirjan 31 muuttamiseen**

(2014/453/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 172 artiklan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2894/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sopimus Euroopan talousalueesta ⁽²⁾, jäljempänä 'ETA-sopimus', tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.
- (2) ETA-sopimuksen 98 artiklan mukaan ETA:n sekakomitea voi päättää muuttaa muun muassa ETA-sopimuksen pöytäkirjaa 31, jäljempänä 'pöytäkirja 31'.
- (3) Pöytäkirja 31 sisältää määräyksiä ja järjestelyjä, jotka koskevat yhteistyötä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla.
- (4) On aiheellista laajentaa ETA-sopimuksen sopimuspuolten yhteistyö koskemaan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä N:o 1316/2013/EU ⁽³⁾.
- (5) Sen vuoksi ETA-sopimuksen pöytäkirja N:o 31 olisi muutettava tämän mukaisesti, jotta tätä laajennettua yhteistyötä voitaisiin toteuttaa 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.
- (6) ETA:n sekakomiteassa esitettävän unionin kannan olisi sen vuoksi perustuttava tähän päätökseen liitettyyn päätösluonnokseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävä kanta yhteistyötä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla koskevan ETA-sopimuksen pöytäkirjan 31 ehdotettuun muuttamiseen perustuu tähän päätökseen liitettyyn luonnokseen ETA:n sekakomitean päätökseksi.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2014.

*Neuvoston puolesta**Puheenjohtaja*

P. C. PADOAN

⁽¹⁾ EYVL L 305, 30.11.1994, s. 6.⁽²⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 3.⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

LUONNOS

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o .../2014,

annettu

yhteistyöstä muilla kuin neljän vapauden alaan kuuluvilla erityisalueilla tehdyn ETA-sopimuksen pöytäkirjan 31 muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'ETA-sopimus', ja erityisesti sen 86 ja 98 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On aiheellista laajentaa ETA-sopimuksen sopimuspuolten yhteistyö kattamaan Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1316/2013⁽¹⁾.
- (2) Tämän vuoksi olisi ETA-sopimuksen pöytäkirja 31 olisi muutettava, jotta tätä laajennettua yhteistyötä voitaisiin toteuttaa 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään ETA-sopimuksen pöytäkirjassa 31 olevan 2 artiklan 5 kohtaan luettelukohta seuraavasti:

— **32013 R 1316:** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

EFTA-valtiot osallistuvat ainoastaan Verkkojen Eurooppa -välineen televiestintäosioon.

Liechtenstein vapautetaan tähän ohjelmaan osallistumisesta ja sen rahoittamisesta.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona viimeinen ETA-sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus on tehty (*).

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä

ETA:n sekakomitean puolesta
Puheenjohtaja

ETA:n sekakomitean
sihteeri

⁽¹⁾ EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129.

(*) [Valtiosäännön asettamista vaatimuksista ei ole ilmoitettu.] [Valtiosäännön asettamista vaatimuksista on ilmoitettu.]

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014,
ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta ETA-sopimuksen liitteen XX (Ympäristö) muuttamiseen

(2014/454/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2894/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sopimus Euroopan talousalueesta ⁽²⁾, jäljempänä 'ETA-sopimus', tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.
- (2) ETA-sopimuksen 98 artiklan mukaan ETA:n sekakomitea voi päättää muuttaa muun muassa ETA-sopimuksen liitettä XX (Ympäristö).
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY ⁽³⁾ on otettava osaksi ETA-sopimusta.
- (4) Sen vuoksi ETA-sopimuksen liite XX (Ympäristö) olisi muutettava tämän mukaisesti.
- (5) ETA:n sekakomiteassa esitettävän unionin kannan olisi sen vuoksi perustuttava tähän päätökseen liitettyyn päätösluonnokseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävä kanta ETA-sopimuksen liitteen XX (Ympäristö) ehdotettuun muuttamiseen perustuu tähän päätökseen liitettyyn luonnokseen ETA:n sekakomitean päätökseksi.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. C. PADOAN

⁽¹⁾ EYVL L 305, 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

LUONNOS

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o .../2014,

annettu ...,

ETA-sopimuksen liitteen XX (Ympäristö) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'ETA-sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi 21 päivänä lokakuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on oikaistuna EUVL:ssä L 161, 29.6.2010, s. 11, olisi otettava osaksi ETA-sopimusta.
- (2) Tämän vuoksi olisi ETA-sopimuksen liite XX olisi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään ETA-sopimuksen liitteessä XX olevan 1k kohdan (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY) jälkeen kohta seuraavasti:

"11. **32009 L 0128:** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71), sellaisena kuin se on oikaistuna EUVL:ssä L 161, 29.6.2010, s. 11.

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskee seuraava mukautus:

Korvataan 4 artiklan 2 kohdassa ilmaisu '26 päivänä marraskuuta 2012' Norjan osalta ilmaisulla '1 päivänä tammikuuta 2016'."

2 artikla

Päätöksen 2009/128/EY, sellaisena kuin se on oikaistuna EUVL:ssä L 161, 29.6.2010, s. 11, islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-täydennysosassa, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan [... päivänä ...kuuta ...], jos kaikki ETA-sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaiset ilmoitukset (*) on tehty, tai ... päivänä ...kuuta ... annetun ETA:n sekakomitean päätöksen N:o .../...⁽²⁾ voimaantulopäivänä [asetuksen (EY) N:o 1107/2009 sisällyttämistä koskeva], sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä

ETA:n sekakomitean puolesta
Puheenjohtaja

ETA:n sekakomitean
sihteerit

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.

^(*) [Valtiosäännön asettamista vaatimuksista ei ole ilmoitettu.] [Valtiosäännön asettamista vaatimuksista on ilmoitettu.]

⁽²⁾ EUVL L ...

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2014/455/YUTP,**annettu 11 päivänä heinäkuuta 2014,****rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta annetun päätöksen 2014/145/YUTP muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan,

ottaa huomioon rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta 17 päivänä maaliskuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/145/YUTP ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 17 päivänä maaliskuuta 2014 päätöksen 2014/145/YUTP.
- (2) Ukrainan tilanteen vakavuus huomion ottaen neuvosto katsoo, että uusia henkilöitä olisi lisättävä päätöksen 2014/145/YUTP liitteessä olevaan luetteloon henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä.
- (3) Päätöksen 2014/145/YUTP liite olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään tämän päätöksen liitteessä luetellut henkilöt päätöksen 2014/145/YUTP liitteessä olevaan luetteloon.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

⁽¹⁾ EUVL L 78, 17.3.2014, s. 16.

LIITE

LUETTELO 1 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA HENKILÖISTÄ

	Nimi	Tunnistustiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemisen päivämäärä
1.	Aleksandr Yurevich BORODAI (Александр Юрьевич Бородай)	Synt.aika: 25.7.1972, Moskova	Niin kutsuttu "Donetskin kansantasavallan pääministeri". Vastuussa niin kutsutun "Donetskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista" (esim. totesi 8.7., että "joukkomme toteuttavat Ukrainan" fasisien "vastaista erityisoperaatiota"), "Novorossiyan liittoa" koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittaja	12.7.2014
2.	Alexander KHODAKOVSKY (Александр Сергеевич Ходаковский)		Niin kutsuttu "Donetskin kansantasavallan turvallisuusministeri". Vastuussa niin kutsutun "Donetskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista turvallisuustoiminnoista	12.7.2014
3.	Alexandr Aleksandrovich KALYUSSKY, (Александр Александрович Калусский)		Niin kutsuttu "Donetskin kansantasavallan sosiaalisioista vastaava de facto -varapääministeri". Vastuussa niin kutsutun "Donetskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista"	12.7.2014
4.	Alexander KHRYAKOV		Niin kutsuttu "Donetskin kansantasavallan tiedotus- ja viestintäministeri". Vastuussa niin kutsutun "Donetskin kansantasavallan hallituksen" separatistimyönteisistä propagandatoiminnoista	12.7.2014
5.	Marat BASHIROV		Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan ministerineuvoston pääministeri, vahvistettu 8.7. Vastuussa niin kutsutun "Luhanskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista"	12.7.2014
6.	Vasyl NIKITIN		Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan ministerineuvoston varapääministeri", (ent. niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan ministerineuvoston pääministeri" ja "Kaakkaisen armeijan" entinen tiedottaja). Vastuussa niin kutsutun "Luhanskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista". Vastuussa Kaakkaisen armeijan ilmoituksesta, jonka mukaan Ukrainan presidentinvaaleja ei voida toteuttaa Luhanskin kansantasavallassa johtuen alueen "uudesta" asemasta.	12.7.2014

	Nimi	Tunnistustiedot	Perusteet	Luetteloon merkitsemisen päivämäärä
7.	Aleksey KARYAKIN (Алексей Карякин)	1979	Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan korkeimman neuvoston puheenjohtaja". Vastuussa "korkeimman neuvoston" separatistisista "hallitustoiminnoista", vastuussa Venäjän federaatiolle esitetystä pyynnöstä tunnustaa "Luhanskin kansantasavallan" itsenäisyys. "Novorossiya liittoa" koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittaja	12.7.2014
8.	Yurij IVAKIN (Юрий Ивакин)		Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan sisäasiainministeri." Vastuussa niin kutsutun "Luhanskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista"	12.7.2014
9.	Igor PLOTNITSKY		Niin kutsuttu "Luhanskin kansantasavallan puolustusministeri". Vastuussa niin kutsutun "Luhanskin kansantasavallan hallituksen" separatistisista "hallitustoiminnoista"	12.7.2014
10.	Nikolay KOZITSYN	20.6.1956, Donetskin alue	Kasakkajoukkojen komentaja. Vastuussa Ukrainan hallituksen joukkoja vastaan Itä-Ukrainassa taistelivien separatistien johtamisesta	12.7.2014
11.	Oleksiy MOZGOVY (Олексій Мозговий)		Yksi Itä-Ukrainan aseellisten ryhmien johtajista. Vastuussa Ukrainan hallituksen joukkoja vastaan taistelivien separatistien koulutuksesta	12.7.2014

KOMISSION PÄÄTÖS,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2014,
sähkötariffeista Espanjassa: sähkökäyttäjät,
valtiontuki SA.21817 (C 3/07) (ex NN 66/06), jonka Espanja on pannut täytäntöön
(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 7741)
(Ainoastaan espanjankielinen teksti on todistusvoimainen)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2014/456/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on kehottanut asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa edellä mainittujen määräysten mukaisesti ⁽¹⁾ ja on ottanut nämä huomautukset huomioon,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Céntrica plc ja Céntrica Energía S.L.U., jäljempänä molemmat yhteisesti 'Céntrica', kantelivat komissiolle 27 päivänä huhtikuuta 2006 päivätyllä kirjeellä Espanjassa vuonna 2005 täytäntöön pannusta säänneltyjen sähkötariffien järjestelmästä.
- (2) Komissio pyysi 27 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä Espanjan viranomaisilta tietoja kyseisestä toimenpiteestä. Komissio sai tiedot 22 päivänä elokuuta 2006 päivätyllä kirjeellä.
- (3) Tapaus kirjattiin 12 päivänä lokakuuta 2006 ilmoittamatta jätetyksi tueksi (asia NN 66/06).
- (4) Komissio pyysi Espanjan viranomaisilta lisäselvitystä toimenpiteestä 9 päivänä marraskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä. Espanjan viranomaiset vastasivat 12 päivänä joulukuuta 2006 päivätyllä kirjeellä.
- (5) Komissio ilmoitti Espanjan viranomaisille 24 päivänä tammikuuta 2007 päivätyllä kirjeellä päättäneensä aloittaa toimenpiteen osalta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä 'SEUT-sopimus') 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn.
- (6) Komission päätös julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa toimenpiteestä.
- (7) Espanjan viranomaiset toimittivat huomautuksensa 26 päivänä helmikuuta 2007 päivätyllä kirjeellä.
- (8) Komissio sai huomautuksia seuraavilta asianomaisilta osapuolilta: Galician aluehallitus (Xunta de Galicia) (23 päivänä maaliskuuta 2007 päivätty kirje), Céntrica (26 päivänä maaliskuuta 2007 ja 3 päivänä heinäkuuta 2007 päivätty kirjeet), riippumattomien energiantoimittajien yhdistys ACIE (26 päivänä maaliskuuta 2007 päivätty kirje), Asturiasin aluehallitus (27 päivänä maaliskuuta 2007 päivätty kirje), energiaa paljon kuluttavien käyttäjien yhdistys AEGE (2 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Asturiana de Zinc — AZSA (3 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), metallintuottaja Ferroatlántica (3 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Alcoa (3 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Espanjan sähköteollisuuden yhdistys UNESA (25 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), ENEL Viesgo (26 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Iberdrola (26 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Union Fenosa Distribución (27 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Hidrocantábrico Distribución Eléctrica (27 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje) ja Endesa Distribución Eléctrica (27 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje).

⁽¹⁾ EUVL C 43, 27.2.2007, s. 9.

⁽²⁾ Ks. alaviite 1.

- (9) Komissio välitti asianomaisten osapuolten huomautukset Espanjan viranomaisille 15 päivänä toukokuuta 2007 ja 6 päivänä heinäkuuta 2007 päivätyillä kirjeillä, ja antoi Espanjan viranomaisille mahdollisuuden esittää niistä huomautuksensa: huomautukset saapuivat 2 päivänä elokuuta 2007 päivätyillä kirjeellä.
- (10) Céntrica toimitti lisätietoja 1 päivänä kesäkuuta 2007, 28 päivänä elokuuta 2007, 4 päivänä helmikuuta 2008 ja 1 päivänä maaliskuuta 2008 päivätyillä kirjeillä; AEGE 21 päivänä marraskuuta 2011 päivätyillä kirjeellä ja Ferroatlántica 5 päivänä joulukuuta 2011 päivätyillä kirjeellä.
- (11) Komissio pyysi 30 päivänä heinäkuuta 2009, 19 päivänä maaliskuuta 2010, 6 päivänä lokakuuta 2011, 12 päivänä huhtikuuta 2012, 31 päivänä elokuuta 2012, 4 päivänä helmikuuta 2013 ja 17 päivänä heinäkuuta 2013 päivätyillä kirjeillä Espanjan viranomaisia antamaan lisäselvityksiä toimenpiteestä. Viranomaiset vastasivat 5 päivänä lokakuuta 2009, 26 päivänä huhtikuuta 2010, 7 päivänä joulukuuta 2011, 12 päivänä kesäkuuta 2012, 18 päivänä lokakuuta 2012, 11 päivänä helmikuuta 2013 ja 4 päivänä lokakuuta 2013 päivätyillä kirjeillä.
- (12) Aineisto jaettiin 19 päivänä huhtikuuta 2013 kahteen osaan: nyt käsiteltävään asiaan SA.21817 (C3/07, ex NN 66/06), joka koskee tukea sähkön loppukäyttäjille, ja asiaan SA.36559 (C3a/07, ex NN 66/06), joka koskee tukea sähkönjakelijoille. Tässä päätöksessä käsitellään ainoastaan tämän menettelyn soveltamisalaan kuuluville sähkön loppukäyttäjille eli muille kuin kotitalouksille ja pienille yrityksille mahdollisesti myönnettyä tukea.

2. YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TOIMENPITEESTÄ

ESPANJAN SÄHKÖJÄRJESTELMÄ VUONNA 2005

- (13) Sähköalasta 27 päivänä marraskuuta 1997 annetussa laissa 54/1997 (Ley del sector eléctrico, jäljempänä 'LSE'), jota sovellettiin vuonna 2005, sähköntoimitus säännellyn hintaan loppukäyttäjille katsottiin säännellyksi toiminnaksi. Kyseinen tehtävä annettiin laissa sähkönjakelijoille.
- (14) Vuonna 2005 kaikki sähkön loppukäyttäjät Espanjan markkinoilla pystyivät valitsemaan, neuvottelevatko ne sähkösovimukset riippumattomien sähköntoimittajien kanssa vai hankkivatko ne sähkönsä valtion määrittämään säännellyn hintaan. Säännellyillä markkinoilla jokaisella loppukäyttäjällä oli pyynnöstä oikeus saada sähkönsä paikallisen jakelijan toimittamana säännellyn kokonaistariffin mukaiseen (kaiken kattavaan) hintaan, joka perustui loppukäyttäjän kulutusprofiiliin ja käytetyn sähkön määrään. Vapailta markkinoilla asiakkaat maksoivat niin ikään säännellyn verkkomaksun, minkä lisäksi niiden piti maksaa energiantoimituksen kustannukset. Kun sähköalan uudistus saatiin päätökseen vuonna 2009, jakelijat lakkasivat toimittamasta sähköä säännellyn kokonaistariffin mukaiseen hintaan.
- (15) Säännellyistä kokonaistariffeista ja säännellyistä verkkomaksuista päätettiin etukäteen koko vuodeksi, yleensä ennen edellisen vuoden päättymistä, mutta niihin voitiin tehdä muutoksia vuoden aikana ⁽³⁾. Vuoden aikana tehtäville tariffikorotuksille oli kuitenkin asetettu yläraja ⁽⁴⁾. Lähtökohtaisesti tariffit ja maksut määritettiin ennusteiden perusteella sen varmistamiseksi, että niiden soveltamisesta saatavat säännellyt tulot riittäisivät kattamaan sähköjärjestelmän säännellyt kokonaiskustannukset. Järjestelmän säännelyihin kustannuksiin sisältyivät vuonna 2005 muun muassa kokonaistariffeihin perustuvan energiantoimituksen kustannukset, erityisesti tukijärjestelmistä (esimerkiksi uusiutuva energia ja yhteistuotanto) ostetun energian kustannukset, siirto- ja jakelukustannukset, kysynnänhallintaan liittyvät toimenpiteet, sähköntuotannon lisäkustannukset Espanjan saarilla, hiilituki ja aiempien vuosien alijäämät. Sääntöjä tiettyjen tulojen tai niiden osan ohjaamiseksi tiettyjen kustannusten tai niiden osan kattamiseen ei ollut. Näin ollen esimerkiksi verkkomaksuista saatavia tuloja ei varattu kokonaan eikä osittain esimerkiksi uusiutuvista energialähteistä saatavan sähkön tai Espanjan saarilla tuotetun sähkön tukemiseen.
- (16) Vuonna 2005 loppukäyttäjille oli tarjolla peräti 25 erilaista kulutustason, kulutusprofiilin, vastaanottavan käyttäjän ja liittymän jännitteen mukaan määräytyvää säännelyä tariffia. Samalla loppukäyttäjiltä perittiin vapailta markkinoilla yhdeksää erilaista säännelyä verkkomaksua, ja myös nämä perustuivat jännitteeseen ja muihin ominaisuuksiin.
- (17) Espanjan viranomaiset asettivat 30 päivänä joulukuuta 2004 vuonna 2005 sovellettavat sähkötariffit ⁽⁵⁾ seuraavien käyttäjäluokkien mukaisesti:

⁽³⁾ LSE:n 12 §:n 2 momentin mukaan sähkötariffit asetettiin lähtökohtaisesti kerran vuodessa, mutta niitä voitiin muuttaa vuoden aikana.

⁽⁴⁾ Kuninkaan asetuksen 1432/2002 8 §:n mukaan keskimääräistä tariffia voitiin korottaa enintään 1,40 prosenttia (vuosittain), mutta yksittäisiä tariffeja voitiin korottaa vain prosenttiosuudella, joka vastasi keskimääräisen tariffin korotusta lisättynä 0,60 prosenttia (yhteensä 2 prosenttia).

⁽⁵⁾ Kuninkaan asetus 2392/2004, annettu 30 päivänä joulukuuta 2004, sähkötariffin määrittämisestä vuodeksi 2005. Espanjan virallinen lehti 315, s. 42766.

KOKONAISTARIFFIT

Pienjännite

- 1.0 teho enintään 770 kW
- 2.0 yleissähkö, teho enintään 15 kW
- 3.0 yleissähkö
- 4.0 yleissähkö, pitkäaikaiskäyttö
- B.0 julkinen valaistus
- R.0 maatalouden kastelu

Suurjännite*Yleiset tariffit*

Lyhytaikainen käyttö

- 1.1 yleissähkö, enintään 36 kV
- 1.2 yleissähkö, 36–72,5 kV
- 1.3 yleissähkö, 72,5–145 kV
- 1.4 yleissähkö, yli 145 kV

Keskipitkä käyttö

- 2.1 enintään 36 kV
- 2.2 36–72,5 kV
- 2.3 72,5–145 kV
- 2.4 yli 145 kV

Pitkäaikaiskäyttö

- 3.1 enintään 36 kV
- 3.2 36–72,5 kV
- 3.3 72,5–145 kV
- 3.4 yli 145 kV

Sähköraiteiden tariffit (Tarifas de tracción)

- T.1 enintään 36 kV
- T.2 36–72,5 kV
- T.3 72,5 kV–145 kV

Maatalouden kastelu

- R.1 enintään 36 kV
- R.2 36–72,5 kV
- R.3 72,5–145 kV

G. Suurkäyttäjien tariffi (G4)

Jakelijoille myytävän sähkön tariffit

- D.1 enintään 36 kV
- D.2 36–72,5 kV
- D.3 72,5–145 kV
- D.4 yli 145 kV

VERKKOTARIFFIT

Pienjännite

- 2.0 A tavallinen pienjänniteliittymän verkkotariffi
- 2.0 NA yksinkertainen pienjänniteliittymän verkkotariffi päivä- ja yöhinnat eriteltyinä
- 3.0 A yleinen pienjänniteliittymän verkkotariffi

Suurjännite

- 3.1.A verkkotariffi, kun jännite enintään 36 kV (teho enintään 450 kW)
- 6.1 verkkotariffi, kun jännite enintään 36 kV (teho yli 450 kW)
- 6.2 verkkotariffi, kun jännite 36 kV–72,5 kV (teho yli 450 kW)
- 6.3 verkkotariffi, kun jännite 72 kV–145 kV (teho yli 450 kW)
- 6.4 verkkotariffi, kun jännite yli 145 kV (teho yli 450 kW)
- 6.5 verkkotariffi kansainvälistä vaihtoa varten

- (18) Säänneilty kokonaistariffit voitiin jakaa siirron, jakelun ja yleiset järjestelmäkustannukset kattavaan osaan (*verkko-maksu*) sekä sähkön hankinnasta tukkumarkkinoilla aiheutuvat kustannukset kattavaan osaan (*energiaosa*). Lisäksi kysynnänhallinnan palveluihin sovellettiin kokonaistariffien alennusjärjestelmää (esimerkiksi hyväksytyt ennalta ilmoitetut sähköntoimituksen keskeytykset tai hiljaisempiin aikoihin keskittyvä kulutus). Espanja on tehnyt vuodesta 2005 lähtien muutoksia säänneltyjen tariffien järjestelmään. Viimeisin muutos tehtiin vuonna 2013, kun Espanja hyväksyi sähköalan uuden lainsäädäntökehityksen (laki 24/13), johon sisältyi muiden toimenpiteiden ohella sähkön vähittäismarkkinahintojen sääntelyn uudistus. Espanja ilmoitti, että tätä uutta lakia alettaisiin soveltaa ja sen täytäntöpanosäännökset laadittaisiin vuonna 2014. Jäljempänä olevassa taulukossa on muutamia edellä mainittujen luokkien (enintään 145 kV) alimpaan tariffitasoon kuuluvia kokonaistariffien perusmäärät, jotka tulivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005:

Taulukko 1

Säänneltyjen kokonaistariffien perusmäärät vuonna 2005

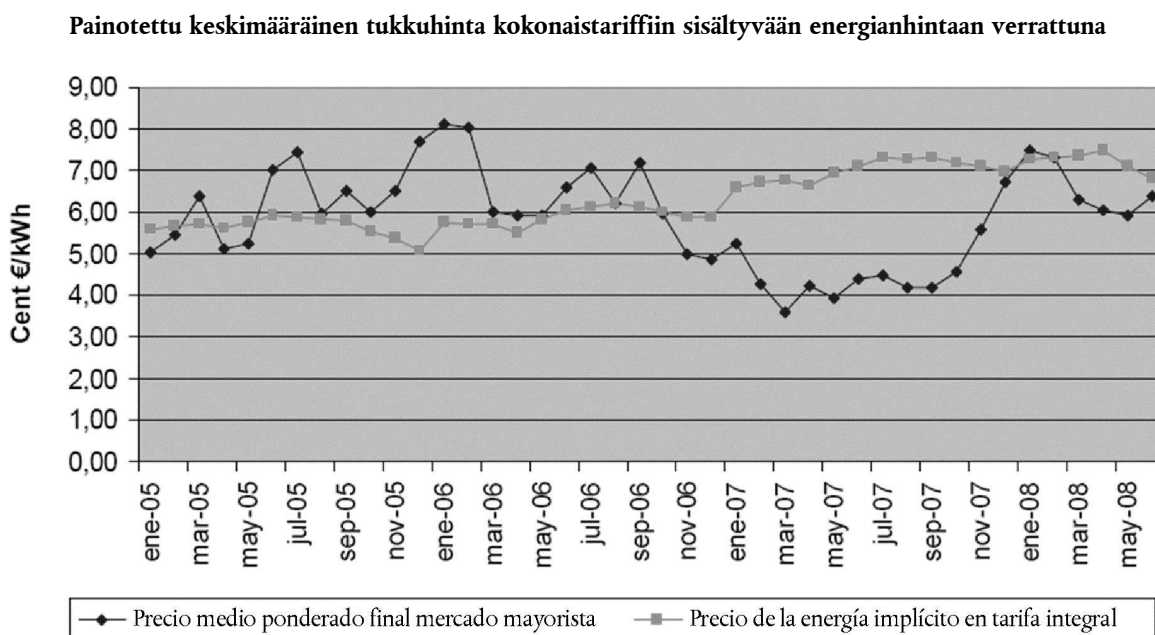
	A/teho-osa	B/energiaosa	Kokonaistariffi (A+B)			
	euroa/kW kuukaudessa	euroa/kWh	euroa/MWh			
Pienjännite						
1.0 teho < 770 W	0,277110	0,062287	62,67			
3.0 yleissähkö	1,430269	0,083728	85,71			
4.0 yleissähkö, pitkäaikaiskäyttö	2,284634	0,076513	79,69			
Suurjännite						
1.4 lyhytaikainen käyttö, yleissähkö > 145 kV	1,759358	0,058412	60,86			
2.4 keskipitkä käyttö, yleissähkö > 145 kV	3,632629	0,053224	58,27			

	A/teho-osa	B/energiaosa	Kokonaistariffi (A+B)			
	euroa/kW kuukaudessa	euroa/kWh	euroa/MWh			
3.4 pitkäaikaiskäyttö, yleissähkö > 145 kV	9,511921	0,042908	56,12			
G. Suurkäyttäjät G4	10,208070	0,011265	25,44			

Lähde: Kuninkaan asetuksen 2392/2004 liite I, komission laskelmat.

- (19) Espanjan sääntelyviranomaisen, Espanjan kansallinen energiakomissio (Comisión Nacional de Energía, jäljempänä 'CNE'), on todennut, että keskimääräiset kokonaistariffit eivät vastanneet vuonna 2005 kaikkia toimituskustannuksia, etenkin energian hankinnasta tukkumarkkinoilta aiheutuneita kustannuksia. Kuten jäljempänä olevasta kaaviosta käy ilmi, vain viitenä kuukautena tammikuusta helmikuuhun 2005 ja huhtikuusta kesäkuuhun 2005 keskimääräisiin säännelyihin kokonaistariffeihin sisältyvät hinnat jäivät sähkön tukkumarkkinoiden keskihintojen alle. Sen sijaan lokakuusta 2006 joulukuuhun 2007 tilanne oli päinvastainen: näiden 14 kuukauden aikana keskimääräiset tukkuhinnat laskivat jyrkästi keskimääräisiin säännelyihin kokonaistariffeihin sisältyvien energianhintojen alle, ja tämä erotus oli selvästi suurempi kuin se erotus, joka havaittiin vuonna 2005 niiden seitsemän kuukauden aikana, joina tukkuhinnat olivat kokonaistariffeihin sisältyviä hintoja korkeampia.

Kaavio 1

Lähde: CNE — Kertomus kaasun- ja sähkömarkkinoiden kilpailun kehittymisestä. Kaudet 2005–2007, s. 84.

VUODEN 2005 TARIFFIALIJÄÄMÄ

- (20) Sähköjärjestelmän tilit selvitettiin todellisten säännelyjen tulojen ja kustannusten perusteella kerran vuodessa. Vuonna 2005 säännellyt tariffit ja verkkomaksut oli asetettu tasolle, joka ei tuottanut riittävästi tuloja, niin että järjestelmässä olisi pystytty kattamaan kaikki koko vuodelta jälkikäteen todennetut kustannukset. CNE:n vuoden lopussa toteuttamassa vuonna 2005 koskevassa lopullisessa selvitysmenettelyssä todettiin 3 811 miljoonan euron alijäämä. Ei ollut ensimmäinen kerta, kun selvitysmenettelyssä todettiin alijäämä, mutta vuoden 2005 alijäämä oli ennennäkemättömän suuri. Pienempiä alijäämiä oli todettu vuosina 2000, 2001 ja 2002.

- (21) Hallitus oli aliarvioinut erityisesti sähkön hankinnasta aiheutuvat todelliset kustannukset. Loppukäyttäjien sähkönkulutus kehittyi vuonna 2005 sekä säännellyillä että vapailla markkinoilla suurin piirtein niin kuin joulukuussa 2004 oli ennustettu, mutta tukkuhinnat kallistuivat vuoden 2005 aikana ennennäkemättömällä tavalla 62,4 euroon/MWh, kun ne olivat olleet 35,61 euroa/MWh vuonna 2004, minkä johdosta keskimääräinen tukkuhinta vuonna 2005 oli 59,47 euroa/MWh. Hintojen kallistumisen syynä olivat muun muassa poikkeuksellisen kuiva vuosi (minkä vuoksi vesivoiman tuotanto väheni 55 prosenttia); öljyn hinnan nousu; Euroopan unionin päästökauppajärjestelmässä maksutta saatujen hiilidioksidipäästöoikeuksien markkinahinnan vaikutukset sekä bruttokansantuotteen kasvua suurempi energiankysynnän kasvu.
- (22) Toinen merkittävä tekijä, joka edesauttoi järjestelmän yleisten kustannusten kasvua, oli uusiutuvan energian tuotantoon myönnetty mittava tuki. Uusiutuvan energian tuottajat pystyivät etenkin valitsemaan suoran osallistumisen sähkön tukkuhinnalle eli "pooliin". Vuonna 2005 tämä vaihtoehto oli erityisen houkutteleva, ja sen tuloksena odotettua useampi uusiutuvan energian tuottaja osallistui pooliin, mikä lisäsi järjestelmän kustannuksia. Lisäksi suora tuki erityisjärjestelmällä (uusiutuva energia, yhteistuotanto) tuotetun sähkön energiakustannuksiin, jotka näkyivät tileillä säänneltyinä kustannuksina, oli 2 701 miljoonaa euroa vuonna 2005. Asian havainnollistamiseksi voidaan mainita, että järjestelmän siirto- ja jakelukustannukset olivat 4 410 miljoonaa euroa vuonna 2005.

Alijäämän ennakkorahoitusmekanismi

- (23) Alijäämässä tapahtuvat muutokset pantiin merkille. Jo maaliskuussa 2005, kun kävi selväksi, että tariffialijäämä oli syntymässä, Espanjan viranomaiset määräisivät kuninkaan asetuksen 5/2005⁽⁶⁾ 24 §:n nojalla, että Espanjan viisi suurinta sähkölaitosta, joilla oli oikeus saada korvausta hukkakustannuksista⁽⁷⁾, antaisivat sähköjärjestelmän kustannusten ja tulojen välisen erotuksen kattamiseen tarvittavat varat seuraavien prosenttiosuuksien mukaisesti:

- Iberdrola, S.A: 35,01 prosenttia
- Unión Eléctrica Fenosa, S.A: 12,84 prosenttia
- Hidroeléctrica del Cantábrico; S.A: 6,08 prosenttia
- Endesa, S.A: 44,16 prosenttia
- Elcogas, S.A: 1,91 prosenttia.

- (24) Kuninkaan asetuksen 5/2005 mukaan tulevan alijäämän katsottaisiin johtuvan edellä mainituista viidestä yrityksestä ja se kirjattaisiin negatiiviseksi saldoksi CNE:n käyttämälle olemassa olevalle talletustilille, jolta hukkakustannukset korvattiin näille yrityksille. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että laitoksia vaadittiin antamaan varat ennakkoon. Hukkakustannusten tilin negatiivinen saldo synnytti maksunperintäoikeuksia, joiden nojalla laitokset saivat kerätä jatkossa tuloja sähkönkäyttäjiltä. Laitoksilla oli mahdollisuus arvopaperistaa kyseiset oikeudet ja myydä ne markkinoilla. Näille laitoksille annetut maksunperintäoikeudet tuottivat vähimmäiskorkoa (kolmen kuukauden euribor, joka laskettiin edellisen vuoden marraskuussa voimassa olleiden euribor-korkojen keskiarvon perusteella ilman korotuksia).

Mekanismi alijäämän perimiseksi takaisin loppukäyttäjiltä

- (25) Espanjan viranomaiset tekivät kesäkuussa 2006 päätöksen järjestelyistä vuoden 2005 alijäämän perimiseksi takaisin sähkönkäyttäjiltä säänneltyjen hintojen avulla. Espanjan viranomaiset säätivät kuninkaan asetuksella 809/2006⁽⁸⁾, että kuluttajat maksaisivat vuoden 2005 alijäämän (tai tarkemmin sanottuna laitoksille annetut maksunperintäoikeudet) takaisin neljännestä ja puolen vuoden kuluessa kokonaistariffiin ja verkkotariffiin sisältyvän erityisen lisämaksun kautta. Lisämaksu laskettiin vuosittaisena määränä, joka tarvittiin kattamaan lineaarisesti vuoden 2005 alijäämän nettonykyarvo 14,5 vuoden aikana, ja vuotta 2006 varten sen osuudeksi määritettiin 1,378 prosenttia kokonaistariffista ja 3,975 prosenttia verkkotariffista. Korkona oli kolmen kuukauden euribor.

⁽⁶⁾ Kuninkaan asetus 5/2005, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2005, kiireellisistä uudistuksista tuottavuuden edistämiseksi ja julkisten hankintojen parantamiseksi. Espanjan virallinen lehti 62, 14.3.2005, s. 8832.

⁽⁷⁾ Hukkakustannuksilla tarkoitetaan tappioita, joita vakiintuneille sähköntoimittajille aiheutuu ennen markkinoiden vapauttamista tehtyjen investointien menettämisestä. Komissio antoi luvan maksaa tukea tällaisten tappioiden korvaamiseksi hukkakustannuksiin liittyvässä menetelmässä määritettyjen kriteerien perusteella (komission tiedonanto hukkakustannuksiin liittyvistä valtiontukien analyysimenetelmistä) 6 päivänä elokuuta 2001 päivätyllä kirjeellä SG (2001) D/290869. Komissio antoi Espanjalle luvan asiassa NN 49/99 25 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyllä päätöksellä SG (2001) D/290553 myöntää vuoteen 2008 asti korvauksia hukkakustannuksista samoille yhtiöille, joita pyydettiin ennakkorahoittamaan vuoden 2005 alijäämä.

⁽⁸⁾ Sähkötariffin tarkistamisesta 1 päivästä heinäkuuta 2006 lähtien 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun kuninkaan asetuksen 809/2006 ensimmäinen lisäsäätös. Espanjan virallinen lehti 156, 1.7.2006.

- (26) Lisämaksu katsottiin ”erityiseen käyttötarkoitukseen varatuksi maksuksi” (cuota con destino específico). Espanjan viranomaiset määräsivät, että vuoden 2005 alijäämän rahoittamiseksi perittävästä maksusta saatavat tulot kasvaisivat korkoa CNE:n hallinnoimalla talletustilillä. CNE siirtäisi varat sitten maksunperintäoikeuksien haltijoille eli alijäämän rahoittaneille sähköntuottajille tai maksunperintäoikeudet näiltä sittemmin itselleen ostaneille laitoksille kunkin alijäämästä rahoittaman osuuden mukaisesti.

Tariffialijäämän vaikutukset Espanjan markkinoihin

- (27) Vuonna 2005 Espanjan sähkönsyynnästä 37,49 prosenttia hankittiin vapailta markkinoilta. Tämä määrä vastaa suhteellisen pientä määrää käyttäjiä: vain 8,5 prosenttia käyttäjästä osti sähkönsä vapailta markkinoilta ja 91,5 prosenttia pysytteli säännellyissä tariffeissa (97 prosenttia vuonna 2004). Suurjänniteasiakkaat (ennen kaikkea teollisuusasiakkaat) olivat suurin ryhmä vapailta markkinoilla: 38,9 prosenttia niistä oli käyttänyt valinta-oikeuttaan, ja niiden ostaman sähkön osuus oli 29 prosenttia Manner-Espanjan kaikesta sähkönkulutuksesta vuonna 2005. Valtaosa kotitalouksista ja pienjänniteasiakkaista, joilla oli ollut mahdollisuus valita vapaat markkinat vuodesta 2003 lähtien ⁽⁹⁾, olivat edelleen säänneltyjen tariffien järjestelmässä, mutta vuonna 2005 huomattava osa myös näistä asiakkaista siirtyi ostamaan sähkönsä vapailta markkinoilta. Vapailta markkinoilla oli yli 2 miljoonaa kuluttajaa 31 päivänä joulukuuta 2005 (1,3 miljoonaa käyttäjää vuonna 2004).
- (28) Säännellyistä hinnoista vuonna 2005 saatua keskimääräistä hintaetua olisi kuitenkin tarkasteltava rinnakkain sen seikan kanssa, että käyttäjät palasivat säännellyille markkinoille, joskin vasta jonkin ajan jälkeen. Kuten jäljempänä olevassa taulukossa 2 esitetään, vapailta markkinoilta sähkönsä ostaneiden käyttäjien määrä kasvoi vuonna 2005, mutta väheni vuonna 2006, jolloin prosenttiosuus (8,15 prosenttia) oli sama kuin vuoden 2005 ensimmäisellä puoliskolla. Myös joulukuussa 2004 havaittu loppukäyttäjille vapailta markkinoilla toimitetun energian määrän lasku jatkui vuoden 2005 ensimmäisellä neljänneksellä. Vaikka lasku pysähtyi selvästi kesäkuun ja syyskuun välisenä aikana vuonna 2005, se jatkui joulukuussa 2005 sekä koko vuoden 2006.

Taulukko 2

Toimituspaikkojen ja energian osuus vapailta markkinoilla (prosenttiosuutena kokonaismarkkinoista) 2004–2006

Sähkö	2004				2005				2006			
	Maalis- skuu	Kesäk- uu	Syysk- uu	Joulu- kuu	Maali- skuu	Kesäk- uu	Syysk- uu	Joulu- kuu	Maali- skuu	Kesäk- uu	Syysk- uu	Joulu- kuu
Prosenttio- suus toimi- tuspaikoista	1,53	2,82	4,21	5,73	7,42	9,42	10,37	10,66	10,20	9,28	8,86	8,15
Prosenttio- suus ener- giasta	29,30	33,60	36,19	33,57	33,15	35,34	41,39	37,41	29,38	27,10	25,74	24,87

Lähde: CNE:n kertomus ”Nota Informativa sobre los suministros de electricidad y gas natural en los mercados liberalizados, actualización 31 de diciembre de 2006”.

- (29) Vaikka sähköntoimittajille aiheutuneiden tappioiden vaikutus alkoi tuntua vuoden 2005 puolivälissä, kun tukkuhinnat alkoivat kallistua huomattavasti, sähkösopimuksia ei voitu päättää välittömästi. Tämän seurauksena vapailta markkinoilla toimivien sähköntoimittajien ja etenkin niiden, joilla ei ollut omaa tuotantokapasiteettia vaan joiden oli ostettava sähkönsä tukkumarkkinoilta, oli pakko tehdä tarjouksensa vapailta markkinoilla sovellettavien ehdoin tappioiden aiheutumisen mahdollisuudesta huolimatta siten, että tarjoukset vastasivat säänneltyä tariffia, tai veloittaa todellisia hankintakustannuksia vastaava kalliimpi hinta, jolloin ne olisivat menettäneet markkinaosuuttaan.

⁽⁹⁾ Espanja vapautti sähkön vähittäismarkkinat aiemmin kuin mitä vuosina 1996 ja 2003 annetuissa sähködirektiiveissä edellytettiin. Direktiivien mukaan vapauttaminen voitiin tehdä vuosina 1999–2004 loppukäyttäjänä olevien yritysten osalta (suurimmista alkaen) ja kotitalouksien markkinasegmentin vapauttaminen oli pakollista vasta 1 päivästä heinäkuuta 2007 lähtien.

3. PÄÄTÖS SEUT-SOPIMUKSEN 108 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISEN MENETTELYN ALOITTAMISESTA

- (30) Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä verrattiin eri loppukäyttäjien maksamia säänneltyjä tariffeja niihin hintoihin, jotka loppukäyttäjien olisi pitänyt arvion mukaan maksaa vapailla markkinoilla tariffien puuttuessa. Céntrica toimittamien tietojen mukaan markkinahintalaskelmat perustuivat sähkön tukkumarkkinahintaan, verkkomaksuihin ja keskimääräiseen hintamarginaaliin, joksi arvioitiin 10 euroa/MWh.

Taulukko 3

Hintavertailu käyttäjäryhmittäin

Käyttäjäryhmä	Säännelty tariffi (euroa/MWh)	Arvioitu markkinahinta (vain tukkuhinta sekä verkkotariffi) (euroa/MWh)	Arvioitu markkinahinta (+ 10 euron hintamarginaali)
1. Suurjänniteverkkoon liitetyt teollisuuden suurkäyttäjät (tariffi G4)	23,9	61,17	71,17
2. Teollisuuden suurkäyttäjät, joiden toimitus keskeytettävissä	27,0	73,87–76,47	83,87–86,47
3. Suurjänniteverkkoon liitetyt käyttäjät	76,2	81,57	91,57
4. Kotitaloudet	101,2	107,75	117,75
5. Pienjänniteverkkoon liitetyt teollisuuden pienkäyttäjät tai palveluyhtiöt	103,9	101,07	111,07

Lähde: Céntrica.

- (31) Taulukosta käy ilmi, että kahdelle ensimmäiselle ryhmälle (teollisuuden suurkäyttäjät) on aiheutunut merkittävää etua. Muiden loppukäyttäjien ryhmien vertailussa ei paljastu yhtä merkittävää eroa, mutta pieni etu voidaan silti havaita.
- (32) Päätöksessä todettiin, että tämä etu oli myönnetty valikoivasti, koska keinotekoisien alhaiset säännellyt hinnat suosivat niitä yrityksiä, jotka käyttivät energialähteenä sähköä esimerkiksi kaasun sijaan. Lisäksi havaittiin tosiasiallinen ja oikeudellinen valikoivuus siten, että etu oli suhteettoman paljon suurempi teollisuuden suurten loppukäyttäjien kohdalla, sillä nämä hyötyivät joissakin tapauksissa kaiken kattavista hinnoista, joka olivat alle puolet vapailla markkinoilla sovellettuihin arvoituihin hintoihin sisältyvästä energiaosasta.
- (33) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä tuotiin esille, että kannustamalla loppukäyttäjää vaihtamaan takaisin säännellyille markkinoille järjestelmä on saattanut hyödyttää myös jakelijoita, jotka vaikuttavat saaneen taatun voittomarginaalin säännellystä toiminnastaan.
- (34) Päätöksessä todettiin myös, että järjestelmään liittyi valtion varojen siirtoa, sillä alijäämän takaisin maksamiseksi peritty hintalisä oli veroluonteinen maksu, josta saavat tulot siirrettiin Espanjan sääntelyviranomaisen CNE:n (julkinen laitos) kautta ennen lopullisille edunsaajille ohjaamista. Päätöksessä todettiin, että asiaan liittyvän unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella nämä varat olisi katsottava valtion varoiksi.
- (35) Kun otetaan huomioon, että loppukäyttäjät toimivat markkinoilla, jotka ovat yleisesti avoinna unionin sisäiselle kilpailulle ja kaupalle, menettelyn aloittamista koskevassa komission päätöksessä todettiin, että kaikki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaiset perusteet täyttyivät ja toimenpiteen katsotaan olevan loppukäyttäjien hyväksi annettua valtiontukea.

- (36) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä huomautettiin, ettei yhtäkään SEUT-sopimuksen 107 artiklassa määrättyistä poikkeuksista voitu nähtävästi soveltaa. Sen jälkeen siinä arvioitiin, voitaisiinko säänneltyyn hintaan tapahtuva sähköntoimitus katsoa yleistä taloudellista etua koskevaksi palveluksi, jolloin siihen voitaisiin soveltaa SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan poikkeusta. Päätöksessä todettiin, että julkisen palvelun velvoitteen asettamiseen liittyvää jäsenvaltioiden harkintavaltaa rajoitetaan sähköalalla sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/54/EY⁽¹⁰⁾ (jäljempänä 'sähködirektiivi'). Direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä yleispalveluvelvoitteesta (mukaan lukien etenkin oikeus kohtuuhintaiseen sähköntoimitukseen) vain kotitalousasiakkaiden ja pienten yritysten kohdalla⁽¹¹⁾. Päätöksessä todettiin, että sähködirektiivin perusteella sähkön toimitusta säänneltyyn hintaan keskisuurille tai suurille yrityksille ei voitu katsoa yleistä taloudellista etua koskevaksi palveluksi käsitteen suppeassa merkityksessä.
- (37) Komissio ilmaisi näin ollen epäilevänsä vakavasti, voidaanko muihin yrityksiin kuin pieniin yrityksiin sovellettaisiin säänneltyihin tariffeihin sisältyvän tuen katsoa soveltuvan sisämarkkinoille.
- (38) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todettiin vielä, että myös sähkönjakelijat olivat saattaneet saada valtiontukea. Asian tästä osasta on tehty erillinen päätös (asia C 3a/07).

4. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET

- (39) Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia perusteellisen tutkinnan aloittamista koskevasta päätöksestä, minkä johdosta saatiin lukuisia huomautuksia suurilta teollisuusasiakkailta, sähkönjakelijoilta, riippumattomilta sähköntoimittajilta ja Espanjan itsehallintoalueiden hallituksilta. Tässä esitellään lyhyesti ainoastaan sähkön loppukäyttäjien väitetyksi saaman valtiontuen kannalta merkitykselliset huomautukset.

RIIPPUMATTOMIEN SÄHKÖNTOIMITTAJIEN HUOMAUTUKSET

- (40) Huomautuksia saatiin Céntricalta ja riippumattomien energiantoimittajien yhdistykseltä ACIE:lta. Niiden väitteet ja päätelmät ovat suurelta osin yhteneviä.

Céntrican ja ACIE:n huomautukset

- (41) Céntrican huomautusten pääpaino on sähkönjakelijoille väitetyksi myönnetyssä tuessa. Yhtiön esittämät luvut ja väitteet viittaavat kuitenkin myös sähkön loppukäyttäjille myönnetyn valtiontuen olemassaoloon.
- (42) Céntrican mukaan vapaiden ja säänneltyjen markkinoiden rinnakkaisuus ja erityisesti loppukäyttäjien mahdollisuus vaihtaa vapaasti näiden välillä merkitsivät sitä, että säännellyt tariffit toimivat viitehintana tai tosiasiallisena enimmäishintana vapaiden markkinoiden hinnoille. Sähköntoimittajat eivät voineet veloittaa säänneltyä tariffia korkeampaa hintaa, tai ne eivät olisi saaneet uusia asiakkaita ja olisivat menettäneet vanhat asiakkaansa.
- (43) Tavallisesti sähkön loppukäyttäjien vapailla markkinoilla maksama hinta koostuu kahdesta osasta: verkkomaksusta ja toimitusosasta, joka muodostuu markkinamekanismien tuloksena ja menee vähittäistoimittajalle. Sähkön vähittäistoimituksen kannattavuus riippuu siitä, kattaako asiakkaiden maksama toimitusosa toimittajan kustannukset (eli energian ostamisesta tukkuarkkinoilta aiheutuvat kustannukset tai omasta tuotannosta aiheutuvat kustannukset, jos kyseessä on vertikaalisesti integroitunut yritys), sekä hintamarginaalista, johon sisältyvät muut toimituskustannukset (esimerkiksi markkinointikustannukset, tietotekniset järjestelmät ja laskutus) sekä korvaus sijoitetusta pääomasta. Näin ollen vapailla markkinoilla toimivan sähköntoimittajan toiminta oli kannattavaa tietyllä markkinasegmentillä vain, jos hintamarginaali oli positiivinen eli jos säännellyn tariffin ja palvelujen tarjoamisesta asiakkaille aiheutuvien yleisten kustannusten välinen erotus oli positiivinen.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽¹¹⁾ Sähködirektiivin 3 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa: "Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla kotitalousasiakkailta ja jäsenvaltioiden harkinnan mukaan myös pienillä yrityksillä (yritys, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa) on niiden alueella oikeus saada yleispalvelua eli määrätynlaatuisia sähköntoimituksia kohtuullisin, helposti ja selkeästi verrattavain sekä avoimin hinnoin. Yleispalvelun varmistamista varten jäsenvaltiot voivat nimetä toimituksista viime kädessä vastaavan tahon."

- (44) Céntrica perusteli vapailla markkinoilla toimivien sähköntoimittajien epäedullista kilpailuasemaa laskelmilla, joista kävi ilmi, ettei hintamarginaalia ollut lainkaan vuonna 2005 missään käyttäjäryhmässä ⁽¹²⁾ (tai jos jonkin suuruisen marginaali olikin ollut vuoden alussa, se oli supistunut olemattomiin vuoden aikana). Tämä merkitsi sitä, että säännellyt tariffit oli asetettu liian mataliksi, jotta riippumattomat sähköntoimittajat olisivat voineet kilpailla kannattavalla tavalla. Céntrican mukaan kilpailu ei ollut mahdollista tietyissä käyttäjäryhmissä (erityisesti paljon energiaa kuluttavat käyttäjät, joihin sovellettiin tariffia G4, ja muut teollisuuden suurkäyttäjät) edes ennen tariffialijäämän ilmaantumista, sillä kokonaistariffeihin ei jäänyt missään vaiheessa kilpailemisen varaa. Céntrican väittäminen epäedullinen kilpailuasema koski ennen kaikkea palveluyritysten ja pienjänniteverkkoon liittyneiden teollisuuden pienasiakkaiden käyttäjäryhmää sekä kotitalouksien segmenttiä.
- (45) Céntrican toimittamat numerotiedot, etenkin säänneltyjen tariffien ja arvioitujen markkinahintojen välinen vertailu, otetaan huomioon menettelyn aloittamista koskevassa komission päätöksessä (ks. johdanto-osan 30 kappale ja taulukko 3).
- (46) Céntrican näkemyksen mukaan järjestelmä oli vastoin sähködirektiiviä, koska alijäämään liittyvät järjestelyt (joissa tappiot korvattiin sähkönjakelijoille muttei sähköntoimittajille) olivat luonteeltaan syrjiviä ja koska käyttäjiltä vietiin oikeus läpinäkyviin hintoihin ja tariffeihin ⁽¹³⁾. Koska osa vuonna 2005 maksettavaksi tulleesta sähkön hinnasta lykättiin tuleville vuosille, lopullisesti veloittavat hinnat eivät olleet käyttäjille selviä.
- (47) Lisäksi Céntrica väitti, ettei alijäämän takaisinmaksumekanismi ollut tasapainoinen lähinnä kahdesta syystä: ensinnäkin alijäämän maksaisivat valtaosin takaisin pienjänniteverkkoon liittyneet loppukäyttäjät, vaikka alijäämän syntymistä eniten edesauttaaneet käyttäjät olivat suurjänniteverkkoon kuuluvia suuria loppukäyttäjiä. Toiseksi vapailla markkinoilta sähkönsä ostavia loppukäyttäjiä vaadittiin maksamaan alijäämästä, johon niillä ei ollut osaa eikä arpaa.
- (48) Céntrica tuki komissio alustavaa näkemystä, jonka mukaan alijäämää koskeviin Espanjan järjestelyihin liittyi valtion varojen siirtoa. Céntrica esitti myös, että valtion varoja liittyi Espanjan hallituksen päätökseen antaa sähköntuottajille mahdollisuus arvopaperistaa maksunperintäoikeutensa.
- (49) Riippumattomien energiatoimittajien yhdistys ACIE arvioi, että säänneltyjen tariffien perustaksi vuonna 2005 otetut energian hankintakustannukset olivat 68 prosenttia pienemmät kuin ne todelliset kustannukset, joita sähköntoimittajille aiheutui energian ostamisesta tukkimarkkinoilta. ACIE korosti niitä vakavia seurauksia, joita vuoden 2005 tariffialijäämällä oli riippumattomille sähköntoimittajille. ACIE:n mukaan vapailla markkinoilla toimivat sähköntoimittajat joutuivat maksamaan samat hankintakustannukset kuin jakelijatkin. Lisäksi niiden oli tosiasiallisesti pakko noudattaa hallituksen asettaman kokonaistariffin tasoa jokaisessa asiakasryhmässä, sillä muutoin ne eivät olisi pystyneet houkuttelemaan uusia asiakkaita tai säilyttämään vanhoja. ACIE tuo erityisesti esille, että vuoden 2005 alussa sen jäsenet tekivät sopimuksia, jotka perustuivat tukkuhintoja koskeviin hallituksen ennusteisiin, ja että niiden oli myöhemmin noudatettava näitä sopimuksia, vaikka sopimukset osoittautuivat kannattamattomiksi. Tämän seurauksena riippumattomille sähköntoimittajille aiheutui tappioita. Céntrica arvioi kärsineensä 10 miljoonan euron tappiot vuonna 2005. ACIE:n mukaan useiden sähköntoimittajien, mukaan lukien Saltea Comercial, Electranorte, CYD Energía ja RWE, oli pakko lähteä markkinoilta.

PALJON ENERGIAA KULUTTAVIEN KÄYTTÄJIEN HUOMAUTUKSET

- (50) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät osallistuivat menettelyyn oman yhdistyksensä AEGE:n (Asociación de Empresas con Gran Consumo de Energía) kautta. Osa niistä (Asturiana de Zinc, Ferroatlántica ja Alcoa) osallistui myös erikseen. Alumiiniintuottaja Alcoalla on Espanjassa kolme tuotantolaitosta, jotka sijaitsevat San Cipriánissa, La Coruñassa ja Avilésissa ja jotka hyötyivät vuonna 2005 kokonaistariffista G4 (paljon energiaa kuluttaville käyttäjille varattu tariffi, johon liittyi mahdollisuus keskeyttää sähköntoimitus). Ferroatlántica on alumiinin ja rautaseosten tuottaja, joka hyötyi keskeytettävissä olevasta tariffista 3.4. Asturiana de Zinc on sinkintuottaja, joka hyötyi tariffista G4 San Juan de Nievasa sijaitsevan tuotantolaitoksensa osalta.
- (51) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät kiistävät huomautuksissaan komission päätelmän, jonka mukaan teollisuusasiakkaita koskevat tariffit (G4 ja muut keskeytettävissä olevat tariffit) on katsottava valtiontueksi, ja väittävät, ettei tariffeista aiheudu taloudellista etua, tariffeihin ei liity valtion varoja eivätkä tariffit vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan.

⁽¹²⁾ Céntrica jakoi käyttäjät viiteen ryhmään. Jako ei vastaa vuotuisia tariffeja koskevassa asetuksessa julkaistua säänneltyä tariffirakennetta, joka on esitetty johdanto-osan 17 kappaleessa.

⁽¹³⁾ Ks. sähködirektiivin liitteessä A olevat b ja c kohta.

Ei taloudellista etua

- (52) Paljon energiaa kuluttavien käyttäjien mielestä menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä edun olemassaolon määrittämistä varten käytetty vertailuarvo ei ollut oikea. Komissio vertaili teollisuusasiakkaita koskevia tariffeja tukkumarkkinoiden keskihintaan (poolihinta), jonka katsottiin vastaavan niitä kustannuksia, jotka nämä yhtiöt olisivat joutuneet maksamaan markkinoilla tavanomaisissa olosuhteissa. Koska teollisuusasiakkaita koskevat tariffit havaittiin poolihintaa matalammiksi, menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todettiin, että tariffeista aiheutui taloudellista etua edunsaajille.
- (53) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät väittivät, että pooli vastaa spot-markkinoita, joilla sähköä kaupataan joka tunti seuraavaksi päiväksi. Paljon energiaa kuluttavien käyttäjien mukaan poolissa on tiettyjä puutteita, jotka vaikuttavat sen tehokkuuteen ja kilpailukykyyn. Näin ollen poolihinnat eivät vastaa täysin sähköntuotannon rajakustannuksia eivätkä siis täydellistä kilpailutilannetta. Suuret loppukäyttäjät, jotka kuluttavat paljon sähköä ja joiden kulutusprofiilit ovat tasaisia, eivät osta sähköä poolista vaan tekevät yleensä kahdenvälisiä sopimuksia sähköntoimittajien kanssa. Tämä vahvistetaan OMEL:n vuonna 2005 laatimassa raportissa, jonka mukaan vain seitsemän vaatimukset täyttävää käyttäjää, jotka edustivat viittä prosenttia kaupatusta sähköstä, hankki sähkönsä suoraan poolista.
- (54) Joka tapauksessa vaikka oletettaisiin, että poolissa merkittyyä hintoja voitaisiin pitää pätevänä vertailuarvona, ei olisi oikein käyttää keskimääräistä tukkuhintaa vuonna 2005, kuten komissio teki, sillä tämä keskimääräinen hinta vastasi erilaisille loppukäyttäjille, myös kotitalouksille ja pienille yrityksille, palveluja tarjonneiden sähköntoimittajien sähkönkysyntää. AEGE:n, Ferroatlántican ja Asturiana de Zincin mukaan sopiva vertailuarvo olisi poolissa vuonna 2005 kirjattu alin hinta eli 18,60 euroa/MWh, sillä tämä hinta vastaa mahdollisimman kilpailukykyisiä markkinaolosuhteita poolissa (jossa sähköntuottajat tarjoavat sähköä niiden rajakustannuksia vastaavaan hintaan). Teollisuuden suurkäyttäjien tilanne ei ole verrattavissa muiden loppukäyttäjien, etenkin kotitalouksien, tilanteeseen. Näin ollen keskimääräinen poolihinta ei ole sopiva vertailuarvo. Alcoan mukaan komission pitäisi sen sijaan verrata kiistanalaisia tariffeja suurten loppukäyttäjien tekemissä kahdenvälisissä sopimuksissa sovituihin hintoihin.
- (55) Alcoa esitti yhden esimerkin kahdenvälisesti sovitusta markkinahinnasta ja ilmoitti, että sen kolme alumiinitehdasta olivat aina hyötäneet tariffista G4. Alcoa omistaa kuitenkin myös alumiinioksiditehtaan (Alúmina Española), jonka osalta sähköntoimittajan kanssa tehtiin kahdenvälinen sopimus vuoden 2004 lopussa. Sopimus oli kaksi-vuotinen, ja sitä voitiin jatkaa yhdellä vuodella. Kolmella alumiinitehtaalla on sama tasainen kulutusprofiili kuin alumiinioksiditehtailla. Viimeksi mainitut kuluttavat kuitenkin paljon vähemmän sähköä (0,35 TWh verrattuna 1,3 TWh:iin Avilésin ja La Coruñan tehtailla ja 3,4 TWh:iin San Cipriánin tehtaalla). Sopimuksessa sovittu keskimääräinen hinta oli 34,45 euroa/MWh (joka sisälsi ydinvoimasta luopumisen kustannukset, verkkoon liittymisen kustannukset ja muut sivukustannukset). Hinta oli määritetty kilpailukykyisen tarjouksen perusteella ja sähköntoimittajien tarjousten välillä oli eroa alle 5 euroa.
- (56) Alcoan mukaan tämän kahdenvälisesti sovitun hinnan (34,45 euroa/MWh) ja tariffin G4 (23,90 euroa/MWh) välinen ero voidaan selittää objektiivisilla tekijöillä. Erityisesti tariffin G4 käyttäjiä koskevat lainsäädännön rajoitukset, joita ei sovelleta kahdenvälisissä sopimuksissa ja jollaisia ovat esimerkiksi velvollisuus käyttää kaikki tariffilla G4 toimitettavaksi sovittu sähkö (sanktioiden uhalla), omia jännitteensäätölaitteita koskeva vaatimus ja 20 päivän maksuehto koskeva vaatimus (kahdenvälisissä sopimuksissa maksuehdot ovat paremmat).
- (57) Alcoa toteaa näin ollen, että sen kolmeen alumiinitehtaaseen sovellettava hypoteettinen markkinahinta olisi selvästi alle 34,45 euroa/MWh, koska kyseisten tehtaiden kulutuksen taso on korkeampi. Lisäksi jos huomioon otetaan keskimääräinen hintamarginaali, 10 euroa/MWh, alumiinioksiditehtaan sähköntoimituksesta aiheutuvat nettokustannukset olisivat 24,25 euroa/MWh, mikä on hyvin lähellä kokonaistariffia G4.
- (58) Ferroatlántica toi esille, että menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä tulkittiin väärin vuonna 2005 käytettyä säänneltyä tariffia 3.4, sillä siihen sisällytettiin virheellisesti perustariffista tehtäviä vähennyksiä ja sitä verrattiin verkkomaksuun, joka oli kymmenkertainen varsinaisesti sovellettavaan (suurkäyttäjien) verkkomaksuun nähden. Ferroatlántica toimitti lisäksi näyttöä siitä, että vaikka vuonna 2004 kuukausittainen keskimääräinen markkinahinta vuonna 2005 tapahtuvaa sähköntoimitusta koskeville ennakkosopimuksille oli 31,68 euroa/MWh, kyseinen hinta oli 31,05 euroa/MWh joulukuussa 2004. Tämän perusteella yhtiö olisi saanut perussähköntoimituksensa vuonna 2005 kyseiseen hintaan samaan aikaan, kun asetettiin säännellyt tariffit. Lisäpalveluiden (3,92 euroa/MWh) ja asiaankuuluvan verkkotariffin (1,70 euroa/MWh) lisäämisen jälkeen teollisuuskäyttäjän markkinahinnaksi olisi tullut 36,67 euroa/MWh, joka on vähemmän kuin paljon energiaa kuluttaviin käyttäjiin sovellettava tariffi 3.4, jonka suuruus oli 56,11 euroa/MWh.

- (59) Itse asiassa muilla kyseiseen tarifiin tehtävillä vähennyksillä korvattiin kysynnänhallinnan palveluihin tarvittava kapasiteetti ja näiden palveluiden hyväksyminen järjestelmän hyväksi. Tässä yhteydessä Ferroatlántica lisää, että tariffista tehty alennus vastasi erilaisia tarjottuja palveluja, kuten tuntikohtaista erittelyä (kulutus öiseen aikaan ja viikonloppuisin), keskeytettävyyttä (sähkötoimituksen hyväksyminen verkko-operaattorin pyynnöstä), kausittaisuutta (toimituksen keskittäminen matalan kysynnän kuukausille) ja loisen energian hallintaa. Vain nämä alennukset olivat muuttuvia ja niistä on säädetty asetuksella vuodesta 1995 lähtien, ei siis säännellyllä tariffilla, mikä selittää ja Ferroatlántican mielestä myös perustelee vuonna 2005 maksetun sähkön alhaisemman keskihinnan.
- (60) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät kiistävät menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitetyn toteamuksen, jonka mukaan hyöty ei ollut verrannollista kulutettuihin määriin ja pyrki kasvamaan suurkäyttäjien kohdalla. Energiaa paljon kuluttavat käyttäjät väittävät esimerkiksi, että CNE on vahvistanut, että tariffin G4 olisi pitänyt olla matalampi. Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät huomauttavat, että tariffia G4 tai tariffia 3.4 soveltavat suurkäyttäjät kuluttivat tuhansia kertoja enemmän sähköä kuin korkeajänniteasiakkaat keskimäärin, mutta maksoivat kolme kertaa näitä vähemmän.
- (61) Lisäksi on tavallista, että suurkäyttäjät saavat suuremman yksikköalennuksen hinnasta. Tällä perusteella paljon energiaa kuluttavat käyttäjät väittävät, että päätelmä, jonka mukaan teollisuusasiakkaita koskeviin tariffeihin liittyi etua, on kyseenalainen. Niiden mukaan on joka tapauksessa komission tehtävä esittää vakuuttavaa näyttöä tällaisen edun olemassaolosta.
- (62) Alcoa ilmoitti myös, että sen Espanjassa maksama hinta oli lähes identtinen alumiinitehtaiden Euroopan unionin alueella maksamaan painotettuun keskihintaan verrattuna ja jopa korkeampi kuin ETA-alueella maksettu painotettu keskihinta.

Ei valtion varoja

- (63) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät väittivät maksaneensa teollisuusasiakkaita koskevat tariffit suoraan jakelijoille ilman, että varat olisivat siirtyneet valtion haltuun, joten asiassa PreussenElektra annetun tuomion mukaisesti tällaiseen järjestelyyn ei liittynyt valtion varoja.
- (64) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät totesivat, että vuoden 2004 lopussa tapahtuneen tariffien asettamisen ja vasta kesäkuussa 2006 tapahtuneen, alijäämän takaisin perimiseen käyttäjiltä tarkoitetun mekanismin käyttöönoton välillä oli aikaviive. Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä komissio väitti, että asiaan liittyi valtion varoja, koska käyttäjien sähkölaskuissa otettiin käyttöön veroluonteiseksi maksuksi katsottava lisämaksu. Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät esittivät, että jos tämä väite hyväksytään, tulee toimenpiteestä, joka ei ollut tukea vuonna 2005, tukea (jälkikäteen) vuonna 2006. Tämä olisi vastoin Euroopan unionin oikeuden peruseriaatteita, esimerkiksi oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita. Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät toivat esille, että toimenpiteen katsominen tueksi riippuu ainoastaan toimenpiteen toteuttamishetkellä vallinneista olosuhteista, ei tulevista tapahtumista, etenkin jos ne eivät ole kohtuullisesti ennustettavissa. Ne lainaavat julkisasiamies Jacobsin ratkaisuehdotusta asiassa Van Calster⁽¹⁴⁾: ”Tilannetta on arvioitava sen ajankohdan perusteella, jona maksuista alun perin määrättiin, eikä tilannetta voida muuttaa taannehtivasti.”
- (65) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät väittävät, etteivät vuoden 2005 säännellyt tariffit olleet valtiontukea vuonna 2005. Yhtiöt tuovat esille, että näissä olosuhteissa rahoitusmekanismin analysointi ei ole olennaista, sillä mekanismi otettiin käyttöön vasta vuonna 2006. Rahoitustavan arviointi olisi olennaista vain, jos toimenpide olisi alusta lähtien valtiontukea. Koska tariffeihin ei sisältynyt tukea, paljon energiaa kuluttavat käyttäjät olivat sitä mieltä, ettei komissio voi tehdä lisämaksun perusteella vastakkaista päätelmää.
- (66) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät esittävät lisäksi, että veroluonteisten maksujen kohdalla toimenpiteen rahoitustapa on joka tapauksessa olennainen valtiontukea koskevan arvioinnin kannalta ainoastaan silloin, kun maksun ja veron välillä on veron käyttöä koskeva ”velvoittava yhteys” eli kun toimenpiteen ja sen rahoituksen välillä on suora ja välitön yhteys⁽¹⁵⁾. Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät kiistävät tällaisen yhteyden olemassaolon, sillä lisämaksu oli suunniteltu kattamaan alijäämä, joka ilmeni säänneltyyn toimintaan liittyvän selvitysmenettelyn aikana ja joka koski paitsi säänneltyyn hintaan tapahtuvaa energiantoimitusta, myös muita järjestelmän kustannuksia. Lisämaksua ei siis ollut varattu erityisesti kattamaan säänneltyyn hintaan tapahtuvasta energiantoimituksesta aiheutuvia tappioita. Tariffien ja sovelletun lisämaksun välillä ei myöskään ollut suoraa eikä välillistä yhteyttä, sillä vuonna 2004 määritetty tariffi oli ehdoton (sitä ei voitu muuttaa myöhemminä vuosina).

⁽¹⁴⁾ Yhdistetyt asiat C-261/01 ja C-262/01, Van Calster, julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 41 kohta.

⁽¹⁵⁾ Yhdistetyt asiat C-261/01 ja C-262/01, Van Calster, tuomion 49 ja 50 kohta.

- (67) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät väittävät myös, ettei lisämaksu ollut veroluonteinen maksu, koska se ei ollut Espanjan lainsäädännön mukaisesti veron luonteinen. Verotustoimenpiteillä rahoitetaan julkisia menoja, kun taas tässä tapauksessa lisämaksun tarkoituksena oli kattaa alijäämä, jonka sähköjärjestelmässä säänneltyä toimintaa harjoittavat yksityiset toimijat (jakelijat) olivat aiheuttaneet. Espanjan perustuslain mukaan uudesta verotustoimenpiteestä voidaan säätää ainoastaan lailla (ei kuninkaan asetuksella). Lisämaksusta saatavat tulot eivät myöskään missään vaiheessa olleet valtion hallussa eikä se voinut käyttää niitä, vaan varat siirrettiin CNE:n hallinnoimalle talletustilille eikä valtio voinut varata niitä mihinkään tarkoitukseen. Selvitysmenettely oli täysin automaattinen eikä CNE:llä ollut harkintavaltaa, riippumatonta päätösvaltaa tai määräysvaltaa eri toimijoiden kesken selvitetävien varojen määränpään tai määrän suhteen.
- (68) Paljon energiaa kuluttavien käyttäjien mukaan komissio tunnusti tämän seikan Espanjan hukkakustannuksia koskevassa päätöksessään ⁽¹⁶⁾, jonka mukaan varat siirretään CNE:n kautta lähinnä tilinpitoon liittyvistä syistä eikä tämä anna aiheutta todeta, että toimenpiteeseen liittyy valtion varoja.
- (69) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät esittävät, että tämä tilanne vastaa hukkakustannuksia koskevaa tilannetta, sillä hallitus otti molemmissa tapauksissa käyttöön lisämaksun, jolla pyrittiin kattamaan järjestelmän pysyvät kustannukset. Sama linjaus on nähtävästi vahvistettu myös Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvässä asiassa ⁽¹⁷⁾.

Ei vaikutusta kilpailuun eikä kauppaan

- (70) Asturiana de Zinc ja Alcoa väittivät, että alumiini- ja sinkkimarkkinoiden erityispiirteiden vuoksi näiden metallien tuotannossa käytetyn sähkön hintaa koskevalla toimenpiteellä ei ole vaikutusta Euroopan unionissa käytävään kauppaan, koska metallit ovat hyödykkeitä ja niiden hinnat asetetaan maailmanlaajuisesti Lontoon metallipörsissä. Näissä olosuhteissa vaihtelut paikallisissa tuotantokustannuksissa eivät näy eroina maailmanhinnoissa.
- (71) Yhtiöt väittivät, että alumiinin ja sinkin tuotannon alijäämä kasvaa Euroopan unionissa koko ajan, ja samalla kysyntään vastataan yhä enemmän tuonnilla Euroopan unionin ulkopuolisista maista.
- (72) Jos alumiini- ja sinkkiteollisuus katoaisivat Espanjasta, markkinoille ei tulisi uusia Euroopan unionin toimijoita, sillä Euroopan unionin alueen (alumiini)tehtaat toimivat jo täydellä teholla, eikä uudella tulokkaalla tai vanhalla tuottajalla olisi kannustimia kapasiteetin lisäämiseen, sillä pitkän aikavälin näkymät ovat epävarmoja siltä osin, onko energiaa jatkossa saatavilla kohtuulliseen hintaan. Alijäämä voitaisiin näin ollen kattaa pelkästään tuonnilla.
- (73) Lisäksi Alcoa väittää, etteivät tariffit vaaranna muiden eurooppalaisten tuottajien etua, sillä ne tarjoavat sähköä hintaan, joka vastaa muiden alumiinin tuottajien 25:ssä Euroopan unionin jäsenvaltiossa maksamaa keskimääräistä hintaa.

Vaikka teollisuusasiakkaiden keskeytettävissä olevat tariffit olisivat tukea, kyseessä olisi voimassa oleva tuki

- (74) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät väittävät, että kiistanalaiset tariffit olivat olemassa jo ennen Espanjan liittymistä Euroopan unioniin.
- (75) Vaikka nimitys ”tariffi G4” otettiin virallisesti käyttöön 6 päivänä maaliskuuta 1986 annetulla ministerin määräyksellä, tariffi oli tosiasiallisesti olemassa jo ennen 1 päivää tammikuuta 1986, jolloin Espanja liittyi Euroopan unioniin, sillä se vastaa entistä ”teollisuusasiakkaita koskevaa pitkäkestoista tariffia I”, joka otettiin käyttöön 14 päivänä lokakuuta 1983 annetulla ministerin määräyksellä eli ennen Espanjan liittymistä. Kaikki teollisuusasiakkaita koskevasta tariffista I hyötyneet sähkön loppukäyttäjät vaihdettiin automaattisesti tariffiin G4, joka oli tosiasiaa sama tariffi uudella nimellä.
- (76) Myös muista keskeytettävissä olevista tariffeista säädettiin nimenomaisesti vuonna 1983 annetussa ministerin määräyksessä.
- (77) Lisäksi paljon energiaa kuluttavien käyttäjien mukaan toimenpide on voimassa olevaa tukea Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹⁸⁾ 15 artiklan perusteella, koska 10 vuoden vanhentumisaika on kulunut umpeen.

⁽¹⁶⁾ Komission päätös, tehty 25 päivänä heinäkuuta 2001, valtioneusta N 49/99 — Espanja. Sähkömarkkinoiden siirtymäajan järjestelmä.

⁽¹⁷⁾ Helmikuun 27 päivänä 2002 päivätty komission kirje Yhdistyneelle kuningaskunnalle (valtioneusti N 661/99).

⁽¹⁸⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Luottamuksensuojan periaate estäisi takaisinperinnän

- (78) Paljon energiaa kuluttavat käyttäjät väittävät, että vaikka oletettaisiin, ettei tariffien voitaisi katsoa olevan voimassa olevaa tukea, luottamuksensuojan periaate estäisi tuen takaisinperinnän. Tariffit olivat yksityisten toimijoiden välisiä maksuja koko vuoden 2005 ajan. Käyttäjät eivät voineet ennustaa, että joulukuussa 2004 asetetuista tariffeista tulisi tukea hallituksen kesäkuussa 2006 hyväksymän toimenpiteen nojalla. Yksikään talouden toimija ei olisi osannut odottaa tällaista muutosta oikeudellisessa asemassaan, vaikka olisi toiminut kuinka varovaisesti. Käyttäjillä oli siis perusteltu syy olettaa, ettei tariffeihin liittynyt valtiontukea.

GALICIAN JA ASTURIASIN ALUEHALLITUSTEN HUOMAUTUKSET

- (79) Paljon energiaa kuluttaville käyttäjille mahdollisesti annetun tuen osalta Galician aluehallitus väittää komission käyttäneen virheellisesti poolihintaa markkinahinnan vastineena, sillä paljon energiaa kuluttavat käyttäjät tekevät yleensä pitkäaikaisia sopimuksia selvästi paremmin ehdoin.
- (80) Koska Espanjan markkinoiden vapauttamista ei ollut vielä saatu päätökseen ja erityisesti koska sähköntuottajien ja suurkäyttäjien välillä ei ollut kahdenvälisiä sopimuksia, Galician aluehallituksen mielestä olisi ollut järkevää käyttää vertailuarvona niitä todellisia kustannuksia, jotka tuottajat joutuivat maksamaan toimittaessaan sähköä kyseisille asiakkaille. Vaihtoehtoisesti vertailuhinta olisi voitu määrittää teknisestä kirjallisuudesta (Wilson⁽¹⁹⁾, 1993, ja Castro-Rodriguez⁽²⁰⁾, 1999) ottamalla huomioon joko paljon energiaa kuluttavien käyttäjien erityistarpeet täyttävästä mahdollisimman tehokkaasta teknologiasta aiheutuvat kustannukset tai sähkön keskimääräiset kustannukset eri vuorokaudenaikoina. Ero näin määritetyn vertailuhinnan ja vuonna 2005 maksetun säännellyn tariffin välillä olisi paljon pienempi. Galician aluehallitus väittää lisäksi, että joka tapauksessa kaikki Espanjan sähkönkuluttajat, myös paljon energiaa kuluttavat käyttäjät, maksavat ajan kuluessa takaisin vuonna 2005 sovelletuista matalammista tariffeista aiheutuneen alijäämän.
- (81) Lisäksi Galician aluehallituksen mukaan vuonna 2005 käytössä ollut tariffijärjestelmä ei ollut oikeudellisesti valikoiva, sillä valtio ei pyrkinyt antamaan loppukäyttäjille etua, vaan teki ainoastaan virheitä ennustaessaan markkinoiden suuntauksia ja hintoja tariffien määrittämisen yhteydessä vuonna 2004. Galician aluehallitus kiistää myös sen päätelmän, että järjestelmällä oli vaikutusta Euroopan unionin sisäiseen kauppaan.
- (82) Asturiasin aluehallituksen esittämät huomautukset ovat samankaltaisia kuin Espanjan hallituksen esittämät huomautukset, joihin Asturiasin aluehallitus viittaa.

ESPANJAN HUOMAUTUKSET

- (83) Espanja väittää, ettei vuoden 2005 säänneltyjen tariffien järjestelmään liittynyt tukea loppukäyttäjille eikä jakelijoille.

Valtion toiminnan ja alijäämän välillä ei ollut syy-yhteyttä eikä alijäämä johtunut valtiosta

- (84) Espanja väittää, ettei alijäämä johtunut valtiosta, vaan se aiheutui ennalta-arvaamattomista ulkoisista olosuhteista eikä valtion tarkoituksellisesta aikomuksesta tukea tiettyä toimintaa.
- (85) Espanja väittää, ettei Euroopan unionin lainsäädäntö ollut vuonna 2005 esteenä valtion määrittämään säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvalle sähköntoimitukselle. Näin ollen valtion sääntelytoimi oli oikeudellisesti pätevä, sillä se oli kansallisen itsemääräämisoikeuden ilmaus. Yksi itsemääräämisoikeuteen kuuluvista valtaoikeuksista on tariffien määrittäminen niin, että odotetut kustannukset vastaavat odotettua kysyntää.
- (86) Espanja esittää, että vuoden 2005 alijäämä aiheutui siitä, etteivät sähkön tukkuhintaa koskevat hallituksen ennusteet vastanneet poolissa kirjattuja todellisia hintoja. Vuoden 2005 poikkeuksellisen korkeat hinnat johtuivat ennalta-arvaamattomista syistä, joista muodostui ylivoimainen este.

⁽¹⁹⁾ Wilson, R. (1993), *Nonlinear Pricing*, Oxford University Press.

⁽²⁰⁾ Castro Rodriguez, F. (1999), *Wright tariffs in the Spanish electricity industry, The case of residential consumption*, Utilities Policy, s. 17–31.

- (87) Koska väitetty tuki aiheutui siitä, että tukkuhinnat nousivat ennustetta korkeammiksi, väitetyn edun ei voitu katsoa johtuvan lainsäädännöstä. Vaikka oletettaisiin, että tällaista etua olisi aiheutunut (mikä ei pidä paikkaansa), se olisi aiheutunut olosuhteista, joilla ei ole yhteyttä valtion aikomuksiin. Espanjan mukaan tariffien tason asettamisesta tehdyn hallinnollisen päätöksen ja valtiontueksi katsottavan kilpailuedun välillä ei ole syy-yhteyttä ylivoimaisen esteen vuoksi. Vaikka oletettaisiin, että syy-yhteyttä koskeva objektiivinen edellytys täyttyy (toisin kuin tässä tapauksessa), valtion tarkoituksellista aikomusta koskeva subjektiivinen edellytys ei täyty.

Ei valtion varoja

- (88) Espanjan mukaan tariffeihin ei liittynyt julkisia varoja. Ensinnäkin Espanja väittää tältä osin, ettei lisämaksu ole veroluonteisiin maksuihin liittyvässä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettu maksu, koska sitä ei kerää valtio eikä se ole vero. Espanjan mukaan lisämaksu on olennainen osa tariffia ja luonteeltaan tariffin kaltainen. Tariffi on siis yksityisoikeudellinen hinta.
- (89) Toiseksi valtio ei kerää varoja eikä niitä makseta valtion osoittamaan rahastoon. Jakelijat keräävät tariffit, ei valtio, joten ne ovat yksityisoikeudellisia hintoja, joilla varmistetaan kohtuullinen korvaus toimijoille (LSE:ssä säädetyn mukaisesti). Ne eivät ole veroja eivätkä julkisoikeudellisia hintoja. Valtio ei korvaa mitään, koska korvaukset syntyvät järjestelmässä sääntelemättömään toimintaan vaikuttavien markkinavoimien ja säänneltyyn toimintaan liittyvien, valtion asettamien verkkotariffien vaikutuksesta. Tällaisesta järjestelmästä ei aiheudu lisäkustannuksia valtiolle, joten asiassa Neptune annetun tuomion ⁽²¹⁾ mukaisesti siihen ei liity valtiontukea. Varat eivät myöskään tulleet missään vaiheessa valtion haltuun, niitä ei mainittu talousarviolainsäädännössä, tilintarkastustuomioistuin ei tarkastanut niitä eikä niitä voitu periä takaisin velallisilta hallinnollisten takaisinperintämenettelyjen kautta. Sähköjärjestelmään liittyviin velkoihin ei sovelleta samaa korkoa, jota sovelletaan valtion omistamiin velkoihin.
- (90) Espanja toistaa, että varojen käsittelemisestä vastaa Espanjan sääntelyviranomainen, CNE, joka toimii pelkkänä tilittävänä välikätenä. Espanja tuo esille, että komissio oli jo todennut vuonna 2001 tehdyssä hukkakustannuksia Espanjassa koskevassa päätöksessään (SA NN 49/99), että varojen siirto CNE:n kautta oli luonteeltaan olennaisesti tilittävänä välikätenä toimimista. CNE:n nimissä olevalle tilille siirretyistä varoista ei tullut missään vaiheessa CNE:n omaisuutta, vaan ne maksettiin välittömästi edunsaajille sellaisen ennalta määritetyn määrän mukaisesti, jota CNE ei pystynyt millään tavalla muuttamaan. Tämän seikan perusteella komissio tuli siihen tulokseen, ettei se pystynyt määrittämään, olivatko hukkakustannuksiin liittyvän järjestelmän yhteydessä asetetusta maksusta saatavat tulot valtion varoja.

Ei etua

- (91) Espanja on eri mieltä komission näkemyksestä, jonka mukaan säännellyistä tariffeista aiheutui taloudellista etua loppukäyttäjille (tai jakelijoille).
- (92) Loppukäyttäjien osalta Espanja toistaa, että alijäämä syntyi ylivoimaisen esteen tuloksena, ja väittää, ettei alijäämä hyödyttänyt suurkäyttäjiä, koska se siirrettiin seuraavien vuosien tariffeihin korkoineen. Näin ollen matalammasta sähköhinnasta väitetysti aiheutuva taloudellinen etu on ainoastaan näennäinen, sillä käyttäjät joutuvat maksamaan erotuksen vapaisiin markkinahintoihin takaisin korkoineen.

Sähköntoimitus säännellyn tariffin mukaiseen hintaan on yleistä taloudellista etua koskeva palvelu

- (93) Espanja väittää, että säänneltyjen tariffien olemassaolo vuonna 2005 ei ollut vastoin Euroopan unionin lainsäädäntöä, sillä markkinoiden avaamista kaikille käyttäjille, myös kotitalouksille, koskeva määräaika oli 1 päivänä heinäkuuta 2007.

⁽²¹⁾ Yhdistetyissä asioissa C-72/91 ja C-73/91, 17.3.1993 annettu tuomio, 21 kohta: "Kyseisellä järjestelmällä ei — sen tarkoituksen tai yleisen rakenteen osalta — pyritä luomaan etua, josta aiheutuu valtiolle tai edellä mainituille elimille lisäkustannuksia".

- (94) Espanjan viranomaisten mukaan sähköntoimitus on yleishyödyllinen palvelu ja valtion on tultava väliin, jotta estetään yhden ainoan verkon olemassaolosta johtuva määräävän markkina-aseman väärinkäyttö (luonnollinen monopoli).
- (95) Tariffien asettamiseen liittyvät parametrit asetettiin objektiivisella ja läpinäkyvällä tavalla. Tariffien asettamisessa ja selvitysmenettelyssä sovellettava monimutkainen sääntelykehys osoittaa Espanjan mukaan, että tariffijärjestelmä perustui järjestelmän kustannusten ja tulojen perinpohjaiseen analysointiin sekä sähkön kysynnän analysointiin.

Espanjan sitoumus

- (96) Kuten johdanto-osan 25 ja 26 kappaleessa huomautetaan, vuonna 2005 syntynyt alijäämä maksetaan takaisin vuosittaisin erin, jotka kasvavat euribor-korkoon perustuvaa korkoa ilman marginaalia. Espanja sitoutui korottamaan taannehtivasti korkoa, jota veloitetaan niiltä yrityskäyttäjiltä, joiden liittymän jännite on yli 1 kV, sanotun rajoittamatta Espanjan huomautuksia. Korotus määritetään suhteessa niiden yrityskäyttäjien maksuosuuteen vuoden 2005 alijäämässä, jotka ovat nyt käsiteltävän menettelyn kohteena ja joille toimitettiin sähköä säännellyn kokonaistariffin mukaiseen hintaan. Euribor-korkoon sovelletaan 65 peruspisteen marginaalia, minkä ansiosta se vastaa suurin piirtein sitä korkoa, jota alijäämään sovelletaan tulevina vuosina.
- (97) Asianomainen määrä veloitetaan yrityskäyttäjiltä seuraavasti: vuoden 2005 alijäämän jo takaisinmaksettua osuutta koskeviin vuosieriin sovelletaan kertoluonteista verkkotariffin korotusta, ja takaisin maksettavana olevien määrien osalta jokaiseen vuotuiseseen määrään sovelletaan suoraan korkeampaa korkoa niin ikään korkeampien verkkotariffien muodossa.

5. ARVIOINTI TOIMENPITEESTÄ

SEUT-SOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETTU VALTIONTUKI

- (98) Toimenpide katsotaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: a) toimenpiteestä aiheutuu taloudellista etua edunsaajalle, b) toimenpide on valtion myöntämää tai valtion varoista myönnettyä, c) toimenpide on valikoiva ja d) toimenpide vaikuttaa unionin sisäiseen kauppaan ja voi vääristää kilpailua. Koska kaikkien näiden edellytysten on täyttyttävä, komissio rajoittaa arviointinsa koskemaan vain edunsaajille aiheutuvaa taloudellista etua.

Taloudellisen edun olemassaolo

- (99) Yrityksiä suositetaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, jos niille aiheutuu sellaista taloudellista etua, jota ne eivät voisi markkinaolosuhteissa muutoin saada. Nyt käsiteltävässä asiassa tehtävällä arvioinnilla on selvitettävä, kun huomioon otetaan myös sähköjärjestelmässä vuonna 2005 syntyneen alijäämän takaisinmaksu, onko vuonna 2005 asetettujen säännelyjen tariffien ja niiden markkinahintojen, joita mahdollisten edunsaajien olisi pitänyt maksaa säännelyjen tariffien järjestelmästä ostamastaan sähköstä ja tarjotuista palveluista, välillä positiivinen erotus. Markkinaolosuhteisiin liittyvä etu on osoitettava todellisiin markkinahintoihin vertaamalla. Molempia seikkoja, eli positiivisen erotuksen mahdollista olemassaoloa sähkön poolihintojen, markkinahintojen ja säännelyjen tariffien mukaisten hintojen välillä sekä alijäämän takaisinmaksua, tarkastellaan jäljempänä vuorollaan.

Vertaaminen sähköpoolin keskihintoihin

- (100) Sähköpoolin keskihinnat antavat viitteen tukkimarkkinoiden yleisestä hintatasosta. Vuonna 2005 keskimääräinen viitehintana oli 59,47 euroa/MWh koko vuoden ajan. Kuten johdanto-osan 19 kappaleessa (kaaviossa 1) esitetään havainnollisesti, keskimääräiset tukkihinnat olivat seitsemän kuukauden aikana vuonna 2005 kaikkia loppukäyttäjää koskeviin säännelyihin kokonaistariffeihin sisältyviä sähkönhintoja korkeampia. Näin ollen asetuksella 2392/2004 asetettu keskimääräinen tariffitaso vaikuttaa johtaneen positiiviseen erotukseen kaikkien säännellyt tariffit valinneiden loppukäyttäjien hyväksi ainakin useimpien kuukausien aikana vuonna 2005.

- (101) Tätä erotusta ei kuitenkaan havaittu alle vuoden pituisilla muutaman kuukauden jaksoilla, kuten viiden kuukauden aikana tammi- ja toukokuussa 2005. Säännellylle tariffijärjestelmälle ei siis aiheutunut kokonaisuutena etua. Lisäksi jos keskenään verrataan yli vuoden pituisia jaksoja, esimerkiksi 30 päivään joulukuuta 2007 asti, kesäkuusta 2005 lähtien mahdollisesti kertynyt etu kumoutuu täysin poolin keskihintojen laskun vuoksi. Poolin keskihinnat laskivat jyrkästi 37 euroon/MWh maaliskuussa 2007, kun taas säänneltyihin kokonaistariffeihin sisältyvät hinnat olivat tuolloin noin 68 euroa/MWh. Lokakuusta 2006 lähtien kokonaistariffeihin sisältyvät sähkön hinnat olivat itse asiassa paljon tukkumarkkinoiden toimitushintoja korkeampia (ks. kaavio 1). Näin ollen hyöty ja taloudellinen etu, jota käyttäjille aiheutui sähkön ostamisesta säännellyn tariffin mukaiseen hintaan silloin, kun poolihinnat ovat korkeampia kuin säänneltyihin tariffeihin sisältyvät sähkön kustannukset, voivat kumoutua silloin, kun poolihinnat ovat sähkön kustannuksia matalampia.
- (102) Jos tilannetta tarkastellaan sekä alle vuoden pituisissa muutaman kuukauden jaksoissa vuonna 2005 että osittain vuodelle 2005 ulottuvissa kaksivuotuisissa jaksoissa, ei vaikuta siltä, että vuonna 2005 sovellettaviin säänneltyihin tariffeihin sisältyvistä energianhinnoista olisi aiheutunut etua säänneltyyn hintaan sähkönsä ostaneiden käyttäjien ryhmälle sähköpoolin tukkuhintoihin verrattuna. Koko sähköjärjestelmän osalta maksetuista verkkomaksuista ja säännellyistä tariffeista saadut tulot eivät kuitenkaan riittäneet kattamaan järjestelmän säänneltyjä kustannuksia vuonna 2005. Näin ollen on selvitettävä, onko käytössä oleva mekanismi riittävä takaamaan alijäämän takaisinmaksun.

Sähköjärjestelmässä vuonna 2005 syntyneen alijäämän takaisinmaksu

- (103) Kuten edellä johdanto-osan 15 kappaleessa ja 20–22 kappaleessa kuvattiin, sähköjärjestelmän tilit käsittivät vuonna 2005 kaikki järjestelmän säännellyt kustannukset ja säännellyt tulot siten, ettei tiettyjä tuloja varattu tiettyihin kustannuksiin. Esimerkiksi siirto- ja jakelukustannuksia (4 410 miljoonaa euroa) tai yhteistuotannon ja uusiutuvan energian tukemisesta aiheutuneita kustannuksia (2 701 miljoonaa euroa) ei jaettu säännellyillä markkinoilla kokonaistariffeista saatujen säänneltyjen tulojen ja/tai vapailta markkinoilla säännellyistä verkkomaksuista saatujen tulojen välillä, eikä niitä rahoitettaessa tehty eroa näiden kahdentyyppisten tulojen välillä. Kaikki järjestelmän käyttäjät saavat nimittäin voittoa ja niiden voidaan odottaa pystyvän kattamaan yhteistuotannon ja uusiutuvan energian tehokkaiden muotojen tukemisesta tai siirto- ja jakelupalveluista aiheutuneet kustannukset. Järjestelmässä kunkin tariffin kustannukset eivät ole kumulatiivisia, joten jälkikäteen on mahdotonta esittää objektiivisesti, miten kustannukset ovat jakautuneet vapailta markkinoilta sähkönsä ostavien käyttäjien ja säänneltyjä tariffeja hyödyntävien käyttäjien välillä, ja lisäksi viimeksi mainitussa ryhmässä vielä vuonna 2005 sovellettavissa olleiden 25 erilaisen tariffivaihtoehdon välillä. Tästä seuraa, että sähköjärjestelmässä vuonna 2005 syntyneestä alijäämästä mahdollisesti aiheutunutta etua tai edun puuttumista on asianmukaista tarkastella koko järjestelmän kannalta.
- (104) Tässä yhteydessä Espanja on ottanut käyttöön mekanismin, jolla peritään koko vuoden 2005 alijäämä takaisin. Tämä on yhdenmukaista kyseisenä aikana sovelletun järjestelmän tilien yleisluonteisuuden vuoksi. Sähköjärjestelmän säänneltyjen tulojen riittämättömyys kattamaan järjestelmän kustannukset pyrittiin korjaamaan kuninkaan asetuksella 809/2006 säädetyn ”erityiseen käyttötarkoitukseen varatun maksun” avulla kerätyillä varoilla. Takaisinperintä aloitettiin vuoden 2006 puolivälistä soveltamalla 1,378 prosentin suuruista lisämaksua säänneltyihin kokonaistariffeihin ja 3,975 prosentin korotusta verkkomaksuihin, minkä jälkeen lisämaksuilla oli varmistettava, että 3,8 miljardia euroa korkoineen saataisiin perittyä takaisin 14,5 vuoden aikana vuoteen 2020 mennessä (katso edellä johdanto-osan 25 ja 26 kappale).
- (105) Näin ollen vuoden 2005 alijäämän rahoittamiseen varatusta erityisestä maksusta saatavilla tuloilla maksetaan järjestelmän käyttäjien sähkölaskut ja tarvittava korotus järjestelmän vuoden 2005 tilien tasapainottamiseksi jälkikäteen huomattavalla viipeellä.
- (106) Näissä olosuhteissa ainoa kyseenalainen seikka, joka liittyy sähköjärjestelmässä vuonna 2005 syntyneen alijäämän takaisinmaksua ja tilien tasapainottamista varten vuonna 2006 valittuun menetelmään, on vuotuisiin takaisinmaksueriin alun perin sovellettu matala korko, eli euribor-viitekorko ilman minkäänlaista marginaalia. Kuten johdanto-osan 96 ja 97 kappaleessa selitettiin tarkemmin, Espanja on luvannut korottaa tämän menettelyn kohteena oleviin yrityskäyttäjiiin sovellettavaa korkoa. Espanja lupaa tehdä 65 peruspisteen korotuksen viiteenä olevaan korkoon.
- (107) Tällaisen muutoksen tekeminen toimenpiteeseen, jota sovellettiin alun perin vuoden 2005 alijäämän takaisinmaksuun, kun muutoksen ulkopuolelle jätetään korjausmekanismin mukaisia korkeimpia säänneltyjä tariffeja maksaaneet kotitaloudet ja pienet yritykset, kumoaa kaiken sen hypoteettisen edun, jota yrityksille on voinut aiheutua maksujen lykkäämisestä vuodesta 2006. Lisäksi lisämaksun soveltaminen tariffiin tarkoittaa, että kerätty kokonaismäärä on jokaisen yhtiön kohdalla suoraan verrannollinen sen sähkönkulutukseen. Mitä enemmän sähköä kulutetaan, sitä korkeampi on lisämaksu.

Vertaaminen sähkön markkinahintoihin

- (108) Lisäksi, kuten jotkin asianomaiset osapuolet huomauttivat, sähköpoolissa kirjatut hinnat eivät ole asianmukaisia viitearvoja, kun suurkäyttäjien säännelyjen mukaisesti maksamaa sähköhintaa verrataan markkinahintoihin. Sähkömarkkinatoimija OMEL:n vuonna 2005 laatimassa kertomuksessa esitettyjen todisteiden perusteella vain seitsemän loppukäyttäjää, joiden osuus kysynnästä oli 5 prosenttia, hankki sähköä suoraan poolista, satoihin teollisuuskäyttäjiiin ja suuriin yrityskäyttäjiiin verrattuna. Teollisuuskäyttäjät ja muut suurkäyttäjät, erityisesti paljon energiaa kuluttavat käyttäjät, joilla energia muodostaa merkittävän osuuden tuotantokustannuksista (alumiinintuotannossa tyypillisesti 30–40 prosenttia) vaativat ja myös saavat ennustettavissa olevat hinta- ja toimitusehdot. Näistä ehdoista sovitaan sopimuksissa, jotka ovat voimassa pidempään kuin vain seuraavaan päivään. Sähköpoolin kaltaisilla vuorokausimarkkinoilla tunneittain noteeratut hinnat havainnollistavat sellaisten sähköntoimittajien keskimääräisiä markkinahintoja, joilla on erilaisia asiakkaita, myös kotitalousasiakkaita. Ne eivät kuitenkaan ole asianmukaisia vertailuarvoja määritettäessä hintoja, joita paljon energiaa kuluttavat käyttäjät joutuisivat maksamaan vapailla markkinoilla sellaisten sopimusten nojalla, jotka ovat voimassa pidempään kuin seuraavaan päivään. Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitetyn kannan vastaisesti tutkinnassa on käynyt ilmi, ettei poolin keskihintojen alle jäävistä säännellyistä tariffeista aiheudu välttämättä markkinaolosuhteista poikkeavaa etua teollisuuskäyttäjille, sillä poolihinnat eivät ole markkinahintoja suurimmalle osalle tällaisista käyttäjistä. Tämä hälventää tältä osin esitetyt epäilykset.
- (109) Lisäksi Espanjassa mahdollisuus siirtyä vapaille markkinoille sisälsi mahdollisuuden palata takaisin vuonna 2005. Käyttäjät pystyivät milloin tahansa valitsemaan houkuttelevimmat tarjoukset säännellyiltä ja vapailta markkinoilta, mikä johti hintojen lähentymiseen jonkin verran. Mahdollisuus muuttaa toimitusvaihtoehtoja laskee väistämättä hintoja vähittäismarkkinoilla tilanteessa, jossa tukkuhinnat nousevat jyrkästi, kuten Espanjassa tapahtui huhtikuusta 2005 lähtien, kun taas päinvastaisessa tilanteessa ilmenee päinvastainen kannustin nostaa vapaiden markkinoiden hintoja ja tuoda niitä lähemmäs korkeinta säännelyä tariffia.
- (110) Kuten riippumattomien energiantoimittajien yhdistys vahvisti (johdanto-osan 42–49 kappale), vuonna 2005 vapailla markkinoilla toimivien sähköntoimittajien oli noudatettava tekemiään sopimuksia tai irtisanottava ne yksipuolisesti, jos se oli mahdollista, tai muussa tapauksessa neuvoteltava hintansa uudelleen ja tarkistettava niitä ylöspäin ottaen samalla riskin, että niiden asiakkaat saattaisivat vaihtaa säännellyille markkinoille. Liiketoiminnan tappiot, joita vapailla markkinoilla toimivat sähköntoimittajat väittävät niille aiheutuneen, viittaavat siihen, että hinnat vapailla markkinoilla vuonna 2005, etenkin yksivuotisissa sopimuksissa (joita noudatettiin) sovitut hinnat, säilyivät lähellä asiaankuuluvien säännelyjen tariffien tasoa, joten säännellyistä tariffeista ei aiheutunut tosiasiallisesti taloudellista etua vapailla markkinoilla sovellettaviin todellisiin hintoihin verrattuna.
- (111) Tämä merkitsee näin ollen sitä, että sähkönkustannukset olivat samat kahdella kuvitteellisella kilpailevalla teollisuuskäyttäjällä, joista toinen hankki sähkönsä vapailta markkinoilta yksivuotisella sähkönsopimuksella, joka oli voimassa tammikuusta joulukuuhun 2005, ja toinen hankki sähkönsä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan samalla aikavälillä, kun kaikki muut muuttajat olivat yhteneviä. Säännelyjen tariffien tason ainoa vaikutus vapailla markkinoilla sovellettaviin hintoihin vuonna 2005 oli nimittäin vapailta markkinoilta sähkönsä hankkiville käyttäjille aiheutuva välillinen hyöty, joka johtui hintojen nousun rajoittamisesta, vaikka oletettaisiin, että hintojen nostaminen olisi ollut sopimusten kannalta mahdollista vuoden aikana tai pidemmällä aikavälillä koko vuodelta 2005. Todellinen tai mahdollinen kilpailu vapailta ja säännellyiltä markkinoilta sähkönsä hankkivien teollisuuskäyttäjien välillä ei voinut vääristää säännelyjä tariffeja.
- (112) Komissio viittasi menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään erityisesti säännellyn tariffin 23,90 euron/MWh ja 27,00 euron/MWh suuruisiin mataliin tasoihin, joita sovellettiin vuonna 2005 teollisuuden suurkäyttäjiiin (tariffi G4) ja teollisuuden suurkäyttäjiiin, joiden toimitus oli keskeytettävissä (esimerkiksi tariffi 3.4), kuten edellä johdanto-osan 30 kappaleessa olevassa taulukossa 3 on esitetty. Kuten tietyt kolmannet osapuolet ovat tuoneet esille, menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä kiistanalaisiksi katsotut säännellyn tariffin tasot eivät ole tariffeja vaan keskimääräisiä hintoja alennusten tekemisen jälkeen. Ilman alennuksia asetuksessa 2392/2004 määritetyt ja taulukossa 1 esitetyt perustariffien tasot olivat itse asiassa 56,12 euroa/MWh (tariffi 3.4) ja 25,44 euroa/MWh (tariffi G4).
- (113) Tältä osin muodollisessa tutkinnassa saatiin näyttöä siitä, että menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä mainitut teollisuuskäyttäjiiin sovellettavat säännellyt tariffit olivat samaa tasoa niiden markkinahintojen kanssa, joita sovellettiin koko jaksolla tammikuusta joulukuuhun 2005, kuten jäljempänä esitetään.

- (114) Ensinnäkin näyttöä on esitetty siitä, että kahdenvälisesti oli sovittu 34,45 euron/MWh markkinahinnoista, jotka koskivat paljon energiaa kuluttavia käyttäjiä vapailla markkinoilla vuonna 2005 (johdanto-osan 55–57 kappale). Jos kyseiseen markkinahintaan sisältyvä hintamarginaali oli alempi kuin muodollisen tutkinnan aloittamista koskevassa päätöksessä lisätty keskimääräinen 10 euron marginaali, siihen sisältyvät toimituskustannukset olivat lähellä alhaisinta säänneltyä tariffia (G4), jonka arvo oli 25,44 euroa/MWh (keskimääräinen jälkikäteisen laskettu hinta oli 23,90 euroa/MWh). Kun huomioon otetaan objektiiviset erot säänneltyyn hintaan tapahtuvassa toimituksessa — kuten 9,7 kertaa suuremmat toimitusmäärät, investointi säätölaitteisiin ja maksuehdot — se seikka, että säännelty tariffi oli alhaisempi, ei vaikuttaisi aiheuttaneen perusteetonta taloudellista etua edunsaajille.
- (115) Toiseksi saatavilla olevat tiedot osoittavat, että joulukuussa 2004 peruskuormatoimituksia koskevia yksivuotisia sopimuksia, jotka perustuiivat 31,05 euron/MWh ennakkohintaan, voitiin tehdä sähkötoimituksesta tammikuun ja joulukuun 2005 välisenä aikana. Lopullinen markkinahinta (lisäpalveluineen ja verkkotariffeineen) oli 36,67 euroa/MWh eli asiaankuuluvaa perustariffia (tariffi 3.4) matalampi, ja sitä tarjottiin teollisuuskäyttäjille, joiden toimitus oli keskeytettävissä ja kuormitus vahvasti tasattavissa (ks. edellä johdanto-osan 16, 18 ja 58 kappale).
- (116) Kysynnänhallintaan (esimerkiksi kuormituksen tasaamiseen ja toimituksen keskeytettävyyteen) liittyvät säänneltyjen tariffien lisäalennukset antoivat mahdollisuuden matalampiin keskihintoihin säännellyillä markkinoilla tällaisia palveluja tarjoavien käyttäjien kohdalla ⁽²²⁾. Nämä alennukset, joita ei käsitelty erikseen menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä, korvasivat arvokkaita kysyntäpuolen palveluja verkostolle, mikä edellytti mukautuksia, investointeja tai rajoituksia kaupallisiin tai teollisiin prosesseihin. Kuormituksen tasaaminen edellyttää, että paljon energiaa kuluttavia teollisia tai kaupallisia prosesseja toteutetaan mieluummin hiljaisina aikoina kuin niinä aikoina, jolloin sähkönkulutus oli huipussaan, jotta vähennetään kulutusta ja jännitettä sähköverkossa. Samalla tavoin verkostolle tarjotut keskeyttämispalvelut ovat taloudellisesti hyödyllisiä, sillä niiden ansiosta verkko-operaattori voi keskeyttää asianomaisten teollisuuskäyttäjien kohdalla toimituksen lyhyellä varoitusajalla (muutamasta sekunnista kahteen tuntiin) ja pitkäksi aikaa (yhdestä kahteentoista tuntia), kuten tapahtui asiaankuuluvien säänneltyjen tariffien kohdalla Espanjassa.
- (117) Näiden palveluiden hyödyt sähkötoimituksen jatkumisen turvaamisen kannalta tunnustetaan Euroopan unionin lainsäädännössä. Sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 18 päivänä tammikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/89/EY ⁽²³⁾ mukaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon kysynnänhallintatekniikat ja poistettava esteet sellaisten sopimusten käytöltä, jotka voidaan keskeyttää, tarjonnan ja kysynnän tasapainon ylläpitämiseksi. Nämä palvelut täydentävät ja voivat jopa korvata muita verkko-operaattorin käyttämiä sääntelykeinoja, joilla taataan, että sähkön kysyntä verkossa on sopuoinnussa tarjonnan kanssa, ja vältetään näin keskeytykset ja sähkökatkokset, jotka tulevat yhteiskunnan ja talouden kannalta kalliiksi ja saattavat johtaa sanktioihin tai korvauksiin.
- (118) Erityisesti Espanjan kohdalla merkittävän yhteenliityntäkapasiteetin puuttuminen suhteessa toisiin jäsenvaltioihin ja uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan sähkön epäsäännöllisen toimituksen merkittävä yleistyminen vuonna 2005 tekevät näistä palveluista erityisen arvokkaita. Niiden taloudellisen arvon ja sähköjärjestelmässä niiden ansiosta vältettävissä olevien kustannusten suuruutta voidaan havainnollistaa ottamalla esimerkiksi kustannukset, jotka Espanjan siirtoverkko-operaattori Red Eléctrica de España joutui maksamaan ostaessaan tasapainon ylläpitämiseen liittyviä palveluja. Red Eléctrica de España maksoi vuonna 2005 keskimäärin 65 euroa/MWh energian lisäämiseen liittyvistä toissijaisista sääntelypalveluista (lisäenergiaa lisätään verkkoon 15 sekunnista 15 minuuttiin verkon tasapainottamiseksi). Energian lisäämiseen liittyvästä kolmannen asteen sääntelystä (lisäenergiaa lisätään verkkoon 15 minuutista 2 tuntiin toissijaiseen sääntelyyn tarvittavan energiavaraston palauttamiseksi) vuonna 2005 maksettu hinta oli keskimäärin 78 euroa/MWh ja enimmillään peräti 600 euroa/MWh ⁽²⁴⁾. Kun kysyntää tasataan ja ohjataan kulutushuipuista muille jaksoille (kuormituksen tasaaminen) tai kun otetaan käyttöön kapasiteettia kysynnän vähentämiseksi kriittisissä tilanteissa (keskeytettävissä olevat palvelut), asiaankuuluviiin säänneltyihin tariffeihin tehtävät alennukset (esimerkiksi noin 32 euroa/MWh tariffista 3.4) vaikuttavat taloudellisesti perustelluilta.
- (119) Jos tällaisia alennuksia ei tehtäisi kysynnänhallintaan liittyvien toimenpiteiden perusteella, suurjänniteverkkoon liitettyjen käyttäjien säännellyt tariffit (tariffit 1.4 ja 2.4) olisivat paljon korkeammalla tasolla ja vaihtelisivat perustariffin 58–61 euron/MWh tasosta 76,2 euron/MWh keskimääräiseen todelliseen hintaan. Kun tätä verrataan

⁽²²⁾ Menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tiedot on otettu pääasiassa CNE:n kertomuksesta "El Consumo Eléctrico en el Mercado Peninsular en el Año 2005", 25.7.2006, 2 osa. Teollisuuden suurykäyttäjien (keskeytettävissä oleva toimitus ja aikasähkösovimukset) osalta kertomuksessa tuodaan esiin, että kuormituksen tasaaminen ja toimitus hiljaisina aikoina, mikä edellyttää tuotantoprosessien mukauttamista, sallivat merkittävät alennukset päätariffista.

⁽²³⁾ EUVL L 33, 4.2.2006, s. 22; ks. 3 artiklan 3 kohdan c alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohta.

⁽²⁴⁾ Red Eléctrica de España, *El Sistema Eléctrico Español 2005*, s. 54 ja 55.

tammikuun ja joulukuun 2005 välisenä aikana tarjolla olleeseen 31,05 euron/MWh ennakkohintaan, ei voida katsoa, että markkinahinnat olisivat olleet korkeampia kuin säännellyt tariffit, joita sovellettiin valtaosaan paljon energiaa kuluttavista teollisuuden ja kaupan alan käyttäjistä.

- (120) Näin ollen vaikka sähköpoolissa kirjatut hinnat eivät ole asianmukainen viitearvo verrattavaksi teollisuuden ja kaupan alan suurkäyttäjien maksamaan sähkönhintaan, säänneltyyn hintaan sähkönsä ostaville loppukäyttäjille tapahtuvaan sähkötoimitukseen sovellettavat todelliset markkinahinnat olivat samaa tasoa säänneltyjen tariffien kanssa.

6. PÄÄTELMÄT TOIMENPITEESTÄ

- (121) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että on osoitettu, että ensinnäkään sähköä säännellyn kokonaistariffin mukaiseen hintaan ostaville yhtiöille ei aiheutunut hyötyä näiden tariffien tasosta ja toiseksi, kun pidetään mielessä Espanjan lupaus muuttaa toimenpidettä, kyseessä olevien yhtiöiden vuotta 2005 koskevien sähkölaskujen osan maksamisen viivästyttämisestä peritään nyt asianmukainen korko.
- (122) Tarkasteltavasta toimenpiteestä ei siis aiheudu taloudellista etua yrityskäyttäjille. Koska SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet ovat kumulatiivisia, muiden perusteiden täyttymistä ei ole tarpeen tutkia.
- (123) Komissio toteaa näin ollen, että kun huomioon otetaan järjestelyt, jotka Espanja on ottanut käyttöön sähköjärjestelmään kohdistuvien loppukäyttäjien velkojen takaisin perimiseksi, vuonna 2005 täytäntöön pantuun säänneltyjen tariffien järjestelmään ei liity SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Tämä päätelmä koskee kantelussa tarkoitettua tilannetta ja aikajaksoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta arviointeja, joita komissio mahdollisesti tekee Espanjan vuoden 2005 jälkeen toteuttamista toimenpiteistä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Espanjan kuningaskunnan vuonna 2005 täytäntöön panema säänneltyjen tariffien järjestelmä ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2014.

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Varapuheenjohtaja

KOMISSION PÄÄTÖS,**annettu 4 päivänä helmikuuta 2014,****sähkötariffeista Espanjassa: sähköjakelijat, valtiontuki SA.36559 (C3/07) (ex NN 66/06), jonka Espanja on pannut täytäntöön***(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 7743)***(Ainoastaan espanjankielinen teksti on todistusvoimainen)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2014/457/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on pyytänyt asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa edellä mainittujen määräysten mukaisesti ⁽¹⁾ ja on ottanut nämä huomautukset huomioon,

sekä katsoo seuraavaa:

MENETTELY

- (1) Céntrica plc ja Céntrica Energía S.L.U. (jäljempänä molemmat yhteisesti 'Céntrica') kantelivat komissiolle 27 päivänä huhtikuuta 2006 päivätyllä kirjeellä Espanjassa vuonna 2005 täytäntöön pannusta säänneltyjen sähkötariffien järjestelmästä.
- (2) Komissio pyysi 27 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä Espanjan viranomaisilta tietoja kyseisestä toimenpiteestä. Komissio sai tiedot 22 päivänä elokuuta 2006 päivätyllä kirjeellä.
- (3) Asia kirjattiin 12 päivänä lokakuuta 2006 ilmoittamatta jätetyksi tueksi (asia NN 66/06).
- (4) Komissio pyysi Espanjan viranomaisilta lisäselvitystä toimenpiteestä 9 päivänä marraskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä. Espanjan viranomaiset vastasivat 12 päivänä joulukuuta 2006 päivätyllä kirjeellä.
- (5) Komissio ilmoitti Espanjan viranomaisille 24 päivänä tammikuuta 2007 päivätyllä kirjeellä päättäneensä aloittaa toimenpiteen osalta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä 'SEUT-sopimus') 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn.
- (6) Komission päätös julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa toimenpiteestä.
- (7) Espanja esitti huomautuksensa 26 päivänä helmikuuta 2007 päivätyllä kirjeellä.
- (8) Komissio sai huomautuksia seuraavilta asianomaisilta osapuolilta: Galician aluehallitus (23 päivänä maaliskuuta 2007 päivätty kirje), Céntrica (26 päivänä maaliskuuta 2007 ja 3 päivänä heinäkuuta 2007 päivätty kirjeet), riippumattomien energiantoimittajien yhdistys ACIE (26 päivänä maaliskuuta 2007 päivätty kirje), Asturiasin aluehallitus (27 päivänä maaliskuuta 2007 päivätty kirje), paljon energiaa kuluttavien käyttäjien yhdistys AEGE (2 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Asturiana de Zinc — AZSA (3 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), metallintuottaja Ferroatlántica (3 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Alcoa (3 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Espanjan sähköteollisuuden yhdistys UNESA (25 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), ENEL Viesgo (26 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Iberdrola (26 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Union Fenosa Distribución (27 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje), Hidrocantábrico Distribución Eléctrica (27 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje) ja Endesa Distribución Eléctrica (27 päivänä huhtikuuta 2007 päivätty kirje).

⁽¹⁾ EUVL C 43, 27.2.2007, s. 9.⁽²⁾ Ks. alaviite 1.

- (9) Komissio välitti asianomaisten osapuolten huomautukset 15 päivänä toukokuuta 2007 ja 6 päivänä heinäkuuta 2007 päivätyillä kirjeillä Espanjan viranomaisille, joille annettiin mahdollisuus esittää niistä huomautuksensa. Huomautukset saapuivat 2 päivänä elokuuta 2007 päivätyillä kirjeillä.
- (10) Céntrica toimitti lisätietoja 1 päivänä kesäkuuta 2007, 28 päivänä elokuuta 2007, 4 päivänä helmikuuta 2008 ja 1 päivänä maaliskuuta 2008 päivätyillä kirjeillä.
- (11) Komissio pyysi Espanjan viranomaisilta lisäselvityksiä toimenpiteestä 30 päivänä heinäkuuta 2009, 19 päivänä maaliskuuta 2010, 6 päivänä lokakuuta 2011, 12 päivänä huhtikuuta 2012, 31 päivänä elokuuta 2012, 4 päivänä helmikuuta 2013 ja 17 päivänä heinäkuuta 2013 päivätyillä kirjeillä. Viranomaiset vastasivat 5 päivänä lokakuuta 2009, 26 päivänä huhtikuuta 2010, 7 päivänä joulukuuta 2011, 12 päivänä kesäkuuta 2012, 18 päivänä lokakuuta 2012, 11 päivänä helmikuuta 2013 ja 4 päivänä lokakuuta 2013 päivätyillä kirjeillä.
- (12) Asia jaettiin 19 päivänä huhtikuuta 2013 kahteen osaan: asiaan SA.21817 (C3/07 ex NN 66/06), joka koskee tukea sähkön loppukäyttäjille, ja asiaan SA.36559 (C3/07 ex NN 66/06), joka koskee tukea sähkönjakelijoille. Tässä päätöksessä käsitellään ainoastaan tukea sähkönjakelijoille.

YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TOIMENPITEESTÄ

ESPANJAN SÄHKÖJÄRJESTELMÄ VUONNA 2005

Säännellyn ja sääntelemättömän toiminnan välinen ero

- (13) Espanjan sähköjärjestelmää koskevan lainsäädännön kulmakivenä oli sähköalasta 27 päivänä marraskuuta 1997 annettu laki 54/1997 (Ley del sector eléctrico, jäljempänä 'LSE'), jossa tehtiin perustava ero sääntelyn piiriin kuuluvan toiminnan ja sääntelystä vapautetun toiminnan välillä.
- (14) Sähkön tuotanto, tuonti, vienti ja vähittäismyynti oli vapautettu sääntelystä, eli talouden toimijat saivat harjoittaa niitä vapaasti markkinaehdoin eikä valtio kohdistanut niihin tiukkaa sääntelyä esimerkiksi valvomalla hintoja ja toimitusehtoja.
- (15) Sen sijaan valtio säänteli täysin sähkön jakelua, siirtoa sekä markkinaoperaattorin⁽³⁾ ja siirtoverkko-operaattorin⁽⁴⁾ toimintaa. Valtio sääntelee näitä toimintoja tavallisesti kaikissa sähköjärjestelmissä, sillä niitä harjoittavilla toimijoilla on sekä tosiasiallisesti että oikeudellisesti monopoliasema ja muussa tapauksessa kilpailusääntöjen rikkomista ei rajoitettaisi mitenkään, vaan kyseiset toimijat voisivat veloittaa tavanomaista markkinahintaa korkeampia monopolihintoja.

Pelkkä jakelu sekä toimitus säännellyn tariffin mukaiseen hintaan

- (16) Vuonna 2005 sähkön jakeluksi katsottiin kolmen tyyppinen säännelty toiminta Espanjan sähköjärjestelmässä. Ensimmäinen näistä oli pelkkä jakelu. Pelkkä jakelu käsittää sähkön siirron kulutuspaikkaan jakeluverkkoa pitkin, ja se on monopolitoimintaa, koska vaihtoehtoisia verkkoja ei ole. Toisen tyyppinen jakelutoiminta sisältää jakeluun tiiviisti liittyviä tiettyjä kaupallisen hallinnoinnin tehtäviä, kuten mittarien lukua, sopimusten tekoa, laskutusta ja asiakaspalvelua. Kolmannen tyyppinen säännelty toiminta vuonna 2005 oli toimitus säännellyn tariffin mukaiseen hintaan, joka annettiin lailla jakelijoiden tehtäväksi näiden pääasiallisen lakisäätelyn tehtävän (jakeluverkkojen hallinta ja verkkoon liittäminen) ohella⁽⁵⁾. Kun uudistus saatiin päätökseen vuonna 2009, sähkönjakelijat lakkasivat toimittamasta sähköä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan.
- (17) Lain mukaan jakelijoiden oli ostettava säänneltyyn järjestelmään kuuluville asiakkaille toimitettavaksi tarvittava sähkö järjestäytyneiltä tukkumarkkinoilta (poolit) päivän hintaan (marginaalihintaan tai ns. poolihintaan) tai suoraan uusiutuvan energian tuottajilta⁽⁶⁾ ja myytävä se sitten eteenpäin loppukäyttäjille kulloinkin sovellettavaan säännellyn tariffin mukaiseen hintaan.

⁽³⁾ Markkinaoperaattori (OMEL) huolehtii sähkön ostosta ja myynnistä tukkumarkkinoilla.

⁽⁴⁾ Siirtoverkko-operaattori (Red Eléctrica de España) takaa sähkön toimitusvarmuuden ja huolehtii tuotanto- ja siirtojärjestelmän yhteensovittamisesta.

⁽⁵⁾ Kuninkaan asetuksen 2819/1998 11 §:ssä sähkönjakelu määritellään toiminnaksi, jonka päätarkoituksena on sähköenergian siirtäminen siirtoverkosta kulutuspaikkoihin asianmukaiset laatuvaatimukset täyttävällä tavalla sekä sähköenergian myynti kuluttajille tai jakelijoille säänneltyyn hintaan.

⁽⁶⁾ Niin sanotut erityisjärjestelmän sähköntuottajat. Erityisjärjestelmä on syöttötariffijärjestelmä; jakelijalla (ja siirtoverkko-operaattorilla) on velvollisuus ostaa vastuullaan olevalla alueella sijaitsevien, vaatimukset täyttävien yhteistuotantolaitosten ja uusiutuvan energian tuotantolaitosten koko tuotanto valtion asettamaan kustannukset kattavaan hintaan.

Jakelijoiden asema järjestelmän rahoituksen välittäjinä

- (18) Vuonna 2005 loppukäyttäjille oli tarjolla peräti 25 erilaista kulutustason, kulutusprofiilin ja/tai kulutuksen käyttötarkoituksen ja liittymän jännitteen mukaan määräytyvää säänneltyä tariffia. Samalla loppukäyttäjiin sovellettiin vapailla markkinoilla yhdeksää muuta säänneltyä verkkomaksua, jotka perustuivat niin ikään jännitteeseen ja muihin ominaisuuksiin (7). Vapailla markkinoilla loppukäyttäjät maksoivat verkkomaksun sähköntoimittajille, jotka välittivät sen jakelijoille. Säännellyillä markkinoilla verkkomaksu sisältyi kaiken kattavaan säänneltyyn tarifiin, jonka loppukäyttäjät maksoivat jakelijoille (se sisältyi hintaan). Espanja on tehnyt vuodesta 2005 lähtien muutoksia säänneltyjen tariffien järjestelmään. Uusin muutos on vuodelta 2013, jolloin Espanjassa hyväksyttiin sähköalan uusi lainsäädäntökehys (laki 24/13), johon sisältyy muiden toimenpiteiden ohella vähittäismarkkinahintojen sääntelyn uudistaminen. Espanja ilmoitti, että uusi laki ja sen täytäntöönpanosäädökset tulisivat voimaan vuonna 2014.
- (19) Säänneltyjen kokonaistariffien ja säänneltyjen verkkomaksujen tasot päätettiin kerralla etukäteen koko vuodeksi, yleensä ennen edellisen vuoden päättymistä, mutta niitä voitiin muuttaa vuoden aikana (8). Vuoden aikana tehtäville tariffinkorotuksille oli kuitenkin asetettu enimmäisraja (9). Lähtökohtaisesti kaikki tariffien ja maksujen tasot asetettiin ennusteiden perusteella, jotta varmistettaisiin, että niiden soveltamisesta saatavat säännellyt tulot riittäisivät kattamaan sähköjärjestelmän säännellyt kokonaiskustannukset. Näihin järjestelmän säänneltyihin kustannuksiin sisältyivät vuonna 2005 muun muassa kokonaistariffeihin perustuvan energiantoimituksen kustannukset, erityisistä tukijärjestelmistä (esimerkiksi uusiutuva energia ja yhteistuotanto) ostetun energian kustannukset, siirto- ja jakelukustannukset, kysynnänhallintaan liittyvät toimenpiteet, sähköntuotannon lisäkustannukset Espanjan saarilla, hiilituki ja aiempien vuosien alijäämät.
- (20) Espanjan sääntelyjärjestelmässä jakelijat olivat ja ovat edelleen järjestelmän pääasiallisia rahoituksen välittäjiä. Jakelijat käsittelivät kaikki säännellystä tariffijärjestelmästä saadut tulot, esimerkiksi verkkomaksut ja kokonaistariffeista saadut tulot. Näitä tuloja nimitettiin yhteisesti ”maksettaviksi tuloiksi” (ingresos liquidables), ja niillä katettiin kaikki järjestelmän säännellyt kustannukset. Sääntöjä tiettyjen tulojen tai niiden osan ohjaamisesta tiettyjen kustannusten tai niiden osan kattamiseen ei ollut. Verkkomaksuista saatuja tuloja ei siis ohjattu kokonaan eikä osittain niiden suurempien kustannusten rahoittamiseen, joita aiheutui uusiutuvista energialähteistä tuotettavan sähkön tukemisesta tai Espanjan saarilla tapahtuvasta sähköntuotannosta.
- (21) Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen tapahtui selvitysmenettelyssä, jonka toteuttamista Espanjan sääntelyviranomaisen, kansallinen energiakomissio (Comisión Nacional de Energía, jäljempänä 'CNE'), valvoi suoraan. Myös jakelijoille maksettavat korvaukset (pelkkään jakeluun liittyvästä toiminnasta) otettiin maksettavista tuloista kaikkien muiden kustannusten vähentämisen jälkeen.

Sähkön jakelijat ja toimittajat ja niiden veloittamat hinnat

- (22) Vuonna 2005 Espanjan sähkön vähittäismarkkinoilla toimi siis kaksi erilaista toimijoiden ryhmää: jakelijat, joilla oli velvollisuus myydä sähköä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan, ja toimittajat, jotka myivät sähköä vapaasti neuvotelluin ehdoin. Historiallisista syistä sähkönjakelijat kuuluvat Espanjassa vertikaalisesti integroituneisiin ryhmiin (vakiintuneet toimijat), jotka ovat perinteisesti hallinneet jakeluverkkoja tietyillä maantieteellisillä alueilla ja joissa on tapahtunut muutoksia ainoastaan aiempien sulautumisten ja yhdistymisten myötä. Säännellyillä markkinoilla jakelijat veloittivat kokonaistariffeja, joissa ei erotettu energian tuotantokustannuksia ja verkkokustannuksia toisistaan.
- (23) Sähköntoimittajat voivat kuulua joko verikaalisesti integroituneisiin ryhmiin (joissa on yleensä erilliset tuotanto-, jakelu- ja toimitusosastot) tai ne voivat olla uusia markkinatoimijoita. Uusilla toimijoilla ei yleensä ole omaa tuotantokapasiteettia, ja ne toimivat vain vähittäismyynnin markkinoilla. Céntrica on tällainen uusi toimija. Vapailla markkinoilla toimivien sähköntoimittajien veloittamien hintojen piti kattaa verkkomaksut (jotka oli maksettava jakelijoille) ja energianhankintakustannukset (tukkuamarkkinoilla aiheutuvat energianhankintakustannukset tai omasta tuotannosta aiheutuvat kustannukset, jos kyseessä oli vertikaalisesti integroitunut yritys) ja sisältää muut kustannukset (kuten myyntikustannukset, tietotekniset järjestelmät ja laskutus) kattavan hintamarginaalin sekä sijoitetulle pääomalle saatavan tuoton.

(7) Kuninkaan asetus 2392/2004, annettu 30 päivänä joulukuuta 2004, sähkötariffin määrittämisestä vuodeksi 2005; Espanjan virallinen lehti 315, s. 42766, liite I.

(8) LSE:n 12 §:n 2 momentin mukaan sähkötariffit vahvistettiin lähtökohtaisesti kerran vuodessa, mutta niitä voitiin muuttaa vuoden aikana.

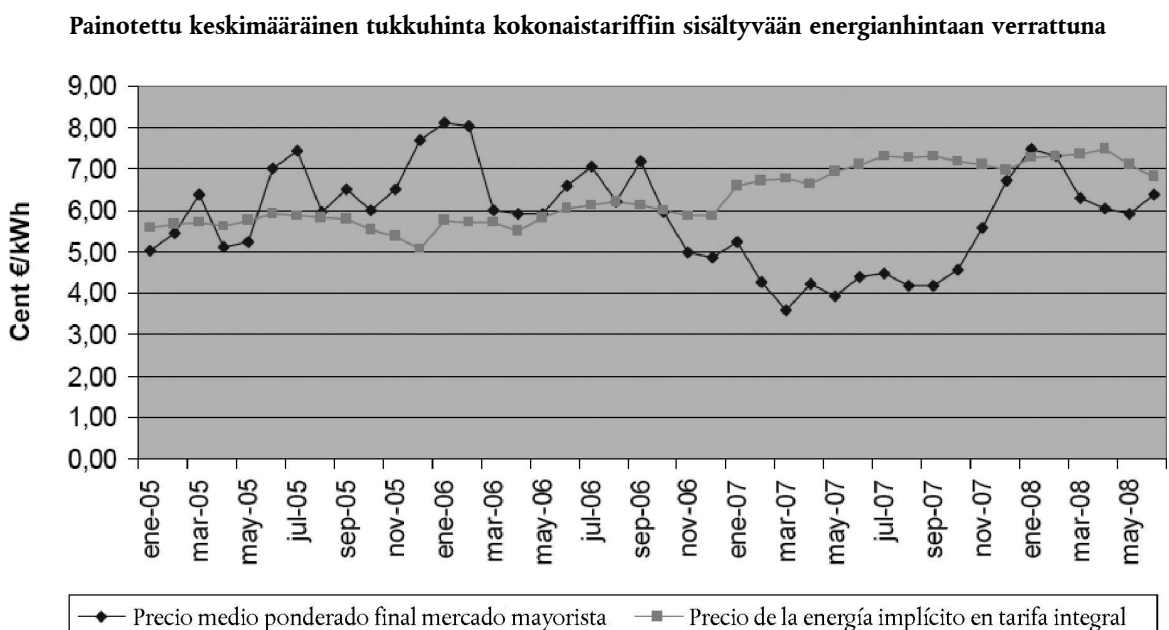
(9) Kuninkaan asetuksen 1432/2002 8 §:n mukaan keskimääräistä tariffia voitiin korottaa enintään 1,40 prosenttia (vuosittain), mutta yksittäisiä tariffeja voitiin korottaa vain prosentiosuudella, joka vastasi keskimääräisen tariffin korotusta lisätynä 0,60 prosenttia (yhteensä 2 prosenttia).

- (24) Vuonna 2005 vapaiden ja säänneltyjen markkinoiden rinnakkaisuus ja erityisesti loppukäyttäjien mahdollisuus vaihtaa vapaasti järjestelmästä toiseen merkitsivät sitä, että säännellyistä tariffeista muodostuivat viitehinnat (tai tosiasialliset enimmäismäärät) vapaiden markkinoiden hinnoille. Sähköntoimittaja pystyi siis kannattavaan toimintaan tietyllä markkinasegmentillä vain, jos hintamarginaali oli positiivinen eli vähittäismyyntihinnan — tässä tapauksessa sen säännellyn tariffin mukaisen hinnan, johon asiakkaalla oli oikeus — ja palvelun tarjoamisesta asiakkaalle aiheutuvien kokonaiskustannusten välinen erotus oli positiivinen.

Vuoden 2005 tariffialijäämä

- (25) Vuonna 2005 säännellyt tariffit ja verkkomaksut asetettiin tasolle, joka ei tuottanut riittävästi tuloja, niin että järjestelmässä olisi pystytty kattamaan kaikki koko vuodelta jälkikäteen todennetut kustannukset. CNE:n vuoden lopussa toteuttamassa lopullisessa selvitysmenettelyssä todettiin 3 811 miljoonan euron alijäämä. Ei ollut ensimmäinen kerta, kun selvitysmenettelyssä oli todettu alijäämä, mutta vuoden 2005 alijäämä oli ennennäkemättömän suuri. Pienempiä alijäämiä oli todettu vuosina 2000, 2001 ja 2002.
- (26) Hallitus oli muun muassa aliarvioinut todelliset sähkönhankintakustannukset. Loppukäyttäjien sähkönkulutus kehittyi vuonna 2005 sekä säännellyillä että vapailla markkinoilla suurin piirtein niin kuin joulukuussa 2004 oli ennustettu, mutta tukkuhinnat kallistuivat vuonna 2005 ennennäkemättömällä tavalla 62,4 euroon/MWh, kun ne olivat olleet 35,61 euroa/MWh vuonna 2004, minkä johdosta keskimääräinen tukkuhinta vuonna 2005 oli 59,47 euroa/MWh. Hintojen kallistumisen syynä olivat muun muassa poikkeuksellisen kuiva vuosi, minkä vuoksi vesivoiman tuotanto väheni 55 prosenttia; öljyn hinnan nousu; Euroopan unionin päästökauppajärjestelmässä maksutta saatujen hiilidioksidipäästöoikeuksien markkinahinnan vaikutukset sekä bruttokansantuotteen kasvua suurempi energiankysynnän kasvu.
- (27) Espanjan sääntelyviranomaisen CNE toi esille, että vuonna 2005 keskimääräisessä kokonaistariffissa ei ollut otettu huomioon kaikkia toimituskustannuksia eikä etenäkään energian hankinnasta tukkumarkkinoilla aiheutuvia kustannuksia. Kuten jäljempänä olevasta taulukosta käy ilmi, vain viiden kuukauden aikana tammi- ja helmikuussa 2005 sekä huhtikuusta kesäkuuhun 2005 keskimääräisiin säänneltyihin kokonaistariffeihin sisältyvät energianhinnat olivat sähkön tukkumarkkinoiden keskimääräisiä hintoja matalampia. Lokakuusta 2006 joulukuuhun 2007 tilanne oli kuitenkin päinvastainen: 14 kuukauden ajan keskimääräiset tukkuhinnat laskivat jyrkästi keskimääräisiin säänneltyihin kokonaistariffeihin sisältyviä energianhintoja alemmas, mikä ylitti reilusti seitsemän kuukauden aikana vuonna 2005 vallinneen tilanteen, jossa tukkuhinnat olivat kokonaistariffeihin sisältyviä hintoja korkeampia.

Kaavio 1

Lähde: CNE — Informe sobre la evolución de la competencia en los mercados de gas y electricidad. Periodo 2005/2007, s. 84.

- (28) Myös uusiutuvan energian tuotantoon annettava huomattava tuki vaikutti merkittävästi järjestelmän yleisten kustannusten kasvuun. Uusiutuvan energian tuottajat pystyivät valitsemaan suoran osallistumisen pooliin. Vuonna 2005 tämä vaihtoehto oli erityisen houkutteleva, ja sen tuloksena odotettua useampi uusiutuvan energian tuottaja osallistui pooliin, mikä lisäsi järjestelmän kustannuksia. Lisäksi erityisjärjestelmässä (uusiutuva energia, yhteistuotanto) tuotetun, poolille myymättä jäävän sähkön energiakustannuksiin annettu suora tuki, joka kirjattiin tileille säänneltynä kustannuksena, oli 2 701 miljoonaa euroa vuonna 2005 eli 5,75 prosenttia enemmän kuin vuonna 2004. Asian havainnollistamiseksi voidaan mainita, että järjestelmän siirto- ja jakelukustannukset olivat 4 142 miljoonaa euroa vuonna 2004, 4 410 miljoonaa euroa vuonna 2005 ja 4 567 miljoonaa euroa vuonna 2006.

Alijäämän ennakkorahoitusmekanismi

- (29) Alijäämässä tapahtuneet muutokset pantiin merkille. Jo maaliskuussa 2005, kun kävi selväksi, että tariffialijäämä oli syntyneessä, Espanjan viranomaiset määräisivät kuninkaan asetuksen 5/2005⁽¹⁰⁾ 24 §:n nojalla, että Espanjan viisi suurinta sähkölaitosta, joilla oli oikeus saada korvausta hukkakustannuksista⁽¹¹⁾, antaisivat sähköjärjestelmän kustannusten ja tulojen välisen erotuksen kattamiseen tarvittavat varat seuraavien prosenttiosuuksien mukaisesti:

— Iberdrola, S.A: 35,01 prosenttia

— Unión Eléctrica Fenosa, S.A: 12,84 prosenttia

— Hidroeléctrica del Cantábrico S.A: 6,08 prosenttia

— Endesa, S.A: 44,16 prosenttia

— Elcogás, S.A: 1,91 prosenttia.

- (30) Hukkakustannuksia koskevan tilin negatiivinen saldo antoi kyseisille yhtiöille oikeuden periä maksua ja kerätä näin tuloja sähkökäyttäjiltä tulevina vuosina. Yhtiöt voisivat arvopaperistaa nämä oikeudet ja myydä ne markkinoilla. Kyseiset yhtiöt ovat Elcogás S.A:ta lukuun ottamatta vertikaalisesti integroituneiden ryhmien emoyhtiöitä, jotka toimivat tavallisesti energiantuotannon alalla sekä jakelun alalla jakeluosastonsa kautta. Kuten kuninkaan asetuksen 2/2005 24 §:ssä säädetään, juuri nämä viisi yhtiötä — ei muita Espanjan sähkömarkkinoilla toimivia yhtiöitä — nimitettiin ennakkorahoittamaan vuoden 2005 tariffialijäämä käyttäen perusteena ja kriteerinä niiden oikeutta saada korvausta hukkakustannuksista, ei esimerkiksi niiden toimintaa sähkönjakelun alalla. Elcogás SA oli ja on edelleen ainoastaan sähköntuotannon alalla toimiva yhtiö⁽¹²⁾. Espanja on nimittänyt vastaavasti myöhemmin vuosina sähköjärjestelmässä syntyvän alijäämän ennakkorahoittajaksi joko ryhmän emoyhtiön (esimerkiksi Endesa SA ja Iberdrola SA) tai emoyhtiön tuotanto-osaston (Endesa Generación SA ja Iberdrola Generación SA kuninkaan asetuksessa 6/2009), muttei koskaan jakeluosastoa (esimerkiksi Endesa Distribución Eléctrica S.L., joka on emoyhtiön kokonaan omistama tytäryhtiö, joka vastasi sähkönjakelusta säänneltujen tariffien järjestelmässä vuonna 2005).

- (31) Espanjan viranomaiset tekivät kesäkuussa 2006 päätöksen järjestelyistä vuoden 2005 alijäämän perimiseksi takaisin sähkökäyttäjiltä säänneltujen hintojen avulla. Espanjan viranomaiset määräisivät kuninkaan asetuksella 809/2006⁽¹³⁾, että vuoden 2005 alijäämä (tarkemmin sanottuna viidelle valitulle laitokselle myönnetty maksunperintäoikeudet) maksettaisiin takaisin kuluttajilla 14,5 vuoden aikana perimällä erityistä lisämaksua sekä kokonaistariffin että verkkotariffin yhteydessä. Lisämaksu laskettiin vuosittaisena määränä, joka tarvittiin, jotta vuoden 2005 alijäämän nettonykyarvo voitiin maksaa takaisin lineaarisesti 14,5 vuoden aikana, ja joksi asetettiin 1,378 prosenttia kokonaistariffista ja 3,975 prosenttia vuoden 2006 verkkotariffista. Korkona oli kolmen kuukauden euribor.

⁽¹⁰⁾ Kuninkaan asetus 5/2005, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2005, kiireellisistä uudistuksista tuottavuuden edistämiseksi ja julkisten hankintojen parantamiseksi. Espanjan virallinen lehti 62, 14.3.2005, s. 8832.

⁽¹¹⁾ Hukkakustannuksilla tarkoitetaan tappioita, joita aiheutuu vakiintuneille sähköntoimittajille ennen markkinoiden vapauttamista tehtyjen investointien menettämisestä. Komissio antoi luvan maksaa tukea tällaisten tappioiden korvaamiseksi hukkakustannuksiin liittyvässä menetelmässä määritettyjen kriteerien perusteella (komission tiedonanto hukkakustannuksiin liittyvistä valtioneuvoston analyysimenetelmistä) 6 päivänä elokuuta 2001 päivätyllä kirjeellä SG (2001) D/290869. Komissio antoi Espanjalle asiassa NN 49/99 25 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyllä päätöksellä SG (2001) D/290553 luvan myöntää vuoteen 2008 asti korvausta hukkakustannuksista samoille yhtiöille, joita pyydettiin ennakkorahoittamaan vuoden 2005 alijäämä.

⁽¹²⁾ Elcogás S.A:n vuosikertomus 2005, saatavana osoitteessa <http://www.elcogas.es/images/stories/3-principales-indicadores/1-datos-economico-financieros/esp2005.pdf>

⁽¹³⁾ Energiatariffin tarkistamisesta 1 päivästä heinäkuuta 2006 alkaen 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun kuninkaan asetuksen 809/2006 ensimmäinen lisäsäännös. Espanjan virallinen lehti 156, 1.7.2006.

- (32) Lisämaksu katsottiin ”erityiseen käyttötarkoitukseen varatuksi maksuksi” (cuota con destino específico). Espanjan viranomaiset määräisivät, että vuoden 2005 alijäämän rahoittamiseksi perittävästä maksusta saatavat tulot kasvaisivat korkoa CNE:n hallinnoimalla talletustilillä. CNE siirtäisi varat aikanaan maksunperintäoikeuksien haltijoille eli alijäämän rahoittaneille laitoksille tai näiltä laitoksilta maksunperintäoikeudet sittemmin itselleen ostaneille laitoksille kunkin laitoksen alijäämästä rahoittaman osuuden mukaisesti.

Tariffialijäämän vaikutukset Espanjan markkinoihin

- (33) Vuonna 2005 Espanjan sähkönsyynnästä 37,49 prosenttia toimitettiin vapailla markkinoilla. Tämä määrä vastaa suhteellisen pientä määrää kuluttajia: vain 8,5 prosenttia kuluttajista osti sähköä vapailta markkinoilta ja 91,5 prosenttia pysytteli säännellyissä tariffeissa (vuonna 2004 osuus oli ollut 97 prosenttia). Suurjänniteasiakkaat (ennen kaikkea teollisuusasiakkaat) olivat suurin asiakasryhmä vapailla markkinoilla: 38,9 prosenttia niistä oli käyttänyt valintaoikeuttaan, ja niiden ostaman sähkön osuus oli 29 prosenttia Manner-Espanjan kaikesta sähkönkulutuksesta vuonna 2005. Valtaosa kotitalouksista ja pienjännitesähköä ostavista pienasiakkaista, jotka olisivat voineet valita vapaat markkinat vuodesta 2003 lähtien ⁽¹⁴⁾, pysyi edelleen säänneltyjen tariffien järjestelmässä, mutta vuonna 2005 huomattava määrä niistä siirtyi ostamaan sähkönsä vapailta markkinoilta. Vapailla markkinoilla oli yli 2 miljoonaa sähkökäyttäjää 31 päivänä joulukuuta 2005 (vuonna 2004 käyttäjiä oli ollut 1,3 miljoonaa).
- (34) Säännellyistä tariffeista vuonna 2005 aiheutunutta keskimääräistä hintaetua olisi kuitenkin tarkasteltava rinnakkain sen seikan kanssa, että kuluttajat palasivat säännellyille markkinoille, joskin vasta jonkin ajan jälkeen. Kuten jäljempänä olevasta taulukosta 2 käy ilmi, vapailta markkinoilta sähkönsä ostavien kuluttajien määrä kasvoi vuonna 2005, mutta väheni vuonna 2006, jolloin niiden osuus (8,15 prosenttia) oli sama kuin vuoden 2005 ensimmäisellä puoliskolla. Joulukuussa 2004 havaittiin, että loppukäyttäjille toimitettiin vapailla markkinoilla aiempaa vähemmän energiaa, mikä jatkui vuoden 2005 ensimmäisellä puoliskolla. Vaikka energiatoimitusten lasku pysähtyi selvästi aikavälillä kesäkuusta syyskuuhun vuonna 2005, se jatkui jälleen joulukuussa 2005 sekä koko vuoden 2006.

Taulukko 2

Toimituspaikkojen ja energian osuus vapailla markkinoilla (prosenttiosuutena kokonaismarkkinoista) 2004–2006

Sähkö	2004				2005				2006			
	Maaliskuu	Kesäkuu	Syyskuu	Joulukuu	Maaliskuu	Kesäkuu	Syyskuu	Joulukuu	Maaliskuu	Kesäkuu	Syyskuu	Joulukuu
Prosenttiosuus toimituspaikoista	1,53	2,82	4,21	5,73	7,42	9,42	10,37	10,66	10,20	9,28	8,86	8,15
Prosenttiosuus energiasta	29,30	33,60	36,19	33,57	33,15	35,34	41,39	37,41	29,38	27,10	25,74	24,87

Lähde: CNE:n kertomus ”Nota Informativa sobre los suministros de electricidad y gas natural en los mercados liberalizados, actualización 31 de diciembre de 2006”.

- (35) Vaikka sähköntoimittajille aiheutuneiden tappioiden vaikutus alkoi tuntua vuoden 2005 puolivälissä, kun tukkuhinnat alkoivat kallistua huomattavasti, sähkönsopimuksia ei voitu päättää välittömästi. Tämän seurauksena vapailla markkinoilla toimivien sähköntoimittajien — etenkin niiden, joilla ei ollut omaa tuotantokapasiteettia vaan joiden oli hankittava sähkönsä tukku markkinoilta — oli pakko valita, tekevätkö ne tarjouksensa vapailla markkinoilla sovellettavin ehdoin tappioiden aiheutumisen mahdollisuudesta huolimatta siten, että tarjoukset vastasivat säänneltyä tariffia, vai veloittavatko ne todellisia hankintakustannuksia vastaavan kalliimman hinnan, jolloin ne menettäisivät markkinaosuuttaan.

PÄÄTÖS SEUT-SOPIMUKSEN 108 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISEN MENETTELYN ALOITTAMISESTA

- (36) Komission päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta perustui seuraaviin seikkoihin:

⁽¹⁴⁾ Espanja vapautti sähkön vähittäismarkkinat aiemmin kuin mitä vuosina 1996 ja 2003 annetuissa sähködirektiiveissä edellytettiin. Direktiivien mukaan vapauttaminen voitiin tehdä vuosina 1999–2004 loppukäyttäjinä olevien yritysten (suurimmista alkaen) osalta ja kotitalouksien markkinasegmentin vapauttaminen oli pakollista vasta 1 päivänä heinäkuuta 2007.

- (37) Päätöksessä verrattiin erilaisten loppukäyttäjryhmien maksamia säänneltyjä tariffeja niihin hintoihin, jotka asiakkaiden olisi pitänyt arvion mukaan maksaa vapailla markkinoilla tariffien puuttuessa, ja todettiin, että suurimmalle osalle käyttäjäryhmistä vaikutti aiheutuneen etua. Loppukäyttäjien hyväksi väitetyksi annettua tukea käsiteltiin erillisessä päätöksessä asiassa SA.21817 — säännellyt sähkötariffit: sähkökäyttäjät.
- (38) Jakelijoiden osalta menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todettiin, että kannustamalla loppukäyttäjää vaihtamaan takaisin säännellyille markkinoille järjestelmä on saattanut hyödyttää jakelijoita, jotka vaikuttavat saaneen taatun voittomarginaalin säännelystä toiminnastaan. Etua vaikuttaa syntyneen valikoidusti jakelijoille, sillä ne olivat ainoita markkinoiden toimijoita, joilla oli oikeus myydä sähköä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan.
- (39) Päätöksessä todettiin myös, että järjestelmään liittyi valtion varojen siirtoa, sillä alijäämän takaisin maksamiseksi peritty lisähinta oli veroluonteinen maksu, josta saatavat tulot siirrettiin Espanjan sääntelyviranomaisen CNE:n (julkisen laitoksen) kautta ennen lopullisille edunsaajille ohjaamista. Päätöksessä todettiin, että asiaan liittyvän unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella nämä varat olisi katsottava valtion varoiksi.
- (40) Kun otetaan huomioon, että sekä suuret loppukäyttäjät että jakelijat toimivat markkinoilla, jotka ovat yleisesti avoinna unionin sisäiselle kilpailulle ja kaupalle, menettelyn aloittamista koskevassa komission päätöksessä todettiin, että kaikki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa säädetty perusteet täyttyivät, ja toimenpiteen katsottiin olevan loppukäyttäjien ja jakelijoiden hyväksi annettua valtiontukea.
- (41) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä huomautettiin, ettei yhtäkään SEUT-sopimuksen 107 artiklassa määrätystä poikkeuksista voitu nähtävästi soveltaa, ja sen jälkeen siinä arvioitiin, voitiinko säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuva sähkötoimitus katsoa yleistä taloudellista etua koskevaksi palveluksi, jolloin siihen voitaisiin soveltaa SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa määrättyä poikkeusta. Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todettiin, että julkisen palvelun veloitteen asettamiseen liittyvää jäsenvaltioiden harkintavaltaa rajoitetaan sähköalalla sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/54/EY⁽¹⁵⁾ (jäljempänä 'sähködirektiivi'). Sähködirektiivissä jäsenvaltioita vaaditaan asettamaan yleispalveluvollisuus (mukaan lukien erityisesti oikeus saada sähköä kohtuulliseen hintaan) ainoastaan kotitalousasiakkaiden ja pienten yritysten osalta⁽¹⁶⁾. Päätöksessä todettiin, että edellä mainitun direktiivin perusteella sähkötoimitusta säännellyn tariffin mukaiseen hintaan keskisuurille ja suurille yrityksille ei voitu katsoa yleistä taloudellista etua koskevaksi palveluksi käsitteen suppeassa merkityksessä, toisin kuin sähkötoimitusta kotitalouksille ja pienille yrityksille.
- (42) Komissio ilmaisi siis epäilevänsä vakavasti, ettei säänneltyihin tariffeihin sisältyvän tuen, joka kohdistui muihin yrityksiin kuin pieniin yrityksiin ja jakelijoihin, voitu katsoa soveltuvan sisämarkkinoille.

ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET

- (43) Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia perusteellisen tutkinnan aloittamista koskevasta päätöksestä, minkä johdosta lukuisia huomautuksia saatiin suurilta teollisuusasiakkailta, sähköjakelijoilta, riippumattomilta sähkötoimittajilta ja Espanjan itsehallintoalueiden hallituksilta. Tässä tarkastellaan ainoastaan sähköjakelijoiden aseman kannalta olennaisia huomautuksia.

RIIPPUMATTOMIEN SÄHKÖTOIMITTAJIEN HUOMAUTUKSET

- (44) Huomautuksia saatiin Céntrica ja riippumattomien energiantoimittajien yhdistykseltä ACIE:lta. Niiden väitteet ja toteamukset ovat laajalti yhdenmukaisia, ja ne käsitellään yhdessä.
- (45) Céntrica huomautusten pääpaino oli sähköjakelijoille myönnetyssä väitetyssä valtiontuessa. Céntrica toi esille, että vuonna 2005 sähkön ostosta tukkimarkkinoilla aiheutuneet keskimääräiset kustannukset olivat lähes 70 prosenttia korkeammat kuin kokonaistariffeihin sisältyvät ennustetut keskimääräiset hankintakustannukset, jotka hallitus oli vahvistanut kuninkaan asetuksessa 2329/2004.

⁽¹⁵⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽¹⁶⁾ Sähködirektiivin 3 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa: "Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla kotitalousasiakkailta ja jäsenvaltioiden harkinnan mukaan myös pienillä yrityksillä (yritys, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa) on niiden alueella oikeus saada yleispalvelua eli määrätynlaatuista sähkötoimituksia kohtuullisin, helposti ja selkeästi verrattavain sekä avoimin hinnoin. Yleispalvelun varmistamista varten jäsenvaltiot voivat nimetä toimituksista viime kädessä vastaavan tahon."

- (46) Ennustettujen ja todellisten kustannusten välisen eron vuoksi järjestelmästä saatavat tulot eivät riittäneet kattamaan kustannuksia lähinnä siksi, että jakelijoiden hankkimasta sähköstä maksettu hinta oli korkeampi kuin säännelty hinta, jolla niiden oli sähkönsä myytävä. Jakelijoiden tilit olivat näin ollen alijäämäiset. Espanjan viranomaiset ottivat kuitenkin käyttöön mekanismin tulovajeen täyttämiseksi (maksunperintäoikeuden saaneita sähköntuottajia vaadittiin ennakkorahoittamaan alijäämä myöhemmin maksettavaa korvausta vastaan), joten sähkönjakelijoiden tilit pysyivät tasapainossa ja valtio tosiasiallisesti kattoi niiden tappiot.
- (47) Vapaille markkinoilla toimivia sähköntoimittajia kohdeltiin toisin, vaikka niillekin koitui samanlaisia tappioita. Céntrican ja ACIE:n mukaan vapaille markkinoilla toimivien sähköntoimittajien oli maksettava samat hankintakustannukset kuin jakelijoiden⁽¹⁷⁾. Lisäksi hallituksen kullekin asiakasryhmälle määrittämien kokonaistariffien taso satoi niitä tosiasiallisesti, sillä muussa tapauksessa ne eivät todennäköisesti ole saaneet houkutelua uusia asiakkaita eivätkä pidettyä entisiä. ACIE toi erityisesti esille, että vuoden 2005 alussa sen jäsenet tekivät sopimuksia tukkuhintoja koskevien hallituksen ennusteiden perusteella ja että niiden oli myöhemmin noudatettava näitä sopimuksia, vaikka sopimukset osoittautuivat kannattamattomiksi. Tämän tuloksena riippumattomille sähköntoimittajille aiheutui tappiota. Valtio ei kuitenkaan korvannut riippumattomien sähköntoimittajien tappioita, toisin kuin jakelijoiden tappiot. Céntrica arvion mukaan sille aiheutui 10 miljoonan euron tappiot vuonna 2005. ACIE:n mukaan useiden sähköntoimittajien, mukaan lukien Saltea Comercial, Electranorte, CYD Energia ja RWE, oli pakko lähteä markkinoilta.
- (48) ACIE:n ja Céntrica mukaan jakelijoiden tappioiden korvaaminen vääristi kilpailua, syrji riippumattomia sähköntoimittajia ja pitäisi katsoa valtiontueksi. Sen lisäksi, että Céntrica katsoi myös varsinaisesta tappioiden korvaamisesta aiheutuneen etua, se väitti, että vakiintuneet markkinatoimijat (vertikaalisesti integroituneet yritykset) pystyivät säilyttämään markkinaosuutensa ja välttämään tappiot kannustamalla asiakkaita siirtämään asiakkuutensa tappiota tekevältä toimitusosastolta korvauksia tarpeen mukaan saavalle jakeluosastolle.
- (49) ACIE:n ja Céntrica mukaan vakiintuneiden yritysten saama etu oli erityistä eli valikoivaa, sillä rahoitus- ja korvausmekanismi hyödytti erityisesti jakelijoita antamalla niille taloudellista etua ja kilpailuetua vapaille markkinoilla toimiviin sähköntoimittajiin nähden. Céntrica väitti, että jakelijoiden ja vapaille markkinoilla toimivien sähköntoimittajien erottaminen toisistaan oli pelkästään muodollista, sillä molemmat ryhmät kilpailivat samoilla markkinoilla (sähkön vähittäismyynnissä), kokonaistariffit vaikuttivat molempiin (joko siksi, että niitä oli lain mukaan noudatettava, tai siksi, että ne muodostivat tosiasiaa ylärajan markkinahinnoille), molemmat hankkivat sähköä samaan hintaan ja molemmille aiheutuivat näin ollen samat tappiot.
- (50) Céntrica näkemyksen mukaan jakelijoiden etuuskohdelua ei voitu perustella millään sähköjärjestelmän logiikkaan ja rakenteeseen liittyvällä syyllä, eikä sitä voitu katsoa korvaukseksi yleistä taloudellista etua koskevasta palvelusta. Céntrica väittää, että järjestelmä oli sähködirektiivin vastainen, koska alijäämään liittyvät järjestelyt olivat luonteeltaan syrjiviä ja koska käyttäjillä ei ollut oikeutta läpinäkyviin hintoihin ja tariffeihin⁽¹⁸⁾. Koska osa vuodelta 2005 maksettavaksi tulevasta sähköhinnasta lykättiin tuleville vuosille, lopullisesti perittävät hinnat eivät olleet selviä käyttäjille.
- (51) Céntrica katsoo, että alijäämään liittyvistä järjestelyistä aiheutuva valikoiva etu hyödytti jakelijoiden lisäksi myös niitä vertikaalisesti integroituneita yrityksiä, joihin jakelijat kuuluivat. Céntrica mukaan vertikaalisesti integroitunut ryhmä pitäisi katsoa yhdeksi yritykseksi valtiontukisääntöjä sovellettaessa. Céntrica väittää, että Espanjan järjestelmässä tuotantoyhtiöiden sallittiin nostaa hintoja tukku markkinoilla ja jatkaa voiton tekemistä. Tällaisissa olosuhteissa oli ryhmien edun mukaista säilyttää oman jakeluosastonsa markkinaosuus ennallaan. Myös vertikaalisesti integroituneet ryhmät olisi siis katsottava valtiontuen saajiksi.

JAKELIJOIDEN HUOMAUTUKSET

- (52) Huomautuksia saatiin UNESA:lta (jakelijoita edustava järjestö), Iberdrola Distribuciónilta, Union Fenosa Distribuciónilta, Enel Viesgo Distribuciónilta ja Endesa Distribuciónilta. Niiden huomautukset ovat suurelta osin päällekkäisiä, ja ne käsitellään yhdessä.
- (53) (UNESA:n edustamat) jakelijat tekivät eron yleiseksi taloudellista etua koskevaksi palveluksi katsomansa pelkän jakelun ja kaupalliseen hallintointiin liittyvien tehtävien sekä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvan sähköntoimituksen välillä. Viimeksi mainittuun ei niiden mukaan liity valtiontukea, koska siitä ei aiheutunut taloudellista etua.

⁽¹⁷⁾ Myös sähköntoimittajat ostivat sähköä tukku markkinoilta (pooli), ja vaikka niillä olisi teoriassa ollut mahdollisuus tehdä kahdenvälisiä sopimuksia sähköntuottajien kanssa, todellisuudessa sähköntuottajilla (pääasiassa vertikaalisesti integroituneita ryhmiä) ei ollut kannustimia tällaisten sopimusten tekemiseen.

⁽¹⁸⁾ Ks. direktiivin 2003/54/EY liitteessä A olevat b ja c alakohta.

- (54) Jakelijat muistuttivat, että lainsäädäntökehykset, joissa sähköntoimittajat ja -jakelijat harjoittivat toimintaansa, poikkesivat selvästi toisistaan: jakelijoiden oli pakko ostaa säännellyn tariffin mukaiseen hintaan toimittamansa sähkö tietyllä tavalla (joko poolista tai erityisjärjestelmän tuottajilta), kun taas sähköntoimittajat saattoivat neuvotella hintansa vapaasti. Jakelijat eivät voineet kieltäytyä toimittamasta sähköä säännellyn järjestelmän asiakkaille eivätkä hankkia muita asiakkaita kuin säännellyt tariffit valitsevia. Jakelijat eivät voineet myöskään tarjota lisäpalveluja, kun taas sähköntoimittajat pystyivät määrittämään toimitusehtonsa vapaasti.
- (55) Jäljempänä olevaan taulukkoon on koottu lyhyesti vapailta markkinoilla toimivien sähköntoimittajien ja -jakelijoiden väliset erot sähkön vähittäismyynnissä ⁽¹⁹⁾:

	Toimitusvelvollisuus	Mahdolliset markkinat	Energian osto
Sähköntoimittajat	Ei	Kaikki Espanjan käyttäjät	Mikä tahansa mekanismi
Jakelijat	Kyllä	Vain niiden verkkoon liitetyt käyttäjät	Poolin tai erityistuottajien järjestelmän kautta
	Tukkuostohinta	Myyntihinta	Voittomarginaali
Sähköntoimittajat	Vapaa	Vapaa	Myyntin marginaali
Jakelijat	Poolihinta tai säännelty erityisjärjestelmän hinta	Säännellyt tariffit	Ei voittomarginaalia

- (56) Jakelijat totesivat näin ollen, että erilaisen oikeudellisen ja tosiasiallisen asiayhteyden vuoksi vapailta markkinoilla toimivat sähköntoimittajat eivät kilpailleet jakelijoiden kanssa vaan pikemminkin markkinoilla viitehinnoiksi muodostuvien säänneltyjen tariffien kanssa.
- (57) Jakelijat esittivät, että sähkön toimittaminen tariffihintaan ei antanut niille minkäänlaista voittoa tai etua. Pelkästä jakelusta ja kaupalliseen hallinnointiin liittyvistä tehtävistä jakelijoille maksettavaan korvaukseen sisältyi voittomarginaali sijoitetun pääoman korvaamiseksi, mutta säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvasta sähköntoimituksesta jakelijoille maksettiin vain korvaus kustannuksista ilman voittomarginaalia. Erityisesti jakelijan hyväksytyt kustannukset perustuivat viiteajanjaksolla maksettuihin sähkön painotettuun keskihintaan. Tietyissä olosuhteissa nämä hyväksytyt kustannukset saattoivat jäädä jakelijalle aiheuttavia todellisia kokonaiskustannuksia pienemmiksi. Kun säännelty myyntitoiminta tuotti ylijäämää, kyseiset varat eivät jääneet jakelijoille, vaan ne ohjattiin selvitysmenettelyssä järjestelmän muiden yleisten kustannusten rahoittamiseen. Valtion hyväksymä määrä oli ostetun sähkön painotetun keskihinnan erotus kerrottuna kunkin jakelijan siirtämän sähkön määrällä, johon oli tehty vakiomääräiseen hävikkiin perustuvat oikaisu.
- (58) Jakelijat väittivät lisäksi, etteivät ne saaneet välitöntä tai välillistä taloudellista hyötyä siitä, että vapailta markkinoilta sähkönsä ostaneet asiakkaat vaihtoivat takaisin säänneltyjen markkinoiden puolelle, sillä niiden saama palkkio pelkästä jakelusta ja kaupalliseen hallinnointiin liittyvistä tehtävistä ei riippunut millään tavalla säännellyn tariffin mukaiseen hintaan sähkönsä hankkivien asiakkaiden tai myydyin energian määrästä.
- Ensinnäkin kuten edellä esitettiin, säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvasta sähköntoimituksesta korvattiin ainoastaan kustannukset.
- Toiseksi myöskään pelkästä jakelusta maksettava korvaus ei riippunut säännellyn tariffin mukaiseen hintaan sähkönsä ostavien asiakkaiden määrästä, sillä se perustui siirretyn energian määrään, johon sisältyi kaikki jakelijoiden verkossa siirtämä sähkö riippumatta siitä, myytiinkö sähkö säännellyn tariffin mukaisiin hinnoihin vai vapaiden markkinoiden hinnoihin.

⁽¹⁹⁾ Lähde: 26 päivänä huhtikuuta 2007 päivätyt Iberdrolan huomautukset.

- Kolmanneksi myöskään kaupallisen hallinnoinnin tehtävistä maksettava korvaus ei riippunut niiden asiakkaiden määrästä, joille sähkö toimitettiin säännellyn tariffin mukaiseen hintaan, sillä lain mukaan maksut perustuivat tehtyjen sopimusten lukumäärään (sekä verkkotariffit että säännelty tariffit) eivätkä ne näin ollen liittyneet niiden asiakkaiden määrään, joille sähköä toimitettiin säännellyn tariffin mukaiseen hintaan. Jakelijoiden oli joka tapauksessa hoidettava kaikkien asiakkaidensa pyynnöt, kuten liittymätyypin muutokset, sopimukset, verkkotariffien laskutus ja mittarinluku, sähkötoimituksen tyypistä riippumatta.
- (59) Jakelijat totesivat näin ollen, että niiden saamaa korvausta säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvasta sähkötoimituksesta olisi pidettävä pikemminkin korvauksena niistä määristä, jotka niiden oli lain mukaan pakko maksaa, tai korvauksena aiheutuneista tappioista ja vahingoista.
- (60) Iberdrola väittää erityisesti, että olisi oikeudellisesti ja taloudellisesti epäasianmukaista katsoa alijäämän johtuneen jakelijoista. Sähkön ostamisesta säänneltyjä markkinoita varten aiheutuvat kustannukset johtuivat sähköjärjestelmästä, eivät jakelijoista, jotka vain panivat lainsäädännön säännöksiä täytäntöön. Säänneltyyn hintaan tapahtuvasta myynnistä saatavat tulot eivät olleet missään vaiheessa jakelijoiden omaisuutta, vaan ne kuuluivat sähköjärjestelmälle, ja siksi järjestelmä pitäisi katsoa säänneltyyn hintaan kaupatun sähkön myyjäksi. Espanjan järjestelmän kaltaisessa tiukasti säännellyssä järjestelmässä olisi Iberdrolan mukaan kohtuutonta katsoa, että sääntelystä tai tulevien energiankustannusten arvioinnissa tapahtuvista virheistä aiheutunut taloudellinen epävakaus johtui jakelijoista.
- (61) Iberdrola toi myös esille, että jakelijat eivät pitäneet itsellään erityiseen käyttötarkoitukseen varatuksi maksuksi nimetystä lisämaksusta saatavia tuloja, jotka siirrettiin välittömästi CNE:n avaamalle talletustilille ja välitettiin alijäämän ennakkorahoittaneille sähköntuottajille.

ASTURIASIN ALUEHALLITUKSEN HUOMAUTUKSET

- (62) Asturiasin aluehallituksen huomautukset vastaavat jäljempänä esitettyjä Espanjan hallituksen huomautuksia, joihin tässä viitataan.

ESPANJAN HUOMAUTUKSET

- (63) Espanja väittää, ettei säänneltyjen tariffien järjestelmään liittynyt vuonna 2005 valtiontukea loppukäyttäjille eikä jakelijoille. Espanja katsoo erityisesti jakelijoiden osalta, että niiden saama korvaus on yhdenmukainen unionin tuomioistuimen asiassa Altmark antaman tuomion kanssa eikä näin ollen ole valtiontukea.

TUEN OLEMASSAOLO

VALTION TOIMEN JA ALIJÄÄMÄN VÄLILLÄ EI OLE SYY-YHTEYTTÄ EIKÄ ALIJÄÄMÄN VOIDA KATSOA JOHTUVAN VALTIOSTA

- (64) Espanja väittää, ettei alijäämä johtunut valtiosta, vaan se aiheutui ennalta-arvaamattomista ulkoisista olosuhteista eikä valtion tarkoituksellisesta aikomuksesta tukea tiettyä toimintaa.
- (65) Espanjan mukaan Euroopan unionin lainsäädäntö ei estänyt vuonna 2005 sähkön toimittamista valtion asettamaan säännellyn tariffin mukaiseen hintaan. Näin ollen valtion sääntelytoimenpide oli oikeudellisesti pätevä, sillä se oli kansallisen itsemääräämisoikeuden ilmaus. Yksi itsemääräämisoikeuteen kuuluvista valtaoikeuksista on tariffien määrittäminen niin, että odotetut kustannukset vastaavat odotettua kysyntää.
- (66) Jakelijat keräsivät varoja kokonaistariffien ja verkkotariffien kautta ja siirsivät sitten osan tuloista sitä varten varatuille tileille (vuotuisessa tariffiasetuksessa määritetyn prosenttiosuuden mukaisesti). Ne vähensivät jälkikäteen poolista ja erityisjärjestelmän tuottajilta ostamansa sähkön. Jos kokonaistariffeista ja verkkotariffeista saadut tulot eivät kattaneet säännelystä toiminnasta aiheutuvia kustannuksia, syntyi tariffialijäämä.
- (67) Espanja väittää, että vuoden 2005 alijäämä johtui sähkön tukkuhintoja koskevien hallituksen ennusteiden ja poolissa merkittyjen todellisten hintojen välisestä erosta. Vuoden 2005 poikkeuksellisen korkeat hinnat johtuivat ennalta-arvaamattomista syistä, jotka voidaan katsoa ylivoimaiseksi esteeksi (ks. johdanto-osan 26 kappale).

- (68) Koska väitetty tuki aiheutui siitä, että tukkuhinnat nousivat ennustetta korkeammalle, väitetyn edun ei voitu katsoa johtuvan lainsäädäntötoimesta. Vaikka oletettaisiin, että tällainen etu oli aiheutunut, se oli aiheutunut olosuhteista, jotka eivät liittyneet valtion aikomuksiin. Espanjan mukaan ylivoimaisen esteen olemassaolo rikkoo syy-yhteyden tariffien tason asettamisesta tehdyn hallinnollisen päätöksen ja valtioneuvoston katsotun kilpailuedun välillä. Vaikka oletettaisiin, että syy-yhteyden objektiivinen edellytys täyttyy, tarkoituksellisuutta koskeva subjektiivinen edellytys ei täyty valtion osalta.

EI VALTION VAROJA

- (69) Espanjan mukaan tariffeihin ei liittynyt julkisia varoja. Ensinnäkin Espanja väitti tässä yhteydessä, ettei lisämaksu ollut varsinainen veroluonteisiin maksuihin liittyvässä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettu maksu, koska sitä ei kerännyt valtio eikä se ollut veroluonteinen. Espanjan mukaan lisämaksu on erotamaton osa tariffia ja luonteeltaan sen kaltainen. Tariffi on siis yksityisoikeudellinen hinta.
- (70) Toiseksi valtio ei kerännyt varoja eikä varoja maksettu valtion nimeämään rahastoon. Jakelijat keräsivät tariffit, ei valtio, joten kyseessä olivat yksityisoikeudelliset hinnat, joilla varmistettiin kohtuullinen korvaus toimijoille (LSE:ssä säädetyn mukaisesti). Tariffit eivät olleet veroja eivätkä julkisoikeudellisia hintoja. Valtio ei korvannut mitään, sillä korvaukset syntyivät järjestelmässä sääntelemättömään toimintaan liittyvien markkinavoimien ja valtion asettaman säänneltyyn toimintaan liittyvän verkkomaksun vaikutuksesta. Tällaisesta järjestelmästä ei aiheudu lisäkustannuksia valtiolle, joten asiassa Neptune annetun tuomion⁽²⁰⁾ mukaisesti siihen ei liity valtion varoja. Varat eivät myöskään tulleet missään vaiheessa valtion haltuun, niitä ei mainittu talousarviolainsäädännössä, tilintarkastustuomioistuin ei tarkastanut niitä eikä niitä voitu periä takaisin velallisilta hallinnollisten takaisinperintämenettelyjen kautta. Sähköjärjestelmään liittyviin velkoihin ei sovellettu valtion omistamiin velkoihin sovellettavaa korkoa.
- (71) Espanja väittää, että Espanjan sääntelyviranomaisen CNE käsitteli näitä varoja pelkkänä tilittävänä välikätenä. Espanjan viranomaiset toivat esille, että komissio oli todennut jo vuonna 2001 tehdyssä hukkakustannuksia Espanjassa koskevassa päätöksessään (SA NN 49/99), että varojen siirto CNE:n kautta oli luonteeltaan olennaisesti tilittävänä välikätenä toimimista. CNE:n nimissä olevalle tilille siirretyistä varoista ei tullut missään vaiheessa CNE:n omaisuutta, vaan ne maksettiin välittömästi edunsaajille sellaisen ennalta määrätyn määrän mukaisesti, jota CNE ei pystynyt millään tavalla muuttamaan. Tämän perusteella komissio tuli siihen tulokseen, ettei se pystynyt määrittämään, olivatko hukkakustannuksia koskevan järjestelmän yhteydessä asetetusta maksusta saatavat tulot valtion varoja.
- (72) Kolmanneksi Espanja kiisti komission päätelmän, jonka mukaan jakelijoiden säännelty myynti rahoitettiin Espanjan kaikkien sähkön loppukäyttäjien maksettavaksi tulevan erityisen veron avulla. Espanjan mukaan jakelijat eivät saaneet valtiolta rahoitusta, vaan kohtuullisen ja tasapuolisen korvauksen pakollisen lakimääräisen tehtävänsä suorittamisesta.
- (73) Lisäksi myydessään sähköä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan ja ostaessaan sitä poolissa tuottajilta jakelijat synnyttivät alijäämän (joka katettiin kuninkaan asetuksella 5/2005 perustetun ennakkorahoitusmekanismin avulla), mutta jakelijoiden sijaan tarffiin lisäystä lisämaksusta saatavat tulot menivät sähkötuottajille.

EI ETUA

- (74) Espanja on eri mieltä komission alustavasta päätelmästä, jonka mukaan säännellyistä tariffeista aiheutui taloudellista etua jakelijoille.
- (75) Espanja kiistää jakelijoiden osalta komission päätelmän, jonka mukaan tariffijärjestelmällä taattiin vähimmäisvoittomarginaali jakelijoille. Espanja ilmoitti, että jakelijoiden toteuttama sähkötoimitus säännellyn tariffin mukaiseen hintaan oli perusteltua yleistä taloudellista etua koskevan palvelun takaamiseksi ja että säännelystä toiminnasta maksettava korvaus oli tarkoitettu yksinomaan kattamaan tähän toimintaan liittyvien velvollisuuksien hoitamisesta aiheutuvat kustannukset.

⁽²⁰⁾ Yhdistetyt asiat C-72/91 ja C-73/91, tuomion 21 kohta: "Kyseisellä järjestelmällä ei — sen tarkoituksen tai yleisen rakenteen osalta — pyritä luomaan etua, josta aiheutuu valtiolle tai edellä mainituille elimille lisäkustannuksia".

EI VAIKUTUSTA JÄSENVALTIOIDEN VÄLISEEN KILPAILUUN EIKÄ KAUPPAAN

- (76) Espanjan viranomaisten mukaan säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvaa sähköntoimitusta koskevilla säännöksillä ei rajoitettu sähköntoimittajien sijoittautumisen vapautta eikä espanjalaisia sähköntoimittajia kohdeltu suotuisammin muiden jäsenvaltioiden sähköntoimittajiin verrattuna.
- (77) Vuonna 2005 Pyreneiden niemimaalla oli niin alhainen yhteenliittämiskapasiteetti, ettei todellisia energian sisämarkkinoita ollut. Espanjan viranomaiset asettuivat sille kannalle, että Espanjan eristyneisyyden vuoksi olisi kohtuutonta todeta, kuten komissio tekee, että tariffilla olisi ollut vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan.
- (78) Espanjan viranomaiset väittävät, ettei sähköä viety Espanjan ulkopuolelle eivätkä Espanjassa toimivat jakelijat voineet myydä Espanjassa tuotettua energiaa valtion alueen ulkopuolelle. Toisaalta millä tahansa vaatimukset täyttävällä yhtiöllä oli mahdollisuus ryhtyä harjoittamaan sähkönjakelutoimintaa yhdenvertaisin edellytyksin espanjalaisen yritysten kanssa samaa oikeudellista ja taloudellista kohtelua nauttien.
- (79) Sitä vastoin sähköntoimittajat harjoittivat Espanjan näkemyksen mukaan vapaata sääntelemätöntä toimintaa. Ne kantoivat siihen liittyvät riskit ja saivat siitä koituvat edut. Riskien ottaminen tarkoitti sen hyväksymistä, että joissakin ennalta-arvaamattomissa olosuhteissa niiden vähittäismyyntitoiminta ei välttämättä ollut kannattavaa. Kannattavuus kuitenkin palasi heti, kun se olisi tariffien puolesta mahdollista tai kun poikkeukselliset olosuhteet lakkaisivat.

ASIAN TARKASTELU ASIASSA ALTMARK ANNETUN TUOMION PERUSTEELLA

- (80) Espanjan mukaan vuoden 2005 säännellyt tariffit eivät olleet unionin oikeuden vastaisia, koska määräaika markkinoiden avaamiseksi kaikille kuluttajille, myös kotitalouksille, oli 1 päivänä heinäkuuta 2007.
- (81) Espanjan mukaan jakelijoille säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvasta sähköntoimituksesta aiheutuvien kustannusten kattaminen täytti asiassa Altmark annetun tuomion neljä edellytystä, eikä kyseinen toimenpide siksi kuulunut valtiontuen soveltamisalaan.
- (82) Ensinnäkin sähköntoimitus on yleistä taloudellista etua koskeva palvelu ja valtion on tultava väliin, jotta estetään yhden ainoan verkoston olemassaolosta johtuva määräävän markkina-aseman väärinkäyttö (luonnollinen monopoli). Näin ollen yritykset, jotka harjoittavat säänneltyä toimintaa, hoitavat julkisen palvelun velvoitteita.
- (83) Toiseksi tariffien asettamisen parametrit määritettiin objektiivisella ja läpinäkyvällä tavalla. Säännelystä toiminnasta maksettava korvaus oli objektiivinen ja läpinäkyvä. Myös muut Euroopan unionin yritykset pystyivät tulemaan jakelumarkkinoille.
- (84) Kolmanneksi säännellyn toiminnan maksut kattoivat vain julkisen palvelun velvoitteen hoitamisesta aiheutuvat kustannukset. Jakelijat pystyivät saamaan korvauksen vain säänneltyyn toimintaan liittyvistä kustannuksista.
- (85) Neljänneksi tariffien määrittämisessä sovellettava monimutkainen lainsäädäntökehys ja selvitysmenettely osoittavat, että tariffijärjestelmä perustui perinpohjaiseen järjestelmän kustannusten ja tulojen analysointiin sekä sähkön kysynnän analysointiin.
- (86) Tällä perusteella Espanja toteaa, ettei tariffijärjestelmä ollut valtiontukea, koska se oli asiassa Altmark annetun tuomion mukainen.

ARVIOINTI TOIMENPITEESTÄ

- (87) Tämän päätöksen soveltamisala koskee ainoastaan jakelijoiden säännellyn tariffin mukaiseen hintaan harjoittamaa sähköntoimitusta suurille ja keskisuurille yrityksille, eikä se kata muuta jakelijoiden harjoittamaa ja pelkkään jakeluun kuuluvaa toimintaa. Viimeksi mainittu toiminta on sekä oikeudellisesti että taloudellisesti kokonaan erillistä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvasta sähkönmyynnistä ja jää joka tapauksessa menettelyn aloittamista koskevan päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle, mikä herättää epäilyksen ainoastaan jakelijoille väitetyistä aiheutuvan edun soveltamisesta sisämarkkinoille, kun väitetty etu johtuu säänneltyjen tariffien mataluudesta ja vuonna 2005 syntyneen alijäämän korvaamiseksi ja rahoittamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

SEUT-SOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAINEN VALTIONTUKI

- (88) Toimenpide katsotaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: a) toimenpiteestä aiheutuu taloudellista etua edunsaajalle, b) toimenpide on valtion myöntämää tai valtion varoista myönnettyä, c) toimenpide on valikoiva ja d) toimenpiteellä on vaikutusta unionin sisäiseen kauppaan ja se voi vääristää kilpailua unionin sisällä. Koska kaikkien näiden edellytysten on täyttyttävä kumulatiivisesti, komissio rajoittaa arviointinsa koskemaan edunsaajille aiheutuvan taloudellisen edun olemassaoloa.

Taloudellisen edun olemassaolo

- (89) Yrityksiä suositaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, jos niille aiheutuu sellaista taloudellista etua, jota ne eivät muussa tapauksessa saisi kyseisissä markkinaolosuhteissa. Tässä yhteydessä Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että yksittäisissä tapauksissa jäsenvaltioiden määräämien velvoitteiden hoitamiseksi tarjottavista palveluista perittävät maksut, jotka eivät ylitä vuosittaisia kattamatta jääneitä kustannuksia ja jotka on tarkoitettu varmistamaan, etteivät asianomaiset yritykset tee tappiota, eivät ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea vaan pikemminkin asianomaisten yritysten suorittamista palveluista maksettava korvaus ⁽²¹⁾.
- (90) Sähköalalla komissiokaan ei ole katsonut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan c alakohdan soveltamiseen liittyvässä laajassa päätöskäytännössään, joka koskee jakelijoille asetettua velvollisuutta ostaa sähköä tietyistä energialähteistä markkinahintaa korkeampaan hintaan, että hankintakustannusten ja markkinahintojen välisen eron kattava korvaus olisi jakelijoiden hyväksi aiheutuvaa taloudellista etua. Kyseisissä tapauksissa asianomaiset toimijat toimivat lainsäädännössä asetettujen velvoitteiden mukaisesti pelkkinä välikäsinä sähköjärjestelmässä ja niille korvattiin kustannukset, eikä näistä korvauksista katsottu aiheutuvan taloudellista etua, vaikka lainsäädännössä olisi otaksuttavasti voitu vain asettaa ostovelvollisuus ilman kustannusten korvaamista.
- (91) Etenkin kun on kyse sähkön toimittamisesta säännellyn tariffin mukaiseen hintaan, sama pätee korvaukseen, jolla on tarkoitus rahoittaa vaatimukset täyttävien kuluttajien vaatimiin säännelyihin tariffeihin perustuvien tulojen ja tukkusähkön hankintakustannusten välinen erotus ⁽²²⁾. Sähköalalla toimivien jakelijoiden sähkön hankintakustannusten korvaaminen ei merkitse näin ollen välttämättä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taloudellista etua. Säänneltyyn hintaan tapahtuvasta sähköntoimituksesta aiheutuvien kustannusten väitetyä korvaamista Espanjan jakelijoille on tarkasteltava näiden ennakkopäätelmien pohjalta.
- (92) Muodollisen tutkinnan aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä esitettiin alustava päätelmä, jonka mukaan Espanjan jakelijoille aiheutui markkinaolosuhteet ylittävää taloudellista etua kahdella perusteella. Ensinnäkin jakelijat saivat väitetysti taatun voittomarginaalin säänneltyyn hintaan tapahtuvasta sähköntoimituksesta. Toiseksi tariffin väitettiin lisäävän jakelijoiden tuloja kannustamalla käyttäjiä vaihtamaan jakelijoiden hoitamille säännellyille markkinoille. Nämä kaksi perustetta voidaan sisällyttää yhteen väitteeseen, jonka mukaan jakelijoiden voitto kasvoi suhteessa säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvaan sähköntoimitukseen vuonna 2005.
- (93) Espanjan sähköjärjestelmästä saatu kuvaus ja menettelyn aikana toimitetut tiedot, jotka on otettu huomioon johdanto-osan 16, 19, 20, 57 ja 58 kappaleessa, eivät tue tätä väitettä. Kun jakelijoiden pelkästä jakelusta vuonna 2005 saamaan korvaukseen sisältyi voittomarginaali, säänneltyyn hintaan tapahtuvasta sähköntoimituksesta korvattiin jakelijoille ainoastaan kustannukset ilman minkäänlaista voittomarginaalia. Vastaavasti pelkästä jakelutoiminnasta jakelijoille maksettu korvaus ei riippunut säännellyn tariffin mukaiseen hintaan sähkönsä ostavien asiakkaiden määrästä eikä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan myydyn sähkön määrästä, joten niiden tulot eivät olisi kasvaneet, vaikka ne olisivat toimittaneet sähköä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan useammille asiakkaille.
- (94) Tästä seuraa, että menettelyn aikana kerätyt tiedot eivät tue väitettä, jonka mukaan säänneltyyn hintaan tapahtuva sähköntoimitus kasvatti Espanjan jakelijoiden saamaa voittoa vuonna 2005, koska niiden voittomarginaali oli taattu.
- (95) Mitä tulee kysymykseen siitä, aiheutuiko toimituskustannusten hyväksymisestä ja korvaamisesta jakelijoille sellaista taloudellista etua, jota ne eivät olisi muutoin markkinaolosuhteissa saaneet, on painotettava, että viidelle kuninkaan asetuksen 5/2005 24 §:ssä nimetylle yritykselle, jotka olivat Iberdrola, SA; Unión Eléctrica Fenosa, SA;

⁽²¹⁾ Asiassa C-240/83, Procureur de la République v. Association de défense des brûleurs d'huiles usagées (ADBHU), 7.2.1985 annettu tuomio, Kok. 1985, s. 531, erityisesti s. 543–544 ja 18 kohta.

⁽²²⁾ Komission päätös, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2012, valtiontuesta SA.21918 (C 17/07) (ex NN 17/07), jonka Ranska on pannut täytäntöön — Säännellyt sähkötariffit Ranskassa. EUVL C 398, 22.12.2012, s. 10, erityisesti johdanto-osan 30–37 kappale ja 134–137 kappale.

Hidroeléctrica del Cantábrico, SA; Endesa, SA ja Elcogás, SA, myönnettyjen maksunperintäoikeuksien muodossa tapahtuva kustannusten korvaaminen ei ollut jakelutoiminnasta maksettava korvaus. Johdanto-osan 29 ja 30 kappaleen mukaan kyseiset yritykset oli nimetty hukkakustannuksista maksettavien korvausten saamista koskevan oikeutensa perusteella siitä riippumatta, että Elcogás, SA, jolla ei ollut yhtään tytäryhtiötä, ei toiminut jakelualalla vuonna 2005 (eikä sitä myöhemmin vuosina). Yritysten nimittämisessä oli mahdollisesti otettu huomioon niiden sähköntuotantoon liittyvä toiminta, muttei säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvaa jakelua.

- (96) Vaikka oletetaan, että maksunperintäoikeudet, jotka vastaavat edellä mainittujen viiden yrityksen velvollisuutta ennakkorahoittaa sähköjärjestelmässä vuonna 2005 syntynyt alijäämä, voitaisiin katsoa säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvan sähköjakelun alalla toimiville neljälle yritykselle jakelusta maksettavaksi korvaukseksi, olisi otettava huomioon ne tosiasialliset olosuhteet, joiden mukaan jakelijoilla oli velvollisuus harjoittaa tätä täysin säänneltyä toimintaa. Kuten edellä johdanto-osan 54–55 kappaleessa kuvattiin, jakelijat eivät voineet tehdä voittoa eivätkä tappiota eivätkä valita, miten sähkönsä hankkivat tai ketä ottavat asiakkaakseen, eivätkä päättää myyntihintaansa tai tarjota lisäpalveluja, joista olisi saatu voittoa. Säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvan sähköntoimituksen harjoittaminen ei ollut suoraan eikä välillisesti jakelijoiden eikä niiden vertikaalisesti integroituneiden ryhmien, joihin jakelijat kuuluivat, taloudellisen edun mukaista. Vertikaalisesti integroituneen ryhmän edun mukaista olisi pikemminkin ollut tarjota loppukäyttäjille palvelua vapailla markkinoilla sovellettavin ehdoin, sillä sen sähköntoimitusosasto olisi tehnyt voittoa tällaisesta myynnistä, toisin kuin siinä tapauksessa, että ryhmän jakelija toimittaa käyttäjille sähköä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan.
- (97) Vapailla markkinoilla sovellettavin ehdoin tapahtuvaan sähkötoimitukseen verrattaessa ei siis ole otettu huomioon vapailla markkinoilla toimivien sähkötoimittajien ja säännellyn tariffin mukaiseen hintaan sähköä toimittavien jakelijoiden erilaista oikeudellista ja tosiasiallista asemaa. Vaikka valtio voi lähtökohtaisesti määrätä sähköjärjestelmän jakelijoiden osto- ja myyntihinnoista sekä muista kaupankäynnin edellytyksistä, tämä ei kuitenkaan merkitse, että jakelijoille aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta aiheutuisi niille sellaista taloudellista etua, jota ne eivät olisi muutoin saaneet markkinaolosuhteissa. Tariffin sääntely, johon liittyy lisäksi toimitusvelvollisuus, ei nimittäin jätä vapautta päättää toimituksen tärkeimmistä muuttujista, kuten hinnoista ja tuotoksesta. Jakelijat voisivat veloittaa paljon korkeamman, kustannukset kattavan tariffin loppuasiakkailta myös muissa olosuhteissa kuin kuvitteellisissa markkinaolosuhteissa eli kun tällaisia perusmuuttujia koskevia sääntelyrajoituksia ei ole. Vieläkin tärkeämpää on se, että Espanjan sähköjärjestelmässä vuonna 2005 — kuten jokaisessa sähköjärjestelmässä — jakelija tai paljon energiaa kuluttaville käyttäjille tarkoitetun suurjännitiverkon operaattori on pelkkä välikäsi, joka liittyy käyttäjän fyysisesti verkkoon, mikä on välttämätön edellytys sähkötoimitukselle. Koska Espanjassa ei ollut vaihtoehtoista jakeluverkkoa vuonna 2005, kyseiset jakelijat nimitettiin toimimaan ja toimittamaan sähköä sekä vapailla että säännellyillä markkinoilla. Jakelijat ovat välttämättömiä, koska ne tekevät sähköntoimituksesta mahdollista erityisistä sääntelyyn liittyvistä järjestelyistä tai käytännöistä huolimatta tai huolimatta siitä, perustuvatko sähköntoimitukseen sovellettavat kilpailuedellytykset markkinamekanismeihin vain sääntelyyn.
- (98) Espanjassa vuonna 2005 käytössä olleen kaltaisen säännellyn tariffijärjestelmän tavanomaisessa toiminnassa järjestelmän kokonaistileillä yhtenä vuonna syntyvä alijäämä saadaan yleensä katettua seuraavana vuonna korkeampien tariffien ja/tai loppukäyttäjiltä perittävien verkkomaksujen avulla, kun taas kustannusten vähentyminen saattaa johtaa ylijäämään, jonka ansiosta tariffeja tai maksuja voidaan myöhemmin laskea. Tiettyjä tuloja ei kuitenkaan varata kustannusten kattamiseen, joten tulojen ja/tai kustannusten kasvaminen tai vähentyminen ei välttämättä johda vastaavasti alijäämään tai ylijäämään, mistä olisi hyötyä jakelijoille. Esimerkiksi kuten johdanto-osan 27 kappaleessa olevassa kaaviossa 1 osoitetaan, vaikka säänneltyihin tariffeihin sisältyvät energianhinnat olivat yleisesti tukkuarvojen hintoja matalampia useimpina kuukausina vuonna 2005, tilanne oli päinvastainen aikavälillä marraskuusta 2006 joulukuuhun 2007, ilman että tämä olisi näkynyt säänneltyyn hintaan tapahtuvasta jakelijoiden sähköntoimituksesta saatavan voiton kasvuna. Tämä on johdonmukaista järjestelmän sääntelyraken-teen kanssa. Jakelijat eivät vastaa järjestelmän kustannusten ja tulojen välisestä epätasapainosta aiheutuvista kustannuksista kokonaan eivätkä osittain eivätkä ne tee milloinkaan voittoa tästä toiminnasta. Säänneltyyn hintaan tapahtuvasta sähköntoimituksesta mahdollisesti saatavalla ylijäämällä katetaan järjestelmän muita kustannuksia.
- (99) Jakelijat toimivat sähköjärjestelmän rahoituksen välittäjinä siten, että ne keskittivät kaikki rahavirrat — sekä saapuvat (säännellyt tulot tariffeista ja verkkomaksuista) että lähtevät (kaikki järjestelmän yleiset kustannukset). Kuten johdanto-osan 19, 20 ja 28 kappaleessa todetaan, sähköjärjestelmän säänneltyihin tuloihin ja kustannuksiin sisältyi vuonna 2005 paljon erilaisia markkinoihin ja käytäntöihin perustuvia säänneltyjä kustannuksia, kuten sähköntoimituksesta aiheutuvat kustannukset (myös uusiutuvista energialähteistä hankittaessa), sähköntuotannosta Espanjan saarilla aiheutuvat lisäkustannukset ja siirto- ja jakelukustannukset, ilman että tiettyjä tuloja olisi varattu tiettyjen kustannusten kattamiseen. Säännellyistä tuloista ei tullut missään vaiheessa jakelijoiden omaisuutta, lukuun ottamatta pelkästä jakelusta maksettavaa korvausta, jonka jakelijat pitivät itsellään vähennettyään kaikki muut järjestelmän kustannukset.

- (100) Tilien alijäämä, esimerkiksi vuoden 2005 kaltainen alijäämä, näkyisi siis taustalla olevista syistä riippumatta jakelijoiden tileillä ilman, että jakelijoilla olisi lainkaan liikkumavaraa päättää joko säänneltyjen tulojen ja kustannusten tasosta tai tiettyjen kustannusten rahoittamisesta tietyillä tuloilla. Kuten johdanto-osan 28 kappaleessa mainituista luvuista käy selvästi ilmi, sähköjärjestelmän siirto- ja jakelukustannukset olivat 4 410 miljoonaa euroa vuonna 2005, mikä vastasi samojen kustannusten suuruutta vuosina 2004 ja 2006. Jakelijoiden kustannuksilla ei siis ollut mitään vaikutusta alijäämän suuruuteen vuonna 2005.
- (101) Näin ollen vuoden 2005 alijäämän katsominen jakelijoiden tappioiksi ei vaikuta perustellulta, koska alijäämä ei johdu jakelijoiden toteuttamista toimista vaan pikemminkin säännöksistä, joissa säädettiin loppukäyttäjien oikeudesta saada sähköä säännelty tariffin mukaiseen hintaan, sekä jossain määrin sääntelyyn ja käytäntöihin liittyvistä valinnoista, joilla pyrittiin esimerkiksi tukemaan sähköntuotantoa uusiutuvista lähteistä ja yhteistuotantoa. Sähköjärjestelmän tilien alijäämän rahoittaminen johdanto-osan 29–32 kappaleessa kuvatulla mekanismilla ei siis merkitse jakelijoiden tiettyjen tappioiden kattamista vaan pikemmin järjestelmän kokonaistappioiden kattamista. Jos vuonna 2005 syntynyttä 3 811 miljoonan euron alijäämää ei olisi korvattu eivätkä viisi suurta sähkölaitosta olisi antaneet siihen ennakkorahoitusta, järjestelmän siirto- ja jakelukustannuksia ei olisi pystytty rahoittamaan kaikkien käyttäjien hyväksi säännellyillä eikä vapailla markkinoilla.
- (102) Muodollisessa tutkinnassa ei todeta mitään muita jakelijoille aiheutuneeseen etuun liittyviä näkökohtia. Jakelijat välittivät matalista säännellyistä tariffeista saatavan hyödyn kokonaisuutena loppukäyttäjille, eivät tehneet voittoa myynnistä eivätkä käyttäneet hyväkseen käyttäjien palaamista säännellyille markkinoille. Tästä seuraa, että taloudelliselta kannalta katsottuna Espanjan jakelijoiden asema oli täysin verrattavissa järjestelmän välittäjän asemaan. Tältä osin niiden kustannusten korvaaminen, joita aiheutui Espanjan sähköjärjestelmässä vuonna 2005 sähkön toimittamisesta säännelty tariffin mukaiseen hintaan, ei lähtökohtaisesti eroa sähkön hankinnasta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta, jota komissio ei ole pitänyt SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena tietyistä lähteistä peräisin olevan energian (johdanto-osan 90 kappale) eikä säännelty tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvaa toimitusta varten hankitun tukkusähkön (johdanto-osan 91 kappale) yhteydessä.
- (103) Vaikka menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä ei oteta Céntrican väitteitä huomioon käsiteltäessä vertikaalisesti integroituneita laitoksia, joihin jakelijat kuuluvat sekä kirjanpitoonsa että osittaisen oikeudellisen eriyttämisen osalta, komissio on arvioinut, onko tällaisille laitoksille saattanut aiheutua välillistä etua, joka voitaisiin katsoa valtiontueksi. Céntrica väitti, että vapailla markkinoilla sähkön vähittäismyyntiä (toimitusosaston kautta) harjoittavat integroituneet laitokset pystyivät välttämään tappiot kannustamalla käyttäjiä siirtymään jakeluosastonsa asiakkaisiksi. Se väitti myös, että integroituneeseen laitokseen kuuluvalla sähköntuottajalla oli kannustin pitää tukkuhinnat korkeina, koska (säännelty tariffin mukaiseen hintaan sähköä myyvän) integroituneen laitoksen jakeluosasto oli suojassa tappioilta.
- (104) Komissio ei ole pystynyt osoittamaan, että taloudellista etua aiheutuisi sähkönkäyttäjien valitessa sähkönjakelijat sähköntoimittajien sijaan. Taloudelliselta kannalta tästä mahdollisuudesta ei syntynyt voittoa, vaan se auttoi pelkästään välttämään neljän vertikaalisesti integroituneen ryhmän, Iberdrola, S.A:n; Unión Eléctrica Fenosa, S.A:n; Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A:n ja Endesa, S.A:n, toimitusosastojen tappiot. Elcogás toimi sen sijaan ainoastaan sähköntuotannon alalla. Tätä ei voida kuitenkaan pitää neljälle muulle asianomaiselle yritykselle aiheutuvana etuna, sillä toimitusosastot olisivat voineet välttää nämä tappiot joka tapauksessa yksinkertaisesti irtisanomalla sähkönsopimukset. Toimitusosastoille ei siis aiheutunut järjestelmästä etua, vaan haittaa: ne menettivät sen vuoksi asiakkaita. Järjestelmä oli taloudellisesti neutraali myös jakelijoiden kannalta (edellä esitetystä syistä). Sähköntuottajat puolestaan olisivat myyneet sähkönsä joka tapauksessa tukku markkinoilla.
- (105) Sähköntuottajien väitetystä kannustimesta säilyttää tukkuhinnat korkealla on syytä huomauttaa, että vaikka Espanjan viranomaisten luoma markkinaympäristö saattoi kenties luoda sähköntuottajille kannustimen nostaa hintoja, tariffit eivät itsessään johtaneet korkeampiin tukkuhintoihin. Hintojen tosiasiallinen korottaminen olisi edellyttänyt sähköntuottajilta monimutkaisia strategioita ja kilpailunvastaista käyttäytymistä. Välitöntä ja selvästi havaittavaa suoraa syy-yhteyttä ei ole osoitettu tariffien ja mahdollisen tukkuhintojen keinotekoisien korottamisen välillä, vaan se on vain todistamatta oleva teoreettinen hypoteesi.

- (106) Komissio on myös ottanut huomioon sen mahdollisuuden, että järjestelmästä on saattanut aiheutua etua vakiintuneille ryhmille, kun kilpailijoiden pakottaminen ulos sähkömarkkinoilta kasvatti ja muokkasi uudelleen kyseisten ryhmien markkinaosuutta siten, että se vastasi suurin piirtein kunkin neljän vertikaalisesti integroituneen ryhmän jakeluverkon kokoa. Tätäkään hypoteettista etua ei voitu osoittaa seuraavista syistä:
- Ensinnäkään asiakkaiden ei ollut aina mahdollista siirtyä saman ryhmän sisällä. Endesan toimitusosaston asiakkaat, joiden alueella paikallinen toimittaja oli Iberdrola, eivät voineet siirtyä Endesan jakeluosaston asiakkaiksi, vaan ainoastaan Iberdrolan asiakkaiksi. Lisäksi tällainen vaihto säännellyiltä markkinoilta aiheutti nettokustannuksen integroituneille laitoksille, sillä se synnytti alijäämän, joka niiden oli rahoitettava epäedullisin ehdoin.
 - Toiseksi ryhmät eivät saaneet voittoa jakelijoiden harjoittamasta myynnistä. Näin ollen suuremmasta markkinaosuudesta aiheutunut mahdollinen hyöty ei voinut tuoda voittoa vuonna 2005 (jota tutkimus koskee), vaan vasta myöhempinä vuosina, kun vapaat markkinat olivat jälleen elinkelpoiset. Tällaisen edun toteutuminen edellyttää, että ryhmän jakelijan asiakkaiden pitäisi siirtyä takaisin ryhmän toimitusosaston asiakkaiksi. Sähkötoimittajan vaihtamista harkitseva asiakas voisi kuitenkin valita tuolloin kaikista Espanjan markkinoilla toimivista sähkötoimittajista. Komissio ei siis ole osoittanut, että konkreettista etua aiheutuisi pelkästään ryhmien suuremmasta markkinaosuudesta tutkimuksen kattamalla jaksolla.
 - Integroituneille ryhmille aiheutui päinvastoin konkreettinen haitta: velvollisuus rahoittaa alijäämä ehdoin, joista ei saanut korvausta, sillä maksunperintäoikeuksista saatava korkotuotto oli asianmukaista markkinakorkoa pienempi, jolloin maksunperintäoikeuksien arvopaperistaminen toteutettiin otaksuttavasti pienempää korvausta vastaan kuin mitä markkinakorkoa soveltamalla olisi voitu tehdä.
- (107) Edellä esitetyn perusteella komissio on todennut, että yrityskäyttäjille toimittamisen osalta Espanjassa vuonna 2005 täytäntöönpannusta sääntelyjärjestelmästä ei aiheutunut välitöntä eikä välillistä taloudellista etua jakelijoille eikä niille integroituneille ryhmille, joihin jakelijat kuuluivat.
- (108) Céntrica väitti, että järjestelmä oli syrjivä jakelijoiden ja vapailla markkinoilla toimivien sähkötoimittajien välillä, minkä osalta komissio tuo esiin, että syrjintää voi tapahtua silloin, kun kahta tosiasiallisesti ja oikeudellisesti samassa asemassa olevaa henkilöä kohdellaan eri tavoin, tai päinvastaisessa tilanteessa, kun samaa kohtelua annetaan henkilöille, jotka olivat tosiasiallisesti ja oikeudellisesti eri asemassa.
- (109) Ensinnäkin väite on selvästi perusteeton Elcogás, S.A:n kohdalla, koska sille annettiin maksunperintäoikeudet, vaikka se ei toiminut jakelualalla. Toiseksi ei ole osoitettu, että neljä muuta nimettyä yhtiötä, Iberdrola, SA; Unión Eléctrica Fenosa, SA; Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A ja Endesa, SA, saivat korvauksen toiminnastaan sähköä säänneltyyn hintaan toimittavina jakelijoina, kuten edellä johdanto-osan 30 kappaleessa on jo todettu. Kolmanneksi jakelijat ja vapailla markkinoilla toimivat sähkötoimittajat eivät missään tapauksessa olleet Espanjan sähköjärjestelmässä samassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa asemassa. Velvollisuus toimittaa sähköä säännellyn tariffin mukaiseen hintaan täytettiin lainsäädännössä asetettuja rajoituksia noudattaen. Jakelijat siis toimivat pelkästään rahoituksen ja sähkötoimituksen välittäjinä, jotka panivat lainsäädännön säännöksiä täytäntöön. Sähkötoimitus vapailla markkinoilla sovellettavin ehdoin oli puolestaan täysin vapautettua toimintaa. Näin ollen Céntrican väitteen mukaista erilaista kohtelua ei voida katsoa syrjinnäksi huolimatta siitä seikasta, että säänneltyjen tariffien taso on voinut häitätä vapautumisprosessia. Tämä ei kuitenkaan ollut seurausta siitä, että jakelijoille olisi myönnetty sääntöjenvastaista valtiontukea.

PÄÄTELMÄ

- (110) Komission menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä ilmaiset epäilykset hälvenivät muodollisen tutkinnan aikana. Komissio on vakuuttunut siitä, että Espanjan maksamat korvaukset kustannuksista, joita sähkönjakelijoille aiheutui säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuneesta sähkön toimittamisesta keskisuurille ja suurille yrityksille, eivät antaneet jakelijoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taloudellista etua.
- (111) Koska SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätyt perusteet ovat kumulatiivisia, muiden perusteiden täyttymistä ei ole tarpeen tutkia. Komissio toteaa näin ollen, ettei toimenpide ole sähkönjakelijoiden hyväksi annettua valtiontukea. Tämä päätelmä koskee kantelussa tarkoitettua tilannetta ja aikaväliä, eikä se vaikuta mitenkään komission mahdollisuuteen tutkia Espanjan vuoden 2005 jälkeen toteuttamia toimenpiteitä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Niiden kustannusten korvaaminen, joita aiheutui jakelijoiden harjoittamasta säännellyn tariffin mukaiseen hintaan tapahtuvasta sähköntoimituksesta keskisuurille ja suurille yrityksille vuoden 2005 aikana, Espanjan kuningaskunnan antamalla kuninkaan asetuksella 5/2005 säädettyjen, Iberdrola, S.A:lle; Unión Eléctrica Fenosa, S.A:lle; Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A:lle; Endesa, S.A:lle ja Elcogás, S.A:lle myönnettyjen maksunperintäoikeuksien muodossa ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2014.

Komission puolesta

Joaquín ALMUNIA

Varapuheenjohtaja

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 9 päivänä heinäkuuta 2014,****Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle***(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 4479)***(Ainoastaan englannin-, espanjan-, hollannin-, italian-, latvian-, portugalin-, puolan-, ranskan-, ruotsin-, saksan-, sloveenin-, suomen-, tanskan-, tšekin- ja unkarinkieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)**

(2014/458/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 4 kohdan,ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 31 artiklan,

on kuullut maatalousrahastojen komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklassa säädetään, että komissio tekee tarvittavat tarkastukset, antaa jäsenvaltioille tiedoksi tarkastustensa tulokset, ottaa huomioon jäsenvaltioiden huomautukset, aloittaa kahdenväliset keskustelut sopimukseen pääsemiseksi kyseisten jäsenvaltioiden kanssa ja antaa niille muodollisesti päätelmänsä tiedoksi.
- (2) Jäsenvaltioilla on ollut mahdollisuus pyytää sovittelumenettelyn aloittamista. Tätä mahdollisuutta onkin käytetty joissakin tapauksissa, ja komissio on tarkastanut menettelyn päätteeksi laaditut kertomukset.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1258/1999 ja asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 säädetään, että ainoastaan Euroopan unionin sääntöjen mukaisesti toteutetut maatalousmenot voidaan rahoittaa.
- (4) Tehdyistä tarkastuksista, kahdenvälisten keskustelujen tuloksista ja sovittelumenettelyistä on käynyt ilmi, ettei osa jäsenvaltioiden ilmoittamista menoista täytä tätä edellytystä, eikä niitä näin ollen voida rahoittaa EMOTR:n tukiosastosta, maaloustukirahastosta tai maaseuturahastosta.
- (5) Olisi ilmoitettava määrät, joita ei ole hyväksytty maksettaviksi EMOTR:n tukiosastosta, maaloustukirahastosta tai maaseuturahastosta. Nämä määrät eivät koske menoja, jotka on suoritettu aikaisemmin kuin 24 kuukautta ennen tarkastusten tuloksista jäsenvaltioille annettua komission kirjallista tiedonantoa.
- (6) Komissio on tässä päätöksessä tarkoitetuissa tapauksissa ilmoittanut jäsenvaltioille arvion Euroopan unionin sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi rahoituksen ulkopuolelle jätettävistä määristä asiaa koskevassa yhteenvetokertomuksessa.
- (7) Tämä päätös ei estä komissiota määrittelemästä rahoituseuraamuksia sellaisten tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin seikkoihin liittyvien unionin tuomioistuimen tuomioiden perusteella, jotka annetaan 15 päivänä maaliskuuta 2014 vireillä olleissa asioissa,

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.⁽²⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Liitteessä olevat jäsenvaltioiden nimeämien maksajavirastojen EMOTR:n tukiosastolle, maataloustukirahastolle tai maaseuturahastolle ilmoittamat menot jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle, koska ne eivät ole Euroopan unionin sääntöjen mukaisia.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Belgian kuningaskunnalle, Tšekin tasavallalle, Tanskan kuningaskunnalle, Saksan liittotasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle, Ranskan tasavallalle, Italian tasavallalle, Latvian tasavallalle, Unkarille, Portugalin tasavallalle, Puolan tasavallalle, Slovenian tasavallalle, Suomen tasavallalle, Ruotsin kuningaskunnalle sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 9 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta
Dacian CIOLOŞ
Komission jäsen

LIITE

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
ALAMOMENTTI: 6701									
BE	Muu suora tuki — Nautaeläimet	2010	Tukeen kelpaamattomista eläimistä maksettu tuki ja seuraamusten virheellinen soveltaminen	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 133 335,00	0,00	- 133 335,00
BE	Muu suora tuki — Nautaeläimet	2011	Tukeen kelpaamattomista eläimistä maksettu tuki ja seuraamusten virheellinen soveltaminen	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 62 275,00	0,00	- 62 275,00
BE	Muu suora tuki — Nautaeläimet	2012	Tukeen kelpaamattomista eläimistä maksettu tuki ja seuraamusten virheellinen soveltaminen	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 110 550,00	0,00	- 110 550,00
BE YHTEENSÄ						euro	- 306 160,00	0,00	- 306 160,00
CZ	Muu suora tuki — asetuksen 73/2009 68–72 artikla	2011	Aiheettomat maksut ja vähennysten/poissulke- misten soveltamatta jättäminen sääntöjenvastai- siin eläimiin	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 4 195,16	0,00	- 4 195,16
CZ	Muu suora tuki — asetuksen 73/2009 68–72 artikla	2012	Aiheettomat maksut ja vähennysten/poissulke- misten soveltamatta jättäminen sääntöjenvastai- siin eläimiin	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 68,74	0,00	- 68,74
CZ YHTEENSÄ						euro	- 4 263,90	0,00	- 4 263,90
DE	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2008	ekstrapoloinnin puuttuminen silloin, kun menot on ilmoitettu alle 3 % liian suuriksi	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 106 694,14	0,00	- 106 694,14
DE	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2009	ekstrapoloinnin puuttuminen silloin, kun menot on ilmoitettu alle 3 % liian suuriksi	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 104 776,14	0,00	- 104 776,14
DE	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2009	puutteellisuuksia mittapoikkeamissa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 56 327,48	0,00	- 56 327,48

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
DE	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2010	ekstrapoloinnin puuttuminen silloin, kun menot on ilmoitettu alle 3 % liian suuriksi	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 72 254,33	0,00	- 72 254,33
DE	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2010	puutteellisuuksia mittapoikkeamissa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 56 781,05	0,00	- 56 781,05
DE YHTEENSÄ						euro	- 396 833,14	0,00	- 396 833,14
DK	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Puutteet paikalla tehdyissä tarkastuksissa	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 1 529 693,10	0,00	- 1 529 693,10
DK	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Taannehtiva takaisinperintä ja tukioikeuksien epäasianmukainen käsittely	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 69 494,00	0,00	- 69 494,00
DK	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2012	Puutteet paikalla tehdyissä tarkastuksissa	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 1 489 167,20	0,00	- 1 489 167,20
DK	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2012	Taannehtiva takaisinperintä ja tukioikeuksien epäasianmukainen käsittely	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 3 654,00	0,00	- 3 654,00
DK YHTEENSÄ						euro	- 3 092 008,30	0,00	- 3 092 008,30
ES	Kalastusalan toimenpiteet	2004	Riittämättömät hallinnolliset tarkastukset, puutteita paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja ulkoisessa valvonnassa	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 185 468,74	0,00	- 185 468,74
ES	Kalastusalan toimenpiteet	2005	Riittämättömät hallinnolliset tarkastukset, puutteita paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja ulkoisessa valvonnassa	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 253 547,34	0,00	- 253 547,34
ES	Kalastusalan toimenpiteet	2006	Riittämättömät hallinnolliset tarkastukset, puutteita paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja ulkoisessa valvonnassa	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 117 708,85	0,00	- 117 708,85

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
ES	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2010	Puutteita hallinnollisissa tarkastuksissa, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja takaisinperinnässä	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 53 541,40	0,00	- 53 541,40
ES	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Puutteita hallinnollisissa tarkastuksissa, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja takaisinperinnässä	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 368,20	0,00	- 368,20
ES	Täydentävät ehdot	2009	Liian lempeä seuraamusjärjestelmä, hakuvuosi 2008	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 191 873,53	- 383,75	- 191 489,78
ES	Täydentävät ehdot	2009	Useiden lakisäateisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 790 454,36	- 218,52	- 790 235,84
ES	Täydentävät ehdot	2009	Useiden lakisäateisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2010	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 24 049,41	0,00	- 24 049,41
ES	Täydentävät ehdot	2010	Useiden lakisäateisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 638,55	0,00	- 638,55
ES	Täydentävät ehdot	2010	Useiden lakisäateisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 781 951,76	- 1 002,96	- 780 948,80
ES	Täydentävät ehdot	2010	Useiden lakisäateisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2010	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 30,92	0,00	- 30,92
ES	Täydentävät ehdot	2011	Useiden lakisäateisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 117,27	0,00	- 117,27
ES	Täydentävät ehdot	2011	Useiden lakisäateisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 570,44	0,00	- 570,44
ES	Täydentävät ehdot	2011	Useiden lakisäateisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2010	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 824 194,02	0,00	- 824 194,02
ES YHTEENSÄ						euro	- 3 224 514,79	- 1 605,23	- 3 222 909,56

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
FI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2010	Puutteita LPIS-järjestelmässä, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja vähennysten laskemisessa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 289 992,10	0,00	- 289 992,10
FI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Puutteita LPIS-järjestelmässä, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja vähennysten laskemisessa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 961 208,71	0,00	- 961 208,71
FI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2012	Puutteita LPIS-järjestelmässä, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja vähennysten laskemisessa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 1 384 610,18	0,00	- 1 384 610,18
FI YHTEENSÄ						euro	- 2 635 810,99	0,00	- 2 635 810,99
FR	Maito — Koulumaitojärjestelmä	2009	Koulumaitojärjestelmän liian myöhään paikalla tehdyt tarkastukset (kouluvuosi 2008–2009)	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 290 282,58	0,00	- 290 282,58
FR	Maito — Koulumaitojärjestelmä	2010	Koulumaitojärjestelmän liian myöhään paikalla tehdyt tarkastukset (kouluvuosi 2008–2009)	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 351 047,94	0,00	- 351 047,94
FR	Maito — Koulumaitojärjestelmä	2011	Koulumaitojärjestelmän liian myöhään paikalla tehdyt tarkastukset (kouluvuosi 2008–2009)	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 1 610,58	0,00	- 1 610,58
FR	Maito — Koulumaitojärjestelmä	2012	Koulumaitojärjestelmän liian myöhään paikalla tehdyt tarkastukset (kouluvuosi 2008–2009)	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 474,30	0,00	- 474,30
FR	Tukioikeudet	2010	Epäsäännöllinen jakaminen kansallisesta varannosta ja rehualojen jako	KIINTEÄ	10,00%	euro	- 5 938 076,49	0,00	- 5 938 076,49
FR	Tukioikeudet	2010	Epäsäännöllinen jakaminen kansallisesta varannosta ja rehualojen jako	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 2 584 040,40	0,00	- 2 584 040,40
FR	Tukioikeudet	2011	Epäsäännöllinen jakaminen kansallisesta varannosta ja rehualojen jako	KIINTEÄ	10,00%	euro	- 3 176 345,75	0,00	- 3 176 345,75

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
FR	Tukioikeudet	2011	Epäsäännöllinen jakaminen kansallisesta varannosta ja rehualojen jako	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 2 584 032,47	0,00	- 2 584 032,47
FR	Tukioikeudet	2012	Epäsäännöllinen jakaminen kansallisesta varannosta ja rehualojen jako	KIINTEÄ	10,00%	euro	- 3 176 345,75	0,00	- 3 176 345,75
FR	Tukioikeudet	2012	Epäsäännöllinen jakaminen kansallisesta varannosta ja rehualojen jako	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 2 584 031,62	0,00	- 2 584 031,62
FR YHTEENSÄ						euro	- 20 686 287,88	0,00	- 20 686 287,88
GB	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Puutteita LPIS-järjestelmässä ja paikalla tehtävissä tarkastuksissa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 2 563 473,00	0,00	- 2 563 473,00
GB YHTEENSÄ						euro	- 2 563 473,00	0,00	- 2 563 473,00
IT	Hedelmät ja vihannekset — Tomaattien jalostus	2008	Puutteita hallinnon ja kirjanpidon valvonnassa; tuottajaorganisaatiot ja jalostajat eivät täsmäyttäneet tilien kirjanpitoa kansallisen lainsäädännön edellyttämällä tavalla	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 2 332 156,30	- 932 862,52	- 1 399 293,78
IT	Hedelmät ja vihannekset — Tomaattien jalostus	2010	Puutteita hallinnon ja kirjanpidon valvonnassa; tuottajaorganisaatiot ja jalostajat eivät täsmäyttäneet tilien kirjanpitoa kansallisen lainsäädännön edellyttämällä tavalla	KIINTEÄ	5,00 %	euro	720,02	0,00	720,02
IT	Sääntöjenvastaisuudet	2012	Puutteelliset tiedot toteutetuista takaisinperintätoimista	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 2 362 005,73	0,00	- 2 362 005,73

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
IT	Sääntöjenvastaisuudet	2012	Laiminlyöntejä takaisinperintämenettelyn yhteydessä	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 1 283 164,95	0,00	- 1 283 164,95
IT	Sääntöjenvastaisuudet	2012	Ilmoittamatta jättäminen liitteessä III	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 1 460 976,88	0,00	- 1 460 976,88
IT YHTEENSÄ						euro	- 7 437 583,84	- 932 862,52	- 6 504 721,32
LV	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Ilmeisistä virheistä johtuvia puutteita ja puutteita paikalla tehdyissä tarkastuksissa, kun virheitä oli alle 3 %	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 15 324,30	0,00	- 15 324,30
LV	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2012	Ilmeisistä virheistä johtuvia puutteita ja puutteita paikalla tehdyissä tarkastuksissa, kun virheitä oli alle 3 %	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 3 399,21	0,00	- 3 399,21
LV	Täydentävät ehdot	2009	4 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, seuraamusten virheellinen laskeminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 254 163,51	0,00	- 254 163,51
LV	Täydentävät ehdot	2010	2 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, puutteita lakisääteistä hoitovaatimusta 4 koskevissa tarkastuksissa ja lakisääteiseen hoitovaatimukseen 7 sovellettavassa poikkeamassa, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 181 777,79	0,00	- 181 777,79
LV	Täydentävät ehdot	2010	4 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, seuraamusten virheellinen laskeminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 179,81	0,00	- 179,81
LV	Täydentävät ehdot	2011	2 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, puutteita lakisääteistä hoitovaatimusta 4 koskevissa tarkastuksissa ja lakisääteiseen hoitovaatimukseen 7 sovellettavassa poikkeamassa, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 100,05	0,00	- 100,05
LV	Täydentävät ehdot	2011	4 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, seuraamusten virheellinen laskeminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	5,00 %	euro	14,86	0,00	14,86

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
LV	Täydentävät ehdot	2011	Puutteita lakisääteistä hoitovaatimusta 4 koskevissa tarkastuksissa ja lakisääteiseen hoitovaatimukseen 7 sovellettavassa poikkeamassa, hakuvuosi 2010	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 2 230,28	0,00	- 2 230,28
LV	Täydentävät ehdot	2012	2 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, puutteita lakisääteistä hoitovaatimusta 4 koskevissa tarkastuksissa ja lakisääteiseen hoitovaatimukseen 7 sovellettavassa poikkeamassa, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 0,19	0,00	- 0,19
LV YHTEENSÄ						euro	- 457 160,28	0,00	- 457 160,28
SE	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2010	Puutteita LPIS-järjestelmässä, hakuvuosi 2009	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 1 117 986,60	0,00	- 1 117 986,60
SE	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Puutteita LPIS-järjestelmässä, hakuvuosi 2010	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 15 591,00	0,00	- 15 591,00
SE YHTEENSÄ						euro	- 1 133 577,60	0,00	- 1 133 577,60
SI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2010	Puutteita pienten lohkojen tarkastamisessa viljelylohkojen määritelmän noudattamiseksi	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 85 780,08	- 2 203,29	- 83 576,79
SI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2010	Tarkastustuloksen ekstrapoloimatta jättäminen eron ollessa alle 3 %	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 1 771,90	- 10,97	- 1 760,93
SI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Puutteita pienten lohkojen tarkastamisessa viljelylohkojen määritelmän noudattamiseksi	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 115 956,46	0,00	- 115 956,46
SI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2011	Tarkastustuloksen ekstrapoloimatta jättäminen eron ollessa alle 3 %	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 6 376,67	- 7,62	- 6 369,05

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
SI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2012	Puutteita pienten lohkojen tarkastamisessa viljelylohkojen määritelmän noudattamiseksi	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 131 269,23	0,00	- 131 269,23
SI	Tuotannosta irrotetut suorat tuet	2012	Tarkastustuloksen ekstrapoloimatta jättäminen eron ollessa alle 3 %	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 6 506,76	- 7,78	- 6 498,98
SI YHTEENSÄ						euro	- 347 661,10	- 2 229,66	- 345 431,44
YHTEENSÄ 6701						euro	- 42 285 334,82	- 936 697,41	- 41 348 637,41

ALAMOMENTTI: 6711

DK	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pintaalaan liittyvät toimenpiteet)	2011	Puutteet paikalla tehdyissä tarkastuksissa	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 138 216,28	0,00	- 138 216,28
DK	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pintaalaan liittyvät toimenpiteet)	2012	Puutteet paikalla tehdyissä tarkastuksissa	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 114 814,02	0,00	- 114 814,02
DK YHTEENSÄ						euro	- 253 030,30	0,00	- 253 030,30
ES	Täydentävät ehdot	2009	Useiden lakisääteisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 25 382,59	0,00	- 25 382,59
ES	Täydentävät ehdot	2009	Useiden lakisääteisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 1 341,72	0,00	- 1 341,72
ES	Täydentävät ehdot	2010	Useiden lakisääteisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	2,00 %	euro	18,14	0,00	18,14
ES	Täydentävät ehdot	2010	Useiden lakisääteisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 34 511,04	0,00	- 34 511,04

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
ES	Täydentävät ehdot	2010	Useiden lakisäätteisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2010	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 317,20	0,00	- 317,20
ES	Täydentävät ehdot	2011	Useiden lakisäätteisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 36,65	0,00	- 36,65
ES	Täydentävät ehdot	2011	Useiden lakisäätteisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 69,84	0,00	- 69,84
ES	Täydentävät ehdot	2011	Useiden lakisäätteisten hoitovaatimusten puutteellinen ja tehoton tarkastaminen, hakuvuosi 2010	KIINTEÄ	2,00 %	euro	- 39 292,14	0,00	- 39 292,14
ES YHTEENSÄ						euro	- 100 933,04	0,00	- 100 933,04
FI	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2010	Puutteita LPIS-järjestelmässä, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja vähennysten laskemisessa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 132 350,41	0,00	- 132 350,41
FI	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2011	Puutteita LPIS-järjestelmässä, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja vähennysten laskemisessa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 449 325,95	0,00	- 449 325,95
FI	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2012	Puutteita LPIS-järjestelmässä, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja vähennysten laskemisessa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 558 189,31	0,00	- 558 189,31
FI YHTEENSÄ						euro	- 1 139 865,67	0,00	- 1 139 865,67
GB	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2011	Puutteet LPIS-järjestelmässä ja paikalla tehtävissä tarkastuksissa	KERTA-LUONTEINEN		euro	- 614 769,00	0,00	- 614 769,00
GB YHTEENSÄ						euro	- 614 769,00	0,00	- 614 769,00

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
HU	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2009	Puutteita keskeisessä valvonnassa — tuen maksaminen tukeen kelpaamattomille tuensaajille (pakollista koulutusta koskeva vaatimus ei täytynyt)	KIINTEÄ	10,00%	euro	– 131 333,83	0,00	– 131 333,83
HU	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2010	Puutteita keskeisessä valvonnassa — tuen maksaminen tukeen kelpaamattomille tuensaajille (pakollista koulutusta koskeva vaatimus ei täytynyt)	KIINTEÄ	10,00%	euro	– 149 391,75	0,00	– 149 391,75
HU	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2011	Puutteita keskeisessä valvonnassa — tuen maksaminen tukeen kelpaamattomille tuensaajille (pakollista koulutusta koskeva vaatimus ei täytynyt)	KIINTEÄ	10,00%	euro	– 42 101,65	0,00	– 42 101,65
HU	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2012	Puutteita keskeisessä valvonnassa — tuen maksaminen tukeen kelpaamattomille tuensaajille (pakollista koulutusta koskeva vaatimus ei täytynyt)	KIINTEÄ	10,00%	euro	– 60 885,25	0,00	– 60 885,25
HU YHTEENSÄ						euro	– 383 712,48	0,00	– 383 712,48
LV	Täydentävät ehdot	2009	4 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, seuraamusten virheellinen laskeminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	5,00 %	euro	– 212 566,45	0,00	– 212 566,45
LV	Täydentävät ehdot	2010	2 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, puutteita lakisäätteistä hoitovaatimusta 4 koskevissa tarkastuksissa ja lakisäätteiseen hoitovaatimukseen 7 sovellettavassa poikkeamassa, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	– 92 731,87	0,00	– 92 731,87
LV	Täydentävät ehdot	2010	4 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, seuraamusten virheellinen laskeminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	5,00 %	euro	1 146,35	0,00	1 146,35
LV	Täydentävät ehdot	2011	2 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, puutteita lakisäätteistä hoitovaatimusta 4 koskevissa tarkastuksissa ja lakisäätteiseen hoitovaatimukseen 7 sovellettavassa poikkeamassa, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	249,48	0,00	249,48

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
LV	Täydentävät ehdot	2011	4 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, seuraamusten virheellinen laskeminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	5,00 %	euro	425,78	0,00	425,78
LV	Täydentävät ehdot	2012	2 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, puutteita lakisäätteistä hoitovaatimusta 4 koskevissa tarkastuksissa ja lakisäätöiseen hoitovaatimukseen 7 sovellettavassa poikkeamassa, hakuvuosi 2009	KIINTEÄ	2,00 %	euro	106,22	0,00	106,22
LV	Täydentävät ehdot	2012	4 GAEC-vaatimusta määrittelemättä, seuraamusten virheellinen laskeminen, hakuvuosi 2008	KIINTEÄ	5,00 %	euro	183,03	0,00	183,03
LV YHTEENSÄ						euro	- 303 187,46	0,00	- 303 187,46
PL	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2009	Valintaperusteiden puuttuminen	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 16 237,92	0,00	- 16 237,92
PL	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2010	Valintaperusteiden puuttuminen	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 2 189 601,12	0,00	- 2 189 601,12
PL	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2011	Valintaperusteiden puuttuminen	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 2 290 180,19	0,00	- 2 290 180,19
PL	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2012	Valintaperusteiden puuttuminen	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 1 175 231,69	0,00	- 1 175 231,69
PL	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinjat 1+3 — Investointeihin tähtäävät toimenpiteet (2007–2013)	2013	Valintaperusteiden puuttuminen	KIINTEÄ	5,00 %	euro	- 172 311,40	0,00	- 172 311,40
PL YHTEENSÄ						euro	- 5 843 562,32	0,00	- 5 843 562,32

JV	Toimenpide	Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
PT	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2008	Paikalla tehtävät tarkastukset myöhässä	KIINTEÄ	5,00 %	euro	– 81 992,88	– 81 992,88	0,00
PT	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2009	Paikalla tehtävät tarkastukset myöhässä	KIINTEÄ	5,00 %	euro	– 3 374 908,49	– 2 911 944,67	– 462 963,82
PT	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2009	Paikalla tehtävät tarkastukset myöhässä	KIINTEÄ	2,00 %	euro	– 353 974,42	0,00	– 353 974,42
PT	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2010	Paikalla tehtävät tarkastukset myöhässä	KIINTEÄ	2,00 %	euro	– 213 427,37	0,00	– 213 427,37
PT	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2010	Paikalla tehtävät tarkastukset myöhässä	KIINTEÄ	5,00 %	euro	– 1 682 133,84	– 1 446 076,06	– 236 057,78
PT YHTEENSÄ						euro	– 5 706 437,00	– 4 440 013,61	– 1 266 423,39
SE	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2010	Puutteita LPIS-järjestelmässä, hakuvuosi 2009	KERTA-LUONTEINEN		euro	– 190 380,00	0,00	– 190 380,00
SE	Maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaan liittyvät toimenpiteet)	2011	Puutteita LPIS-järjestelmässä, hakuvuosi 2010	KERTA-LUONTEINEN		euro	– 143 719,00	0,00	– 143 719,00
SE YHTEENSÄ						euro	– 334 099,00	0,00	– 334 099,00
YHTEENSÄ 6711						euro	– 14 679 596,27	– 4 440 013,61	– 10 239 582,66

KOMISSION PÄÄTÖS,
annettu 10 päivänä heinäkuuta 2014,
kuparia sisältävien biosidivalmisteiden markkinoille saattamisesta välttämättömiin käyttötarkoituksiin

(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 4611)

(Ainoastaan englannin-, espanjan-, kreikan- ja kroatiankieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(2014/459/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1451/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kuparin käytöstä valmisteryhmässä 11, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽²⁾ liitteessä V, on ilmoitettu komission asetuksen (EY) N:o 1896/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan mukaisesti.
- (2) Kuparin sisällyttämisestä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, IA tai IB ei toimitettu täydellistä asiakirja-aineistoa asetettuun määräaikaan mennessä. Komission päätöksen 2012/78/EU ⁽⁴⁾ luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1451/2007 4 artiklan 2 kohdan kanssa mukaisesti kuparia ei saa enää saattaa markkinoille tuotetyypissä 11 käytettäväksi 1 päivästä helmikuuta 2013.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1451/2007 5 artiklan mukaisesti Kroatia, Espanja, Irlanti ja Kreikka ovat toimittaneet komissiolle hakemukset, jotka koskevat kuparia sisältävien biosidivalmisteiden markkinoille saattamisen sallimista useita käyttötarkoituksia varten.
- (4) Komissio saattoi hakemukset julkisesti saataville sähköisessä muodossa.
- (5) Joidenkin hakemusten perusteella kuparia sisältäviä biosidivalmisteita käytetään ehkäisemään biologista likaantumista (biofouling) öljyn- tai kaasunporauslaittojen sekä muiden merellä ja rannikolla sijaitsevien laitosten pääasiallisessa vedentuloputkessa. Tällöin kuparin käyttö on olennaista, jotta voidaan välttää muun muassa käsittely-, juoma- ja kylpyveden tuotantoon sekä palontorjuntaan käytettävän vedenottoputken tukkeutuminen, koska vesiputken tukkeutuminen voisi olla vaarallista kyseisessä laitoksessa olevan henkilöstön terveydelle ja turvallisuudelle.
- (6) Lisäksi joidenkin hakemusten perusteella kuparia sisältäviä biosidivalmisteita käytetään ehkäisemään biologista likaantumista alusten pääasiallisessa vedenottoputkessa. Tällöin kuparin käyttö on olennaista, jotta voidaan estää aluksen koko putkistossa ja vesijärjestelmässä käytettävän vedenottoputken tukkeutuminen. Tähän sisältyvät kaikki putkiston sisäosat, kuten palontukahdutusjärjestelmä, jotka ovat välttämättömiä aluksen turvallisen toiminnan kannalta.
- (7) Hakemuksista ei saatu huomautuksia julkisen kuulemisen aikana. Hakemukset jättäneet jäsenvaltiot ovat kuitenkin katsoeet, että niiden alueella tarvitaan riittävästi erilaisia teknisesti ja taloudellisesti käyttökelpoisia vaihtoehtoja, joiden avulla voidaan ehkäistä biologista likaantumista pääasiallisen vedenottoputken tukkeutumisen riskin vähentämiseksi rannikon lähellä olevissa laitoksissa, muissa merellä tai rannikolla olevissa laitoksissa taikka aluksissa.
- (8) Tämän vuoksi vaikuttaa todennäköiseltä, että mikäli kyseisissä jäsenvaltioissa ei sallita kuparin käyttöä biologisen likaantumisen ehkäisemisessä öljyn- tai kaasunporauslaittojen, muiden merellä tai rannikolla sijaitsevien laitosten tai alusten vedenottoputkessa, se voisi tällä hetkellä aiheuttaa vakavan riskin kansanterveydelle. Lisäksi tämänhetkisten kupariin perustuvien, aluksilla käytettävien järjestelmien käytön lopettamisesta tai korvaamisesta voi monissa tapauksissa aiheutua kohtuuttomia kustannuksia ja logistisia sekä käytännön ongelmia. Mikäli korvaaminen on mahdollista, siihen voi mennä jonkin aikaa. Pyydetty poikkeukset olennaisia käyttötarkoituksia varten ovat sen vuoksi tällä hetkellä tarpeen.

⁽¹⁾ EUVL L 325, 11.12.2007, s. 3.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1896/2000, annettu 7 päivänä syyskuuta 2000, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta (EYVL L 228, 8.9.2000, s. 6).

⁽⁴⁾ Komission päätös 2012/78/EU, annettu 9 päivänä helmikuuta 2012, tiettyjen aineiden jättämisestä pois biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY liitteistä I, IA tai IB (EUVL L 38, 11.2.2012, s. 48).

- (9) Kuitenkin, mikäli täydellistä hakemusta kuparin käytön hyväksymisestä valmisteryhmässä 11 ei toimiteta viipymättä, kuparia sisältävien biosidivalmisteiden käyttäjien olisi otettava käyttöön vaihtoehtoiset menetelmät biologisen likaantumisen ehkäisyä varten. Tämän vuoksi on syytä edellyttää, että tällaisessa tapauksessa kyseisissä jäsenvaltioissa oleville käyttäjille ilmoitetaan asiasta hyvissä ajoin, jotta ne voivat varmistaa, että vaihtoehtoiset menetelmät ovat käytettävissä ennen kuin kuparia sisältävät biosidivalmisteet on vedettävä markkinoilta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Kroatia, Espanja, Irlanti ja Kreikka voivat asetuksen (EY) N:o 1451/2007 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti sallia kuparia sisältävien biosidivalmisteiden (EY-numero 231-159-6; CAS-numero 7440-50-8) markkinoille saattamisen tämän päätöksen liitteessä esitettyjä käyttötarkoituksia varten.
2. Mikäli on toimitettu asiakirjat kuparin hyväksymisestä käytettäväksi olennaisissa käyttötarkoituksissa valmisteryhmässä 11 ja arvioinnista vastaava jäsenvaltio on todennut ne täydellisiksi viimeistään 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä, Kroatia, Espanja, Irlanti ja Kreikka voivat edelleen sallia markkinoille saattamisen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽¹⁾ 89 artiklassa säädettyihin määräaikoihin asti tapauksissa, joissa aine hyväksytään tai sitä ei hyväksytä.
3. Muissa kuin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa Kroatia, Espanja, Irlanti ja Kreikka voivat edelleen sallia markkinoille saattamisen 31 päivään joulukuuta 2017 asti, mikäli kyseiset jäsenvaltiot varmistavat 1 päivästä tammikuuta 2015 sen, että käyttäjille tiedotetaan aktiivisesti välittömästä tarpeesta käyttää vaihtoehtoisia menetelmiä kyseisiä käyttötarkoituksia varten.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Irlannille, Helleenien tasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle ja Kroatian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 10 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta
Janez POTOČNIK
Komission jäsen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

LIITE

KÄYTTÖTARKOITUKSET, JOTKA MAINITUT JÄSENVALTIOT VOIVAT SALLIA, MIKÄLI 1 ARTIKLASSA TARKOITETUT EDELLYTYKSET TÄYTTYYVÄT

Nro	Jäsenvaltio	Valmisteryhmä 11:
1	Kroatia	Biologisen likaantumisen (biofouling) ehkäiseminen aluksen vedentuloputkessa ja vesipumpuissa sekä sen koko putkistossa ja vesijärjestelmässä.
2	Espanja	Biologisen likaantumisen (biofouling) ehkäiseminen öljyn- tai kaasunporauslaittojen sekä muiden merellä ja rannikolla sijaitsevien laitosten vedentuloputkessa ja vesipumpuissa sekä niiden koko putkistossa ja vesijärjestelmässä. Biologisen likaantumisen (biofouling) ehkäiseminen aluksen vedentuloputkessa ja vesipumpuissa sekä sen koko putkistossa ja vesijärjestelmässä.
3	Irlanti	Biologisen likaantumisen (biofouling) ehkäiseminen öljyn- tai kaasunporauslaittojen sekä muiden merellä ja rannikolla sijaitsevien laitosten vedentuloputkessa ja vesipumpuissa sekä niiden koko putkistossa ja vesijärjestelmässä. Biologisen likaantumisen (biofouling) ehkäiseminen aluksen vedentuloputkessa ja vesipumpuissa sekä sen koko putkistossa ja vesijärjestelmässä.
4	Kreikka	Biologisen likaantumisen (biofouling) ehkäiseminen aluksen vedentuloputkessa ja vesipumpuissa sekä sen koko putkistossa ja vesijärjestelmässä.

OIKAISUJA

Oikaisu neuvoston päätökseen 1999/70/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, Euroopan keskuspankkien tilintarkastajien hyväksymisestä

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 22, 29. tammikuuta 1999)

Kansisivulla ja sivulla 69, päätöksen nimessä:

on: ”Neuvoston päätös 1999/70/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, Euroopan keskuspankkien tilintarkastajien hyväksymisestä”

pitää olla: ”Neuvoston päätös 1999/70/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, kansallisten keskuspankkien tilintarkastajien hyväksymisestä”

Oikaisu neuvoston päätökseen 2005/266/EY, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Banco de Portugalin ulkopuolisen tilintarkastajan osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 82, 31. maaliskuuta 2005)

Kansisivulla ja sivulla 6, päätöksen nimessä:

on: ”Neuvoston päätös 2005/266/EY, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Banco de Portugalin ulkopuolisen tilintarkastajan osalta”

pitää olla: ”Neuvoston päätös 2005/266/EY, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, kansallisten keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Banco de Portugalin ulkopuolisen tilintarkastajan osalta”

Oikaisu neuvoston päätökseen 2005/377/EY, tehty 10 päivänä toukokuuta 2005, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta National Bank van België/Banque Nationale de Belgique ja Kreikan keskuspankin ulkopuolisten tilintarkastajien osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 125, 18. toukokuuta 2005)

Kansisivulla ja sivulla 8, päätöksen nimessä:

on: ”Neuvoston päätös 2005/377/EY, tehty 10 päivänä toukokuuta 2005, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta National Bank van België/Banque Nationale de Belgique ja Kreikan keskuspankin ulkopuolisten tilintarkastajien osalta”

pitää olla: ”Neuvoston päätös 2005/377/EY, tehty 10 päivänä toukokuuta 2005, kansallisten keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta National Bank van België/Banque Nationale de Belgique ja Kreikan keskuspankin ulkopuolisten tilintarkastajien osalta”

Oikaisu neuvoston päätökseen 2007/97/EY, tehty 12 päivänä helmikuuta 2007, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Banco de España ulkopuolisen tilintarkastajan osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 42, 14. helmikuuta 2007)

Kansisivulla ja sivulla 24, päätöksen nimessä:

on: ”Neuvoston päätös 2007/97/EY, tehty 12 päivänä helmikuuta 2007, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Banco de España ulkopuolisen tilintarkastajan osalta”

pitää olla: ”Neuvoston päätös 2007/97/EY, tehty 12 päivänä helmikuuta 2007, kansallisten keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Banco de España ulkopuolisen tilintarkastajan osalta”

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI